Ramtha

EŞRUHLAR

BAŞLANGIÇTA BİRLİKTE YARATILDIĞIMIZ
EŞRUHUMUZDAN ZAMANLA NASIL AYRILDIK?
YENİDEN NASIL BİRLEŞEBİLİRİZ?

AKAŞA®

EŞRUHLAR

Yayına Hazırlayanlar:
Steven Lee Weinberg Ph.D.
Carol Wright, John Clancy
ve Pavel Mikoloski

Çeviren: Rengin Özer

AKAŞA

Kitabın Orijinal Adı:
Soulmates

Bu Kitabın Türkiye'deki Yayın Hakları
Akaşa Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.'ne aittir.

Kapak Düzeni:
Uğurhan Betin

Baskı:
Bakış Ofset
Tel:522 89 90

Akaşa Yayın ve Dağıtım Ltd. Şti.
İstiklâl Cad. Mis Sok. No: 6/4
Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 149 20 15 - 151 91 46

İstanbul, Aralık 1990

İÇİNDEKİLER

Cuma, Sabah Oturumu / 9

Cuma, İkindi Oturumu / 37

Cumartesi, Sabah Oturumu / 54

Cumartesi, İkindi Oturumu / 80

Pazar, Sabah Oturumu / 105

Pazar, İkindi Oturumu / 123

Duvall - Debra / 128

RAMTHA'NIN YOĞUN GÜNLER SERİSİ

Ramtha 1978'den bu yana, JZ Knight'ın bedenini bir kanal olarak kullanarak üç yüzden fazla halka açık oturum yapmıştır. Bu oturumların amacı "İnsanlık denen rüyaya dalmış bulunan tanrıları uyandırmak"tır. 1985'den önceki oturumlar soru-yanıt şeklinde yapıldıklarından onlara "Diyaloglar" adı veriliyordu. 1985 yılı başlarında Ramtha, daha ileri öğretiler sunabilmek amacıyla "Yoğun Günler"i başlattı.

RAMTHA kitabı ilk kez 1986 yılında ABD'de yayınladı. Bu kitap eleştirmenler tarafından çok beğenildi ve en çok satan kitaplar listesine girdi. Bu kitapta, Ramtha'nın büyüleyici yaşam öyküsüyle birlikte öğretisinin temel taşları da anlatılıyordu. "Ramtha'nın Yoğun Günleri," RAMTHA kitabında sunulanların bir devamı ve tamamlayıcısıdır. Bu serideki her cilt, seçilmiş bir oturumun düzenlenmiş metnidir; ayrıca Ramtha'nın öğretilerinden seçilmiş ilgili bilgiler de eklenmiştir. Yoğun Günler Serisi'ne ait EŞRUHLAR'ı okumadan önce RAMTHA'yı okumak her ne kadar zorunlu değilse de, bu kitapta sunulanları daha iyi değerlendirebilmesi ve anlayabilmesi açısından okuyucunun önce RAMTHA'yı okuması önerilir.

Burada, bu muhteşem
"Yoğun Günler" metninde,
Tanrı olmayı öğreneceksiniz,
Bu da eşruhunuzun,
sonsuz yaşamın güzelliğini
kavrayabilmesini mümkün kılacak.

Burada uyanmayı
öğreneceksiniz -birlikte...

Cuma, Sabah Oturumu
10 Ocak 1986

Sahnede oturmakta olan Ramtha, salona girerek yerlerini almakta olan katılımcıları izlemektedir. Herkes yerini aldıktan sonra ayağa kalkar ve ileri doğru yürür.

Ramtha : Ben Ramtha, burada, bu harika toplantıda sizlerle birlikte olmaktan çok memnunum.

Hepiniz burada farklı nedenlerle bulunuyorsunuz. Buraya *eşruhunu* bulmaya gelenleriniz var. Sırf meraklı oldukları için burada bulunanlar da var. Sonra, çok şey isteyenler var; ama karşılığında çok şey vermek istemiyorlar. Birçoğunuz da geçen Eşruhlar Oturumu'nda burada bulunanlardansınız. Yetmedi mi? Daha çok ders istiyorsunuz, öyle mi?

Pekâlâ, eşruhlarla ilgili bu oturum farklı olacak; çünkü şimdi farklı bir zamandayız ve büyük bilginin belgelendirilmesi için farklı bir "şimdi" yaşıyoruz. Ne yazık ki içinizde bu bilgileri aldıktan sonra, onlara göre yaşayarak, onların geleceğini oluşturmasını sağlayacak olanlar pek az. Ama çok konuşur ve birçok şeyin oluşmasını sağlarsam, er ya da geç cehalet engelini aşacaksınız. O zaman bu yüce bilgi, bilincinizde canlanacak.

Sizler insanlık dramının, bu kattaki insan durumunun yaratıcılarısınız. Ama, aslında her biriniz yüce birer tanrısınız, *yüce* birer tanrı... Çoğunuz bunu pek iyi bilmiyorsunuz; ama giderek, deneyimleriniz sonucunda, "ilahi varlık" ne demek, "Ben Tanrı'yım" ne demek an-

layacak ve mesih gibi hayat sürmenin anlamını idrak edeceksiniz.

Aslında hepiniz tekâmül etmektesiniz ama çoook yavaş... Çünkü, inanç sistemlerinize sıkı sıkı sarılmışsınız. İnanç sistemleri nedir biliyor musunuz? Hastalıklarınıza, korkularınıza, güvensizliklerinize sıkı sıkı sarılırsınız. Dogmalarınıza, ideallerinize, yargılarınıza da... Onlara sıkı sıkıya bağlısınız! Neden? Çünkü, size onlar kimlik kazandırıyor. Eğer bu inanç sistemleri olmasaydı, ne olduğunuzu bilemeyeceğinizi düşünüyorsunuz. Pekâlâ, çok eskiden verilmiş olan bu öğretiler, bu inançlarınızın yarattığı engelleri şaşırtıcı yollarla ortadan kaldırmayı amaçlıyorlar. Böylece, içinizdeki gücün uyanmasına izin vereceksiniz. Bu güç uyanıncaya kadar, söylenen sözlerin sizin için bir anlamı olmayacaktır. Ancak inançlarınızdan kurtulduğunuz, sınırlı benliğinize ait tabakaları sıyırıp attığınız zaman, bu bilgilerin mutlak bir anlam kazanacağı bir duruma geleceksiniz.

Bu toplulukta bulunduğunuz sürece, sınırlı kimliklerinizi ortadan kaldırmak için yavaş yavaş, sınırlı inançlarınızı sıyırıp atıyorum. Sınırlılıklarınıza bağımlı olduğunuz sürece taşınamayacak kadar ağır bir yük oluyorsunuz doğrusu! Yük nedir bilir misiniz? (*Şaka yollu*) Evet taşınamayacak kadar ağırsınız! Ama, kendinizi ne kadar iyi tanırsanız bu kata o denli büyük bir ışık olacaksınız ve Süperbilinç'e, yani, insanlık dramının ikileminin, aslında sınırsız olan varlıklarınızı sınırlandıran her şeyin sona erdiği bilinç haline de o denli çabuk ulaşacaksınız.

Gelelim eşruhlara! Burada, bu harika muammayı öğrenmek için bulunuyorsunuz. Size şunu söyleyerek başlayacağım: "Eşruhlar" ruhsal bir bilimdir. "Ruhsal" deyimini biliyor musunuz? Bunun gözle görülmeyen bir şey anlamına geldiğini düşünüyorsunuz değil mi? Pekâlâ, *görünen* bir şeye ne adını verirsiniz öyleyse?

Her şey ruhsaldır. Çünkü her şey, hatta kaba madde bile *uçucudur*, hareket eder ve değişir.

Eşruhlar anlayışını niçin *ruhsal* bir bilim olarak nitelendiriyorum? Çünkü eşruhların anlaşılabilmesi, zaman, uzaklık, mekan gibi bilimsel anlayışı ifade eden ve ölçen kavramları aşar. Yani, *bilimsel olarak*, sizin biliminizin sınırlı bilgileriyle, bir eşruhunuz bulunduğunu *kanıtlamak* mümkün değildir. Yani, Galile'nin teorisini uygulamaya kalkarsanız, işe yaramaz. Einstein'in teorisi de işe yaramaz! Anladınız mı? Size söylemeye çalıştığım şu: Fizik dersinde *değilsiniz* !

Eşruhlar, *ruhsal* bir bilimdir. Sözlerin ötesine uzanan bir kavramdır; bu da bizi bir paradoks içine düşürüyor. Görülmeyen şeylerle ilgili ruhsal bir bilimi, her günkü kullandığımız sözcükleri kullanarak nasıl öğretebiliriz? Öğretemeyiz! Bunu ifade edebilecek sözcükler yoktur. Eğer sözcüklerle anlatılabilseydi sınırlı bir bilgi olurdu ve sınırlı bilgi, *sınırsız* idraki getiremez. İşte insanlık dramını ortaya çıkaran bir paradoks!

O halde bu büyük bilgileri sözcükler kullanarak nasıl öğreteceğim? Sözcükleri uzun seanslar boyunca ve tekrar tekrar kullanacağım ki içinizde bir kıvılcım çakarak bir kapı açılsın ve sözlerle anlatılamayan bilgiler bu kapıdan girebilsinler. Sözlerle ifade edilemeyen gerçek nedir bilir misiniz? Ruhsal iletişim, *duygular'dır*. Duygu! Duygu, *yaşamın ta kendisidir;* söylenmemiş, sessiz, derin ve engin hareket!

Pek çoğunuz için bu benimle yaptıkları ilk oturumdur. Sizinle biraz sonra konuşacağım. Ama, içinizde, *pek çok* oturumda bulunmuş, belki de yıllardan beri bu oturumlara katılmakta olan birkaç kişi var. Çok uzun zamandan beri çalıştığınızı düşünüyorsunuz değil mi? Bir kayanın üzerinde oturur da yedi yıl boyunca tefekküre dalarsanız, uzun zaman buna denir işte!

Oturumlarıma tekrar tekrar gelenler için vurgula-

mak istediğim bir nokta var: Onlara aynı gerçekleri tekrar tekrar öğretiyorum. Onlara aynı şeyleri yeni sözcüklerle anlatmaya devam ettim. Neden biliyor musunuz? Çünkü, basit mesajı bir türlü anlamıyorlardı. *İşitiyorlardı* ama *uygulayamıyorlardı*. Bunun için onlara göstermeye devam ettim. Onları birçok yere yolladım, yaşamlarında harika şeylerin olmasını sağladım. Ama hep daha *fazlasını* istediler. *Kendileri* daha fazla şeyler yapmayı değil, *benim* onlar için daha çok şeyler yapmamı istediler! *Her şey* onlara sevgiyle veriliyordu. Ama hâlâ, onlara kendilerinin Tanrı olduğu gerçeğini idrak ettirememiştim. Onlara bu dağı bir türlü aşırtamıyordum; çünkü Tanrı olduklarını kabul ederlerse kimliklerini yitireceklerine inanıyorlardı. Onların kimlikleri nasıldır biliyor musunuz? Sınırlar içine hapsedilmiş bir kimlik!

Dağı bir türlü aşamıyorlardı; çünkü, ehliyetlerinde ya da arabalarınnın plâkasında "Tanrı" yazması kulağa hoş gelmiyordu. Ne diyorsunuz! Herkes onlara gülüp alay ederdi sonra! Bakın, ille de Tanrı olduğunuzu *söylemek* zorunda olduğunuzu düşünmeniz de bir sınırlamadır. Söylemek ya da yakanıza takmak zorunda değilsiniz. Sadece *olun* yeter. Olun! Ol!

Evet, dağı aşırtamadım. Onlar başka şeyler duymak istiyorlardı. Ama Tanrı olduğunuz zaman, zaten siz farklı olan *her şey* olursunuz. Çünkü, o zaman sınırsız dehaya sahip olursunuz; o zaman *bilmek* yeteneğine sahip olursunuz; bu da her şey demektir. Eğer, onu ve onun sadece bir parçasını oluşturduğu dünyayı meydana getirebilecek bilgiye sahipseniz, dünyanın bütün altınının sizin olmasını niye isteyesiniz? Bu yetenek daha büyük değil mi? Tabii!

Onlara söylediğim şey *(başparmağı ve işaret parmağını kaldırarak)* idrake *bu* kadar yakındı; ama onları buna eriştiremedim. Varlıkların gözlerini açarak onlara sınırlı inançlarını göstermek ve bunlardan vaz-

geçmelerini sağlamak gerçekten çok zor bir iş!

Neden Tanrı'yı öğretmeye çalışıyorum, kimsenin bu konuya aldırdığı yok! *(Dinleyicileri şakadan taklit ederek)* "Biz, eşruhlarımızı bulup yatağa atalım!" *(Dinleyiciler gülerler)* Görüyorsunuz ya, düşüncelerinizin ve fantazilerinizin *hepsi* biliniyor. Giyinip kuşanıp, gayet resmi ve ciddi görünebilirsiniz ama ben nasıl düşündüğünüzü biliyorum.

Evet, eşruhların ruhsal biliminde, rüyalarından uyanmak ve yola devam etmek isteyenleri bekleyen büyük bilgiler var.

Eşruhlar konusundaki ilk tebliğimi şaşkın bir topluluğa verdim. Hepsi de, yan yana oturacakları varlığın "O" olacağı hayaliyle koşa koşa gelmişlerdi. "O" kimdir biliyor musunuz? Hayal dünyanızın bir parçası. Ve oraya sadece bir ilişki kurma beklentisiyle gelen dar kafalı insanların kavramaları çok güç olan bu bilgileri verebilmek için o toplantıda epey zorlandım. Zihinlerini kapatmış olanlara, dağı bir türlü aşamayanlara, bilgileri nasıl öğretebilirsiniz? Uygun kelimelerle yapamazsanız nasıl verebilirsiniz?

Bu topluluk üzerinde o zamandan beri uzun uzun düşündüm ve *göz kamaştırıcı* gösteriler üzerinde karar kıldım! Göreceksiniz! *(Dinleyiciler gülerler)*.

Şimdi, aranızdan bazıları, bu bilgilere ve "derslere" rağmen hâlâ dağı aşmak konusunda tereddüt edeceklerdir. Çünkü, aslında poponuzun üstünden kalkıp da *olmak* istemiyorsunuz! Olmak! Siz bu bilgileri alıp, bir felsefe olarak bir kenara kaldırmak istiyorsunuz. Eh, bu sizin seçeneğiniz.

Üç gün boyunca size, katınızda bulunan hiç kimsenin şimdiye dek tarif etmediği, müthiş ve mistik bir gerçeği öğreteceğim. O, evet, bu konuda spekülasyonlar yapıldı ama hiç kimse "eşruh" deyiminin ne demek olduğunu anlamadı. Spekülasyonlar oldu ama kelimenin gerçek bir bilimsel tarifi yapılmadı.

Bilim bilgidir. Aydınlanma, "bilgiye sahip olmak" demektir. Çünkü bilgi, insanın sahip olabileceği en büyük hazinedir. İçinizde Tanrı ve mesihin bulunması bir hazine değildir. Siz zaten öylesiniz! Bilgi sahibi olmak ve onu kullanarak bir şeyler *yapabilmektir* asıl harika olan.

Size eşruhlar bilimini öğreteceğim. Ama daha çok konunun etrafında konuşacağım; çünkü bilimin kendisi ruh gibidir, yani sözlerin ötesindedir. Size bu bilgileri parça parça vereceğim. Çünkü size baktığım zaman hangi noktada olduğunuzu görüyorum; neyi sindirdiğinizi, neyi sindiremediğinizi biliyorum. Topluluğun tamamının sindirebildiği ölçüde size öğretmeye devam edeceğim.

Şimdi, Yoğun Günler adını verdiğimiz bu oturum, bir çoğunuz için *çok* uzun sürecek. Çünkü, size vereceğim bilgileri, ta siz anlayana dek gerçekleştireceğim (tezahür ettireceğim, karşınıza çıkaracağım). Bu bütün ömrünüzce sürse bile...

Üç gün içinde, zamanın ve boyutsal kavramların dışında kalan bir bilgiyi iletmem istendi. Bu, küçük mü büyük mü olduğunu ölçebileceğiniz bir kavram da değil. Duyguları algılayabilmeniz için gerekli olan gücü uyandırabilecek kısımları vereceğim yalnız. Size kısa bir süre için bir tarif ya da bir uygulama verebilirim. Bu topluluğun birleşik enerjisi doruğa vardığında dışarı gönderileceksiniz ve bir an için o duygusal idrake kavuşmanıza izin verilecek. Anlıyor musunuz? Size söylemeye çalıştığım şey şu, ben sizin saatlerinize göre hareket etmiyorum!

Şimdi gelelim "dersler"e (öğretici olay, durum ve kişiler)... Bu, dinleyiciler için çok önemli. "Ders" nedir biliyor musunuz? Gerçekleşen olaylardır, tezahürlerdir. Varlıklardır, düşünceler, vizyonlar ve deneyimlerdir. Size bunların birçoğunu göndereceğim. Bu harika deneyimi nasıl hak ediyorsunuz? Çünkü, size vereceğim bilgiler ancak deneyim yoluyla öğrenilebilir. Ya deneyim

nedir? *Duygusal* bir meşguliyet, faal haldeki duygulardır. Yalnızca belirli duygusal ilişkiler yoluyla, size sözlerle öğretmek istediğim şeyleri anlayabilirsiniz.

Derslere, "bilgi mucizeleri" de denebilir. Onlar rastlantısal değildirler. Mantık yoluyla orada olmadıklarını kanıtlamaya çalışsanız da bir yere gitmezler. Onları size göndereceğim; çünkü, size öğrettiklerimin hayata geçirilerek deneyimlenmesi gerekiyor. Böylece "tanrının Tanrı'yı keşfettiği" müthiş serüven yaşanacaktır.

Şimdi, hepinizin bir düşün içinde kendini yitirmiş düşçüler olduğunuzu biliyor musunuz? Bir düşçü, toplumsal bilince uygun yaşar. Toplumsal bilince uygun olarak sınıflandırılmıştır; oyunun kurallarına uygun davranır. Hani başka varlıkların tepkisini çekmemek için yalnızca "onaylanan" şeyleri yapar, ya da başkalarının sizin harika bir mahluk olduğunuzu düşünmeleri için "güzel görünmek" istersiniz ya, işte öyle. İşte bu bir düştür! Bu düşten uyanmadan da onun bilgisini elde edemezsiniz. Gelecek "ders"lerden birisi de, düşten uyandırılma vizyonu olacaktır.

Bu oturumlarda öğreneceklerinizi sizi, bir duyguya, bir bilgiye, bir birleşmeye, bir birliğe, sonunda anlayabildiğiniz bir TEKliğe doğru uyandıracak. Ya dersler? Hemen gelmeye başlayacaklar. Bir sürü "ders"le karşılaşacaksınız ve hepsi de tıpkı sizin gibi eşsiz şeyler olacaklar.

Üç gün süreyle burada oturacak ve *söylenmemiş* olanlardan pek çok şey öğreneceksiniz; çünkü, onları *hissedeceksiniz* . Size ne "Om" çektireceğim ne meditasyon yaptıracağım ve ne de tütsü yaktıracağım. Size sadece *bilgi* vereceğim. Çünkü sadece bilgi, zamanı aşmanızı ve yaşamın daha yüksek boyutlarına erişmenizi sağlar. *Her şey* olan Tanrı'yı anlayabilmeniz ve kucaklayabilmeniz için, insanoğlunun ışığı olarak yaşayabilmeniz için... hepinizin yüklendiğiniz gereksiz ekler ve kanınızı emen

sülükler olmadan yaşayabilmeniz için...

Hepiniz buraya gelmek için süslenmiş, kendinize çeki düzen vermişsiniz. Memnun oldum. Ama size bakınca ne görüyorum biliyor musunuz? Ücra yerlere sürüklenmiş, berbat ve lanet bir bataklığa saplanmış birini düşünün; her tarafı kan emici sülüklerle *kaplanmış* birini! Sülük nedir bilir misiniz? Bilmiyorsanız size bir tane göndereyim de tam olarak nasıl çalıştıklarının bir gösterisini yapsın! İşte size baktığımda, üstünüzde aynı sülük gibi yapışmış tabakalar bulunduğunu görüyorum. Bu sülükler size "izin vermiyorlar", "bırakmıyorlar". Onlar, ışığınızın parlamasını engelleyen sınırlı inançlarınızdır.

Pek çoğunuzun bedenleri tabakalarla sarılmıştır. Bunlar görülmeyende görülebilirler ancak. Bunlar, "sınırlı akıl", "sınırlı düşünce"dirler; çünkü, düşündüğünüz ve hissettiğiniz her şey gerçekleşir. Eğer berbat durumda olduğunuzu düşünüyorsanız, berbatsınız demektir! Eğer çok mutsuz olduğunuza inanıyorsanız, mutsuz olursunuz! Kimse tarafından sevilmediğinize inanıyorsanız, sevilmezsiniz! Bütün bunlar, sıyrılıp atılması gereken sınırlı inançlardır. Bunların üstünde de birçok tabaka daha var; auranızın ışığı, mesihiniz, bulutların arkasına saklanmış güneş gibidir. Ben size baktığımda gördüğüm işte *budur* ! Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : "Dersler" hazır beklemektedirler. Onların en önemli görevlerinden biri, sizi sınırlılık içine hapsetmiş bulunan her şeyi sıyırıp atmaktır, ki öğrenmeye başlayabilesiniz. Benim sözlerimi yeniden dinlediğinizde, bundan on beş gün sonra bile olsa, onların anlamı size, şimdikinden farklı gelecek; çünkü, sınırlı kimliğinizden sıyrılma süreciniz başlamıştır. Size söyleyeceklerimin hepsini hemen alamayabilirsiniz. Ama aldığınızda, zaman sizin için durmuş olacak. Artık yaşlanmayacaksınız ve bir daha asla hasta olmaya-

caksınız. Ve de üç boyutlu alemin ötelerine geçecek vizyona sahip olacaksınız! Tabakaları sıyırarak ışığın ortaya çıkmasını hangi hızla yaptığınıza göre bu iş uzun da sürebilir kısa da. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Ben Ramtha, Atlantis döneminde kızım olan bu varlığın bedenini kanal olarak kullanarak konuşuyorum sizinle. Bu şekli neden seçtim? Çünkü, yüzyıllar boyunca size yüce öğretmenler geldi; hepsini de yok ettiniz. Onları susturdunuz, söylediklerini değiştirdiniz. Ne kadar da döneksiniz! Ama, *bu* sözler değiştirilemeyecek! Fırça ile resmini yapabileceğiniz, duvarınıza asıp da karşısına geçip bakabileceğiniz ya da boynunuza asabileceğiniz bir görüntü de sunmuyorum size. Ne iş! Önüne oturup tapınabileceğiniz bir görüntüm yok; çünkü, gücünüzü bana vermenize izin vermem. Böyle yapmaya başlarsanız sizi hemen bu topluluktan uzaklaştırırım. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Buraya, sizlere Tanrı olduğunuzu öğretmeye geldim. Böylece, sevmeniz ve tapınmanız, hayranlık duymanız gereken asıl varlığın *siz* olduğunu idrak edeceksiniz. Böylece, burayı terk ettiğinizde, yeni duygularınız, yeni bir anlayışınız ve kendinize karşı duyacağınız yepyeni bir sevginiz olacak; burada size yalnızca bunlar verilecek. Bu öğretilerin en çok vurgulayacağı nokta budur: Kendini sevmek!

Görülen ve görülmeyen alemlerde sizden daha yüce hiçbir şey yoktur. Hiçbir zaman da olmadı. Siz, olduğuna inandınız ve gücünüzü teslim ettiniz; onlara teslim oldunuz. Hiçbir şey gerçekleştiremediğinize şaşmamak gerek! Çünkü, sonsuzluklar boyunca gücünüzü teslim ettiniz. Ver, ver, ver! Tapın, tapın, tapın! Başını eğ ve takip et! Bir şeyin peşine takılmakta çok ustasınız ama peşinize takmayı bilmiyorsunuz. Peşine takmak, küçük grupları bir araya getirip arkasına takarak onları bir yerlere

doğru yürütmek demek değildir. *Kendi* 'nizi bir yere doğru yönlendirmektir: Kendi vizyonunu yaratmaktır.

Artık kendinizi tanımanızın ve içinizde bastırılmış olarak bulunan Tanrı'yı ve mesihi bulmanızın zamanı gelmiştir. Cenneti görebilirsiniz artık; çünkü o, duygularınızın içindedir. Katınız, ancak her bir varlık bunu idrak ettiğinde değişebilir (değişecektir de).

Sizden daha üstün ya da daha aşağı hiçbir şey yaratılmamıştır bugüne dek. Görülmeyen alemde sayısız varlık mevcuttur. Onların görünmemeleri, sizlerden daha güçlü ya da daha bilgili oldukları anlamına gelmez. Onlar sadece başka bir frekansta, başka bir titreşimde, başka bir alemde kendilerini ifade eden, uygulama yapan tanrılardır, o kadar.

Sınırlı zihinlerinizle, benim hakkımda ne düşündüğünüzün hiç önemi yok. Ama *sizin* hakkınızda ne düşündüğünüzün çok önemi var! Nereden geldiğim, neye benzediğim ya da otuz beş bin yıl önce ne söylediğim hiç önemli değil. Kendiniz denen serüvende siz nereye gelebildiniz, önemli olan bu. Eğer buraya neden geldiğinizin idrakine varabilirseniz ve üzerinizdeki cehaleti ve sınırlı inançları sıyırmaya başlayabilirsek, benim kim olduğumun hiç önemi kalmaz, öyle değil mi? Bir gün beni görecek ve kim olduğumu anlayacaksınız; çünkü, o zaman kendinizi de görmüş ve tanımış olacaksınız. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bu idrake ulaşmanız için ne gerekiyorsa yapacağım. "Dersler"imin içinde her türlüsü bulunur; emir verildiğinde gidip yapmaları gerekeni yaparlar. Sizlere, uygun ve sıralı bir şekilde idrak getirecekler; böylece, ne olduğunuzu anlayıp kendinizi derin bir sevgiyle seveceksiniz. Tamamıyla yalnız kalacağınız anlar olacak, ama o anları da harika bulacaksınız. Bu bilgileri, bu duyguları aktarmak neye mal olursa olsun yapılacak.

Gelelim eşruhlara! "Nihayet sıra gelebildi!" *(Dinleyiciler gülerler).* Bilirsiniz, bir şeye başlamadan kuralları açık açık ortaya koymak çok akıllıca olur.

Her birinizin rüyalarını süsleyen bir sevgilisi vardır, değil mi? O mükemmel şövalye ya da kadın? Gerçekten hepinizin var mı? Eşruhu olmayan tek bir varlık bile yoktur.

Biliyor musunuz, insanoğlunun çok şaşılacak bir yanı vardır: Bir kez ona "şu sana *aittir* " demeye görün, artık onu elde etmek için yapmayacağı yoktur -ne istediğini *anlamasa* bile... Sadece birisi ona "bu senindir" dedi diye ister onu. Eh, bunun da öğrenmeye çok faydası olur. Her birinizin bir eşruhu vardır. On milyon yıldan beridir var. Bir eşruha ihtiyacınız var mı? Kesinlikle!

Şimdi ilk derse gelelim. Her birinize, kusursuz erkek ya da kadına ait olduğunu düşündüğünüz bir imajı göstereceğim. Kendinizi fantazilerinize kaptırmanızı istiyorum. Fantazi nedir bilir misiniz? Tabii ki bilirsiniz! Kusursuz sevgilinizi hayal ederek kendinizi bu fantaziye kaptırın. *İlk* ders!

Eşruh bir cisim değildir; maddi bir şey değildir! O, hümmanoid (insan biçiminde) olan ya da olmuş olan bir Öz/ruh varlığıdır. Sizler, her biriniz birer hümanoidsiniz. Pek hoş bir sözcük değil! "Hümanoidler!" Ama, sonuçta böylesiniz: Et ve kemikte tezahür eden Tanrı...

Pek az varlık eşruhunu bulabilir, pek az! Hepiniz diğer yarınızı görmeden birçok yaşam sürdürdünüz. Neden bir araya gelemediniz? Neden ona rastlayamadınız? İçinizde, eşruhunu bulduğunu *düşünenler* oldu; ama bu pek kısa sürdü ve ilişki sona erdi. O zaman, o varlığın eşruhunuz olmadığını anladınız; çünkü, eşruhunuz olsaydı istediğiniz *her şeyi* size verir ve bunu sürdürebilirdi. Başka birisinden çok şey beklemiyor musunuz? Ya *sizden* ne haber? *Siz* arzulanacak biri misiniz? *Siz* verebiliyor musunuz? *Sizin* yanınızda bulun-

mak çok hoş bir şey mi? İlham verebilen biri misiniz? Alçakgönüllü müsünüz? Dürüst, onurlu, erdemli misiniz? Öyle misiniz? Başka bir deyişle, desem ki "Hey! Kapıya bakın! İşte eşruhunuz geldi!" ve dönüp, büyük beklentilerle eşruhunuzun nasıl biri olduğunu görmek için baksanız ve kapıdan girenin tüm saplantı ve sınırlılıklarıyla *kendiniz* olduğunu görseniz ne yapardınız?

Başka birisinin sizi mutlu etmesini beklemek çok bencilce bir şeydir. Siz mutluluğu hak etmiyorsunuz. Nedenini biliyor musunuz? Eğer siz kendinizi mutlu olacak kadar sevmiyorsanız bir başkası bu işe sıvanmayı neden istesin? Bildiğim kadarıyla, hiç kimse istemez.

İkinci derse geldik. Size bir rüya gönderiyorum. Rüyanızda bir sevgili göreceksiniz (ya da bu varlığın sevgiliniz olduğunu sanacaksınız). Kollarınızı uzatmış bekliyorsunuz ve maske takmış bir varlık geliyor. Maskeli balo nedir bilirsiniz. Bu varlık, eşruhunuzun *sahip olmaması* gerektiğini düşündüğünüz her özelliğe sahip. Kendi kendinize, uyanıp bu aptal rüyadan kurtulmanız gerektiğini söylüyorsunuz, ama bir türlü uyanamıyorsunuz; çünkü, varlık sizi aşağıya doğru sürüklüyor. Böyle bir rüya görecek ve rüyanın yüzyıl kadar uzun olduğunu düşüneceksiniz! Rüyanın sonunda, sabah olup da güneşin altın ışıkları, gecenin karanlığını yırtmaya başladığında, uyanacaksınız. Uyanmadan bir an önce, çok sıkıntılı olduğunuz o anda, varlığın maskesini çıkaracak ve onun *kendiniz* olduğunu göreceksiniz. Başka bir deyişle bir gecelik bir yatak arkadaşı bulacaksınız... kendinizi... Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bunun *çok etkili*, ağır bir rüya olmasını istiyorum. Hepsini hatırlayacaksınız. Çünkü, ancak kendinizi tanırsanız yolunuzu düzeltebilirsiniz. Anlaştık mı?

Dinleyiciler : Anlaştık!

Ramtha : Öyleyse, olsun!

Size sahip olmanın harika bir şey olduğunu düşünüyorsunuz. Hiç de harika değilsiniz! Ne bir şey verebiliyor ne de bir şey alabiliyorsunuz; çünkü hep illüzyonların peşindesiniz. Şu halde ben, *dersleri* göndereceğim; siz de kendinizi tepeden tırnağa temizleyeceksiniz. Eğer dürüst olmazsanız bunu size yüz katıyla iade edeceğim! Merhametli olmazsanız, ego'nuz alçakgönüllü olmanıza izin vermediği için hissedemez ve affedemezseniz, size öyle bir eziyet edici göndereceğim ki yüz katı insafsız olacak. Merhametsiz olursanız, merhametsiz! Merhamet ne demektir bilir misiniz? Sizin deyiminizle, "perişan hale düşmüş" biriyle karşılaştığınızda ne yapacaksınız? Sizi merhametsiz yapmak için kaç para gerekiyor?

Hayvanlara merhametli davrandığınızı gördüm. Böceklere insaflı davrandığınızı gördüm (Henüz içinizde merhamet uyandıramamış birkaç böcek türü var ama zamanla onlarla da konuşup, çekip gitmelerini söyleyebileceksiniz). Ama iş *paraya* dayanınca çok insafsız oluyorsunuz. İnsafsız! Bazılarınızı denedim ve bir dolar uğruna ne kadar merhametsizleştiğinizi gördüm. Size bunu bin katıyla geri göndereceğim, ta merhametin satılık olmadığını öğreninceye kadar! Birisinin size ne kadar borcu olursa olsun, bu insafsız, acımasız ve hoşgörüsüz olarak kendinizi alçaltmanıza değer mi?

Ne küçük şeylerle uğraşıyorsunuz. Hem aydınlanmak istiyor, hem de küçüklüklerle uğraşıyorsunuz. Paranın ne önemi var? İntikam almanın ne önemi var? Bütün bunların, ebedi yaşam denen süresiz akışın yanında ne değeri olabilir? Onları beraberinizde götürebilir misiniz? Hayır! Ama, merhametsizlik duygusunu götüreceksiniz; çünkü o, ruhunuzda kalır. Bu da bedeninizi saran ve ışığı kapatan sülüklerden, tabakalardan bir tanesidir.

Yaşamınızda biraz kargaşaya neden olacağım. Size

dolar, mark, yen, ruble - ya da paraya her ne ad veriyorsanız- borçlu olan varlıklar var. Şimdiye kadar borçlarını çok muntazam ödediler. Birdenbire, ödememeye başlayacaklar; çünkü onların da hayatlarında birçok problem olacak.

Daha iyi yaşayabilmek için onların omuzlarına ne kadar yük bindireceğinizi görmek istiyorum. Bunu biraz durduralım bakalım! Sizin ne kadar merhametli, ne kadar erdemli ve ne kadar sınırsız olabileceğinizi görmek istiyorum. Bunun için size bu üç *dersi* yollayacağım.

"Sürü" diye kime derler bilir misiniz? Aynen hayvan sürüleri gibidirler. Hep bir arada bulunurlar. Başkalarına beraberce saldırmayı severler. Başka sürüler hakkında dedikodu yaparlar. Birbirleriyle hiç geçinemezler ama yine de bir arada kalmak zorundadırlar.

Başkalarına karşı nasıl birlikte cephe aldığınızı gördüm. Dedikodu adını verdiğiniz bir gerçek yarattığınızı gördüm. Bu gerçek aracılığıyla başka birinin güzelliğini ve sevincini yok edişinizi gördüm. İthamlarınızı yüz katıyla geri gönderiyorum; böylece başka birine neler çektirdiğinizi kendiniz deneyimleyerek anlamış olacaksınız.

Onur, dürüstlük ve asalet nedir bilir misiniz? Hayır, bilmiyorsunuz! Çünkü *bunlar* kimliğinizin bir parçasını oluşturmuyorlar. Nasıl erdemli yaşanacağını biliyor musunuz? Hayır! Ama, öğreneceksiniz. Size nasıl onurlu ve bağışlayıcı olunacağını ve nasıl sevgi duyacağınızı öğretecek "dersler" göndereceğim. Bütün bunların, sizi buraya getiren nedenlerle ne ilgisi var? Bunlar sizi eşruhunuza takdim edilmeye layık olacak şekilde temizlemenin bir bölümü. İdealiniz bütün bu erdemlere sahiptir çünkü.

Tanrı olabilmek için mutlaka eşruhunuz bulunmalı mıdır? Bu varlık/öz daima sizinle olacak ama, hayır; mutlaka bulunmak zorunda değil! Mutlu olabilmek için

mutlaka eşruhunuzla mı yaşamanız gerekir ? Hayır. Gidip eşruhunuzu aramaya ihtiyacınız var mı? Hayır. Bu günlerde size öğreteceğim bilgiler ve gelecek "dersler" size niçin böyle yanıt verdiğimi gösterecekler.

Şimdi, eşruh bilimini anlayabilmeniz için sizi ta yaratılışın başlangıcına götüreceğim. Bu süreci açıklayabilmek bir ömür alır, onun için ebedi gizemi ve her şeyin nasıl başladığını kısaca özetleyeceğim. Anlayacaksınız. Anlamazsanız, size bir vizyon gönderirim, böylece görebilirsiniz.

Tanrı'dan başlayalım. Tanrı'yı birçok değişik şekilde düşünürsünüz. Realiteniz her şeyi bilen bu zekâyı birçok şekilde algılar. Ama daha büyük bir anlayışla, Tanrı, Düşünce'dir. Başlangıçtan önce sadece Düşünce vardı -ışık yoktu, hareket yoktu, madde yoktu.

Eğer bu evrendeki her bir yıldızı, her bir gezegeni ve her bir güneşi uzaklaştırsaydım (başka bir deyişle elektrikli süpürgeyi alıp hepsini süpürseydim) ne görürdünüz? Hiçbir şey göremezdiniz; çünkü ışık olmazdı. Ancak algılardınız. Işık olmayınca göz göremez, hareketi algılayamaz.

Tanrı olan Düşünce, hareket etmez; o *vardır*. Hareket izin veren Işık'tır. Işık olmazsa, sadece bomboş uzay kalır; boyutsuz, ölçüsüz, başlangıcı ve sonu olmayan... ebedi şimdi!

Dünyayı boşlukta tutanın ne olduğunu sanıyorsunuz? Neden dünyanın üzerinden düşmüyorsunuz? Nedir o? Ona boşluk diyorsunuz! Hayır, değil. O Düşünce'dir, Olan'dır. Ebediyet denen platformdur o.

Bir an geldi, Düşünce kendi içine döndü ve kendi muazzamlığını tasarladı. Başka bir deyişle, Düşünce kendini düşündü. Böyle yaptığında da Işık doğdu. Bu, Bilgi'nin doğuşuydu.

Bildiğiniz gibi ışık, partiküllerden meydana gelir. Partiküllerde de onları bir arada tutan ve patlayıcı kılan

pozitif ve negatif elektronlar bulunur. Ama en yüksek şekliyle ışık, bütün potansiyel alt elemanlarını ihtiva eden, bölünmemiş partiküldür. Her bir ışık partikülü de bireysel yaratıcı, ifade edici düşünce bileşkesidir.

Siz, Tanrı'dan doğdunuz; Olan'dan. İsterseniz buna Uzay da diyebiliriz. Düşünce, kendini düşünüp tasarlayarak Işık, Hareket olduğunda doğdunuz. Böylece, başlangıcınızda, her biriniz birer ışık partikülü idiniz. Bu sizin en yüksek, *bireysel* şeklinizdir. Başlangıçta hepiniz, her şeye hakimdiniz. Siz, kendiniz "başlangıç"tınız; çünkü zamanı *siz* yarattınız.

Elektrik nasıl yaratıldı biliyor musunuz? Işığı alçaltarak. Çünkü ışığı alır da alçaltırsanız (yani frekansını yavaşlatırsanız) onu negatif/pozitif kaynaşmasına bölmüş olursunuz. Böylece manyetik alanlar elde edersiniz. Bunu biliyor muydunuz? *(Dinleyicilerin yüzlerindeki anlamsız ifadeleri görerek)* Bilmiyorsunuz. Eh, belki de fizik dersi olur bu! Bir manyetik alan elde etmenin tek yolu negatif ve pozitif enerjilerin bir arada bulunmasıdır.

"Olan" kendi kendini düşünüp tasarladığı ve Hareket ve Işık'ı doğurduğu zaman, bütün tanrılar doğdu. Her biriniz birer ışık partikülü, bir bütün, bir tanrı oldunuz. Ve tanrıların her biri, kendi düşünce süreçlerinden doğan birer ruha sahip oldular.

Bilim adamlarınızın "büyük patlama" dedikleri olay ise ışık partiküllerinden gazlar yaratılması üzerine meydana geldi. Biliyorsunuz işte, "big bang," yani, büyük bir infilak, bom! Sonra, bir anda her şey oldu... Tabii, zamanı ölçmeye çalışıyorsanız böyle diyebilirsiniz; ama aslında tam anlamıyla böyle olmadı. Bu, sadece zamanı ölçmekten ibarettir. Gerçekten öğrenmek için zamanı unutmanız gerekiyor. Ama şunu bilin ki o andan itibaren, varlıklarının ruhu yoluyla, her şeyi tanrılar yarattılar.

Ruhun nerede bulunduğu hakkında çoğunuzun ne

düşündüğünü biliyorum. Ama, o sizin kafanızın içinde değildir. Ruhunuz şurada, sizin durmaksızın çalışan kasınızın, yani kalbinizin yanındaki bir boşlukta bulunur. Bu boşlukta hafif bir öz vardır, aşağı yukarı on üç ons ağırlığındadır. Ruhunuzda sevgiyi hissettiğinizde, bu sevginin kalbinizden geldiğini sanırsınız. Ama kalbiniz sadece bir pompadır; hiçbir şeye aşık filan olmaz. Hisseden, ruhtur. Işık partiküllerinin ya da tanrıların, Baba'larından gelen ve onlara hayat vermiş olan düşünce akımından alıp herhangi bir şey yaratabilmeleri için, bir şeye, düşünceyi hareketsiz tutabilecek bir şeye ihtiyaçları vardı; buna da " ruh" denir. Ruha ben, varlığınızın efendisi diyorum. Ama, varlığınızın tanrısı Öz'dür. O, sizin bütününüzü saran yüce ışıktır. Anlıyor musunuz?

Ruh bir bilgisayar gibidir. Düşünceyi zapt eder ve saklar. Ruhunuz olmasaydı hiçbir şey bilemezdiniz, hiçbir şeyi ifade edemezdiniz, hiçbir şey yaratamazdınız, Olan'dan başka hiçbir şey olamazdınız. Ruh, düşündüğünüz her şeyi, her düşüncenizi kaydeder. Tabii bunu düşünce olarak değil, düşüncenin ışık şekliniz üzerindeki elektriksel etkisi halinde kaydeder; ki buna duygu denir. Duygular, evreninizdeki gaz halindeki maddelerin esasını oluştururlar; gaz halindeki maddeleri onlar *yaratmışlardır.*

Atomları işittiniz mi? Bu başka bir evrendir. Atomlara, bu içerideki evrene madde halini veren de X partikülü denen bir partiküldür. Bu gerçekleştirilen (şekillendirilen, tezahür ettirilen) ilk duygudur. Bütün evreninize hayat vermiştir.

Madde, büyük güneşlerden doğdu. Elektrumun frekansını, gaz halindeki maddeleri yaratmak için düşürdüler; bunun partikülleri sonsuzluk boyunca etrafa dağıldı. Bu esnada uzay, o sessizlik, o boşluk -ki ona Düşünce denir- ışığın, üzerinde oynamasına izin verdi. Böylece, madde doğdu; ama tanrılar, ışık partikülleri, hâlâ her şeye hakimdiler.

Tanrılar, güneş sisteminizdeki ilk yaşanabilir gezegeni yarattılar. Adı Melina idi ve güneşinizden doğan ilk gezegendi. Işığın kütleyi doğurması ile meydana gelmişti; doğal bir süreçle yani... Orada tanrılar, ışık şekilleri yaratarak oynadılar (Bu noktada siz tanrılar henüz bölünmemiş tek bir Tanrı idiniz. Tabii cinsiyetiniz de yoktu daha). Tanrılar, rekabetçi ruhları yüzünden Melina'yı tahrip edince (ki kalıntıları halen Satürn'ün etrafında dönmektedir), birçoğu, evreninizin uzak köşelerine gittiler ve halen de orada bulunuyorlar. Bazıları da Dünya'nızla aynı hizada fakat güneşin öteki tarafında bulunan bir gezegene gittiler; bu gezegeni bilim adamlarınız bu yüzyıl sona ermeden keşfedecekler. Demek ki orada bilmediğiniz bir gezegen daha var.

Melina yok olduktan sonra dünyanız -ona Terra deniyor- güneşinizin kenarından alınan parçanın geliştirilmesiyle yaratıldı ve yörüngeye oturtuldu. Dönme hareketi sonunda soğudu. Zamanla (burada milyarlarca yıldan ve aslında zamanın olmadığı bir yerden söz ediyoruz) aşılandı ve hayat için hazır hale geldi.

Hiç Venüs gezegenini gördünüz mü? Görmedinizse size bir fotoğrafını yollarım. Bu gezegenin yeni Dünya olduğunu biliyor musunuz?

Venüs bulutlarla kaplıdır, değil mi? Bulutlar neden orada bulunuyor, biliyor musunuz? Bulutlar, gökyüzündeki okyanuslardır; bir gün gezegenin okyanusları olacaklar. Bu gezegenin yüzeyindeki hayat, sulu ortamda doğacak. Orası bir cennettir. Bulut örtüsü ışık için bir iletken olduğundan, sıcaklık sabittir. Bulut örtüsü güneşin ışığını alır ve gezegenin her tarafına eşit biçimde dağıtır. Böylece bu gezegenin her tarafı, yeni yaşam türlerinin meydana geldiği ılık bir rahim gibidir, aynı burada olduğu gibi. Bu bir reaksiyondur, cereyan etmekte olan yeni bir insanlık öyküsüdür.

Böylece dünyanız tekâmül etti. Şimdi Venüs'ü kaplayana benzer bir bulut örtüsü dünyayı kaplıyordu. Büyük

okyanuslarınız, başlangıçta bu bulut örtüsünün ta kendisiydiler. Zamanla burada yaşam, suda yaşayan formlar halinde üç boyutlu bir duruma geldi. Şimdi, ışıktan suya geldik. Tanrılar, istekleri yönünde ve ruhları yoluyla, dünyanızdaki her türlü canlının hücresel kütlesini yarattılar.

Bunun üzerinde bir an düşünün: Hiç egzotik bir sinekkuşunun bir zambağın özünü emişini izlediniz mi? Görmedinizse size bir tane gönderiririm.Ya bir böceğin, şahane bir kelebek haline dönüşümünü hiç gördünüz mü? Görmedinizse, size bir tane yollarım! Öğle vakti, mırıldayan bir deredeki bir balığın inci parlaklığındaki gölgesini gördünüz mü? Ya denizin altında bir gökkuşağı? Eğer bunları görmedinizse, sizi görebileceğiniz bir yere göndereceğim.

Hiç kaç böcek türü olduğunu saydınız mı? Ya hayvanlar alemindeki türleri? Hiç elinizde bir kristal tutup da bunun içinden öğle ya da akşam güneşine veya mehtaba baktınız mı? Kaç çeşit çiçek vardır. Ya yosunların daima her şeyin kuzey tarafında büyüyerek gelip geçen insanlara işaret teşkil etmesine kim karar verdi. Bütün bunları kim yarattı?

Ya akbalıkçıl kuşuna, balıkları korkutup kıyıya sürdükten sonra, kanadını gözüne siper edip onları seçerek avlanmasını kim öğretti? Bu zekâyı ona *kim* verdi? Bir çiçeğe kokmuş et gibi koku neşretmesini, hatta görünüşünü bile kokmuş ete benzetmesini sağlayan zekâyı kim verdi? Bu bitkinin, böceklerin içine yumurtalarını bırakacağı biçimde şekillendirilmesini kim yaptı? Öyle bir şekil ki, bunun sayesinde bitki, böcek yumurtalarından çıkan larvayı yiyerek beslenir. *Kim* yarattı bunları? Yaprağı çok büyük olan bitkiyi kim yarattı? Öyle büyük bir yapraktır ki o, kendi etrafına sarılır da sabahın çiyini saklar, damla damla biriktirir; böylece bir kurbağa o yaprağın içinde yaşayıp ona arkadaşlık eder. Kim yarattı bunu? Ona bu yüce bilgiyi kim verdi?

Ya Mısır leyleğini hanginiz yarattınız acaba? O leylek ki, taşları alıp, devekuşu yumurtasının üstüne, onu kırıncaya dek atar. İçinizden hangi zeki varlık bunu kuşa öğretti?

Kim, uzak, çok uzak denizlerde yaşamayı ve oynaşmayı som balığına öğretti? Ömürlerini bitirip, ruhlarını deneyimlerle doldurduklarında, yeni bir nesil getirmeyi ve böylece kendi çocukları olarak geri gelmeyi ve berrak nehrin sularında yatan terk ettikleri bedenlerinin çürümekte olan etleri ile beslenmeyi onlara kim öğretti? Bunu yapmayı kim öğretti? Hımın?

İçinizden hangi kadın bir ceylana, rüzgârdan kanatları varmış gibi dans edercesine koşmayı öğretti? Yavrularını nasıl doğuracağını kim öğretti? Bebeğin kulağına kim, hiç kımıldamadan durmasını fısıldadı? Kim ona hiçbir koku neşretmeme bilgeliğini verdi? Bütün bunları kim yaptı?

Bunlar yaşamın harikalarından sadece birkaç tanesi... ama bütün bunları kim yaptı biliyor musunuz? *Siz* yaptınız. *Nasıl* yaptığınızı biliyor musunuz? Olan'ı hissederek ve bu duyguyu ruhunuzda tutarak yaptınız. Her şeyi hayata geçirdiniz. Adına hücre denen o yaratıcı, suda yaşayan şekillere hayat üflediniz. O hücrelere bir biçim, kalıp verdiniz.

Her hücrenin aynı zamanda, oluşturduğu bütünün de bir örneği olduğunu biliyor muydunuz? Biliyor musunuz ki, bilim adamlarınız, burnunuzun kenarından kazıyacakları bir iki deri kırıntısından, klon yöntemi ile sizin bir kopyanızı yapabileceklerdir? Gerçek bu!

Yarattığınız şeylerin varoluşunu içinizde duyarak onlara hayat üflediniz. Bu "nefes", bildiğiniz, alınıp verilen nefes değildir. Bu "nefes", "yazgı biçimi"dir. Siz, yarattıklarınıza zekâ da verdiniz, ki bu sonsuza kadar devam edip gidecektir. Size saçma mı geliyor bu? Dahası da var! Size "dersler" yollayacağım; bunlar vizyonlar olacak, sözcüklerin anlatamadığı boşlukları onlar doldura-

caklar.

Düşüncenin, maddenin içinden geçebileceğini biliyor muydunuz? Ruhsal varlıkların ve hayaletlerin duvarların içinden geçtiğini gösteren vizyonlar görüyorsunuz değil mi? Gerçekten de bunu *yaparlar* ; çünkü onlar üç boyutlu maddenin frekansından daha yüksek bir frekansta titreşirler. Üç boyut, kütledir; yani, yoğunlaştırılmış düşünce... Ancak düşünce kütlenin içinden geçebilir.

Bunun sizin için anlamı neydi? Anlamı şuydu: "Yazgı biçimlerini" yarattıklarınıza üflemiştiniz, bu dünyanın tümüne yapmıştınız bunu; ama, ne yarattığınız gülün kokusunu duyabiliyor ne de adına susamuru dediğiniz küçük kürklü yaratığa dokunabiliyordunuz. Koklayamıyor, tadamıyor, işitemiyor, göremiyor, kucaklayamıyordunuz. Sadece *algılayabiliyordunuz*. Bu gelişmekte olan alemin bir parçası olabilmenin tek yolu, frekansınızı düşürerek *kendinizi* de kütle halinde yoğunlaştırmanızdı. İşte o zaman başınız gerçekten derde girdi...

Tanrılar, burada yarattıkları alemi deneyimleyebilmek için kendilerine de bedenler yarattılar. Artık bedene sahip olmuşlardı. Size söylemeliyim: eğer bu bedenlerden herhangi birini şimdi buraya getirsek dehşete düşerdiniz! Dehşete! Çünkü, sizin güzel diyebileceğiniz şeyler değildi bunlar. Ama yine de, tanrıların bu aleme girip çıkmalarını sağlayan harika araçlardı.

İnsan deneyiminin en başlarında, bedenler öylece yapılıyordu. Beden nedir bilirsiniz. Üzerinize geçirdiğiniz bir çeşit giysiydi o. Seçebileceğiniz birkaç türü vardı, ancak hiçbirinin cinsiyeti yoktu. Bir tanrı için bir beden yaratmak çok kolaydı. Tek yapacağı şey bedeni *düşünmek* ve onu *hissetmekti* ; hemen oluverirdi! Her şeyi böyle gerçekleştiriyor, böyle meydana getiriyordunuz işte!

Bir zaman geldi ki tanrılar, her bir tanrının kendi

eşsizliğini yansıtacak bedenler yaratmak istediler. Bir zamanlar Olan'ın yaptığı gibi tefekküre daldılar ve insan denen türü meydana getirmek üzere birleşecek erkek ve dişi bedenlerini yaratma fikrine vardılar. Tek sorun şuydu: Hiçbir tanrı, ne sadece erkek ne de sadece dişi olmak istemiyordu! O halde, onlar da frekanslarını alçaltacak, kendilerini bölecek ve *her ikisi* de olacaklardı. Bunun anlamı şuydu: Işığın doruğunda bulunurken, ışıklarını ve ruhlarını, bölünmenin meydana geldiği elektronlar düzeyine kadar alçaltmaları gerekiyordu. Çünkü, o yüce ışığı alır ve frekansını düşürürseniz, pozitif/negatif kutuplaşmasını meydana getirmek üzere bölünür.

Böylece tanrılar, ışıklarını alçalttılar. Pozitif/negatif düzeyine geldiğinde, ışık ve ruh birbirinden ayrıldı. Bu aşağı frekansta kaldığı sürece de ayrı kalacaktır.

Bunu anladınız mı? Yaratılış her zaman zor bir konu olmuştur!

Böylece tanrılar, hücrelerden meydana gelmiş iki çeşit beden yarattılar; birine pozitif, diğerine de negatif yükü yerleştirdiler. Negatif yük taşıyana dişi, pozitife de erkek denecekti. Hormonlar, bedende, içindeki elektrik yüküne göre akacaklardı. Bedendeki hormon akışına yol açacak olan, elektrik enerjisiydi.

Böylece, dişide, kapılar yerleştirildi. Dişi enerji, yani negatif enerji, bu enerjiyi taşımak üzere meydana getirilmiş bir bedene sahip olduğu zaman, anahtarları çeviriyor ve yedi kilidin (çakranın) hepsi açılarak "hormon dengesi"ni oluşturacak akım başlıyordu. Böylece bir dişi doğuyordu. Erkek bedenine ise -ki onun da yedi kapısı, yedi kilidi (çakrası) vardı- pozitif enerji giriyordu. Hormon akımı başlıyor ve erkek varlık doğuyordu. Unutmayın, biz burada, bölünerek bir çift bedene geçen *tek* bir tanrıdan söz ediyoruz: pozitif ve negatif bir çift.

Penis, husyeler, meme, hazne, vajina... yaratılış anında bunların hiçbiri bedenin hücresel kütlesinde bulunmuyordu. Bunlar, hormonların *uyumu* ve kontrolu sonucunda meydana geldiler.

Böylece, negatif yük dişi bedene girdi. Beden sükûnet halindeyken göğüsler büyüdü, beden yumuşadı ve şekle girdi; çünkü artık yedi salgı bezi hormon salgılamaya başlamıştı, *uyum* yani. Ruh/Öz bu bedenle uyum içine girmişti. Pozitif yük ise erkek bedenini oluşturacak "toprak" içine girdi, yedi kilidi açtı ve bu beden de erkek bedeni şeklinde gelişmeye başladı.

Artık uykudan uyanan erkek ve kadın, yani eşruhlar, birbirlerinin gözlerine bakarak kendilerini ilk kez gördüler! Kendi akislerini gördüler, enerjiyi gördüler! Hem ruh hem de Öz'lerinin aynı deneyimi paylaşmakta olduğunu hissettiler. Ancak deneyimin şekli farklıydı. Anlamaya başlıyor musunuz? Işıklar yanıyor mu?

Şimdi, "genetik" deyimini hiç duydunuz mu? Bir an genetik bilimini düşünün. Genetik belleğin nasıl meydana geldiğini düşünün.

Her birinizin, yumurtalarınızda ve rahminizde, başka bir varlık meydana getirecek genetik belleği taşıyan tohumlar vardır. Genetik belleği taşıyan kromozomları meydana getirenin ne olduğunu sanıyorsunuz? *Her şeyi* yaratan nedir? Duygular! Genetik bellek *duygular* kanalı ile meydana gelir.

Bu alemde, on milyon yıl önce tanrılar bölünerek dişi/erkek enerji şekline geçtiler ve madde aleminde yaşadıkları her serüven onlara yeni duygular kazandırdı. Onların yüksek duygular hissettikleri her sefer, sperm ve yumurtadaki kromozom yapılarında bunun izi kaldı. Şu anda bedeninizi yaratan da işte *budur*. Tanrılar, birbirinin kopyası olan bedenler yerine, farklı özellikler taşıyan yeni bedenler yaratmak için bu bilimi geliştirdiler.

Böylece, eşruhlar "doğar". Birleşirler. Ama birleşmeden önce, erkek bir canavardan kaçar. Koştuğu sırada bacaklarının daha uzun ve daha çevik olmasını, büyük bir şiddetle ister. O anda kromozom yapısında yeni bir şekil meydana getirmiş olur, *arzu* yoluyla... Böylece kromozomlar değişir. Barınağına koşar, orada, günü neşe içinde geçirmiş mutlu eşini bulur. Bu duygular da onun (kadının) kromozomlarında "mutlu hayat" izini meydana getirmişlerdir. Birleşirler ve bir maddesel bedenin tohumu atılır; bu beden genetik olarak mutlu hücrelere ve uzun bacaklara sahip olacaktır!

Bölünmekte olan başka tanrılar, bedenlerini, eşruhlarının çocuklarından seçmeye başlarlar. Bu bölünmenin pozitif yüklü yarısı, kendisine pozitif yüklü bir beden seçer. Bu bedene girdiğinde, yepyeni bir serüvene başlamış olur. Bu serüvende koku vardır, uyum vardır, ananın memesini ilk kez emmek vardır, babanın omuzlarında taşınarak muhteşem yeşil çayırları görmek vardır. Sonra, büyüdüğünde, bacakları babasından uzun olur ve ondan hızlı koşar. Babası da "Gerçekten de tam istediğim gibi bir çocuk oldun" der ona. Nasıl işlediğini görüyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet.

Ramtha : Genetik olarak tekâmül etmenizi sağlayan neydi? Tekâmülün nedeni neydi? Sürekliliğin nedeni nedir? Cildinizi gitgide incelten ve başınızın gitgide büyümesini sağlayan nedir? *Duygular* . Çünkü, her an duygularınız gerçekleşiyor. Bunları kayda geçiren nedir, bilin bakalım! Varlığınızın efendisi, ölümsüz ruhunuz. Böylece, on milyon yıldan beri bu katta (dünyada) yaşadınız ve duygular vasıtasıyla tekamül ettiniz.

Eşruhlar buradaki cennete benzer yaşamı *paylaştılar* ; çünkü. her biri diğerinden, armağanların en güzelini alıyordu... duyguları. Kadının çocuğuna hayat verirken hissettikleri, bu *duygular*, varlığının eşine, kendisinin öbür parçasına, eşruhuna da veriliyordu. Burada

hangi harika "psişik" deneyim yaşanıyordu? Onlar *aynı* ruh, *aynı* Öz'düler ve birinin deneyimini öteki de hissediyordu.

Bir sonraki yaşamda belki de birbirlerinden farklı ülkelerde doğdular; çünkü, sonraki yaşam serüvenleri için seçtikleri bedenler bunu gerektiriyordu.

Acaba *sizin* eşruhunuz şu anda nerede? Aranızda eşruhları. şu anda bu dünyada bulunanlar var. Bazılarının eşruhları ise şu anda başka gezegenlerde başka evrenlerde ya da alemlerde bulunuyorlar. Sizi birbirinize bağlayan nedir biliyor musunuz? Duygular. Her zaman bu kadar yakınsınız. *Bu* kadar!

Böylece bir tanrı bölündü ve iki birey haline geçti. Bunlar eşruhlardı ama tanrı, bir yandan da bütün olarak kaldı; bir tek tanrı olarak. Bu iki bireyin düşünceleri, duygular şeklinde tezahür ederek ikisi arasında akar. Eşruhunuza ilahi esnek bir bağla bağlısınızdır sanki. Bu bağ sonsuza kadar uzayabilir ama hiç kopmaz. Eşruhunuz bir nefes, bir lahza kadar size yakındır, bir duygu kadar... Çünkü, unutmayın: Zaman, uzaklık ve mekan, görülmeyen alemi ölçemez ve ayıramazlar; onlar Hayat denen Olan'ı ölçemezler.

Bazılarınızın şöyle düşündüğünü biliyorum: "Benim eşruhum Pleiades'da bulunuyor." Bu size bir çeşit gurur veriyor çünkü. Bundan vazgeçin. "Öyleyse, başka bir yerde, belki de egzotik, yabancı bir ülkede." Oraya gidip. onu bulmanın harika bir deneyim olacağını mı düşünüyorsunuz? Pek çoğunuz için olmaz, çünkü önyargılarla dolusunuz. Değil mi? Başka bir ırktan ya da derisinin rengi başka olan birini kabul etmek sizin için çok zor olur.

Ya da her gün idman yapan gelişmiş adeleli genç adam? Olduğu yerde koşar, ağırlık kaldırır ve kaslarını güçlendirir; kasları göğsünden aşağı şöylece dalgalanır. Sanki dövüşe girecekmiş gibi. Ne kendini beğenmişlik! Düşlerinin sevgilisini hayal eder (ama hayalde o kıza hiç

yer kalmaz; çünkü, bir yandan sürekli aynada kendine bakmaktadır). Eh! Onun eşruhunun seksen bir yaşında olduğunu söyleyelim bari! Bu onun egosuna büyük bir darbe olmaz mıydı?

Biliyor musunuz, çoğunuz toplumsal bilincin içinde -güzellik, zenginlik, servet, şöhret, güç- kaybolmuş durumdasınız. Sizin takıntılarınız da bunlardır, tüm düşlerinizi bunlar oluştururlar. Güzel olmak istersiniz. En ünlü siz olasınız istersiniz. *Güçlü* olmak istersiniz, darbe vurabilmek için. Bütün bunları istersiniz çünkü, sizi sıradanlığın üstüne çıkarır bunlar. Ama, bir kutunun içinde gibi yaşıyorsunuz! Bu kutu ile ilgili olarak birçok "ders" göndereceğim ve sizi sıkıntıya sokacağım biraz. Çünkü, eğer *bilgiyi* arıyorsanız toplumsal bilincin sınırlarını aşmak zorundasınız.

Bazılarınızın dogmatik bir inancı var: Bir "ruh familyası"nın mensubu olduklarına inanıyorlar; başka varlıklarla yaşamlar boyunca bir arada bulunmuş olduklarına inanıyorlar! Ama, hep *aynı* karınız ya da kocanızla evlenmek ve *aynı* yaramaz veletlere sahip olmak ve bunu on milyon yıl boyunca yapmak biraz sıkıcı olmaz mıydı? Düşünün. Beyninizi, bu alıcıyı kullanın ve mantığınıza vurun!

Size aşina gelen varlıklar görürsünüz. Bir medyoma gidip sorarsanız, bu varlıkların bir zamanlar size ne derece yakın olduklarını söyler. Siz de, size pek doğruymuş gibi gelmese de bunu kabul edersiniz. Evet, bu varlıklar size aşina gelebilir, ama belki de onlar *eşruhunuzun* karısı, kocası, çocuğu, annesi ya da babası olmuşlardır bir zaman. Aşinalık bundan ileri gelmektedir; çünkü siz ikiniz bilgiyi *paylaşırsınız* . Ağırlık kaldıran kukla (vücutçu) ile kıvrılmış parmaklarıyla örgü örmeye çalışan ihtiyar kadın da bu deneyimleri, acıları ve o ince zarafeti birbirleriyle paylaşmaktadırlar.

Siz ve eşruhunuz deneyimlersiniz, öğrenirsiniz ve *paylaşırsınız* . Eşruhunuzun deneyimleri sizin de dene-

yimlerinizdir; tam tersi de doğrudur. Çünkü siz bilgiliği ve anlayışı da birbirinizle paylaşırsınız.

"Medyom" deyimini bilir misiniz? Çok çekici, mistik ve çağdaş bir deyim, değil mi? Bu odada bulunan herkes bunu biliyor, değil mi? Geleceğinizi kimseye sormak gerekmez; sadece şu anda ne yaptığınıza, ne düşündüğünüze bir bakın yeter.

Buradaki herkes bir medyomdur. Bunu kanıtlamak için bir "ders" daha gönderiyorum. Bir şeyi hissedeceksiniz ve hey! üç gün içinde o şey olacak! Artık kartvisitinize "medyom" yazdırabilirsiniz (Doğrusu bunu hiç tavsiye etmem. Çünkü, bir kez başka insanların geleceğini söylemeye başladınız mı, artık sizi olanlardan sorumlu tutarlar). Bu tezahürü göndereceğim ki hepiniz neler bildiğinizin bir nebze olsun farkına varın.

Bu bilgileriniz nereden geliyor? Bazı şeyleri "psişik" olarak nasıl bilebiliyorsunuz? Büyük olasılıkla o anda eşruhunuz onu yaşamaktadır ve siz onun duygularını algılıyorsunuz. İşte böyle biliyorsunuz.

Neden bazı şeyleri canımız çok çeker? Hiç çarşıda yürürken, aniden gözünüzün önüne olgun bir şeftalinin dalındaki görüntüsü gelmedi mi? Balının sızdığını görür gibi olursunuz ve onu istersiniz! Buluncaya kadar her yeri ararsınız. Bulunca, hemen zevkle ısırırsınız. Oh! Ne kadar tatlı gelir size! Neden o denli canınız çekmiştir? Belki de aynı anda eşruhunuz, dalından bir şeftali koparmış, gömleğine silmiş, kocaman sulu bir lokma ısırmış ve bu sizi çılgına çevirmiştir! Genelde insanın canı bir şeyi böyle ister. Bir şeyi canınız çekiyorsa genellikle eşruhunuz akşam yemeğinde aynısını yemektedir. Elbiselerinizi çıkarıp suya atlamak için dayanılmaz bir dürtü duyuyorsanız, eşruhunuz da bir yerlerde soyunmuş yüzüyor ve serinliyordur! Arzular böyle oluşur ve ikiniz arasında gider gelirler. Yaptığınız her şey eşruhunuz tarafından da deneyimlenir; ama, tabii maddesel bedenle değil, ruhsal bedenle. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Siz ve eşruhunuz, birbirinize ebediyen bağlısınız. Geçmişinize baktığımızda, bir değil iki varlığı birden gözden geçiriyoruz. İkiniz, şaşırtıcı bir yolculuk yapmakta olan tek bir tanrısınız. Siz hem erkek hem de kadın olarak bedenlenen tek bir tanrısınız. İsterseniz hiçbir zaman bir araya gelmemiş olun, yine de siz, ne kadın ne de erkek olmayan ama ikisinin toplamı olan bu bütünlüğü, bu tekliği temsil ediyorsunuz. Ve on milyon yıldan beri ikiniz beraberce bu alemi deneyimliyorsunuz. Hani şu reklamdaki gibi: "Zevkinizi ikiye katlayın!"

***

Cuma, İkindi Oturumu
10 Ocak 1986

Dinleyiciler verilen aradan sonra yerlerine dönüp yerleştiklerinde Ramtha ikinci oturumda tebliğine başlar.

Ramtha : Bu öğretileri daha önce dinlemiş olan sevgili efendiler, lütfen hepiniz ayağa kalkın ve biraz ayakta durun. *(Kalkarlar)* Şimdi, bu kısımda bulunup da bu öğretileri işitmemiş olanlar, kalkın ve bu varlıkların yerine geçin. Bütün "eski kurtları" aynı bölümde istiyorum. Hadi, değişin. *(Herkes aynı anda konuşmaya ve dolaşmaya başlar)* Biraz karışıklık gibi yoktur ha?

Bir Kadın : Ramtha, *herhangi* bir "yoğun günler" oturumunda bulunmuş olanları mı, yoksa sadece bir önceki eşruhlar oturumunda bulunmuş olanları mı kastediyorsun?

Ramtha : Bir önceki eşruhlar öğretisinde bulunan herkesi kastediyorum. Siz şu kısımda oturun. Bulunmamış olanlar! Siz de onların yerine geçin! Ne harika değil mi? Daha önce yanında oturmamış olduğunuz birinin yanına oturacaksınız.

(Herkes yerine geçtikten sonra) Evet, şimdi öğreti biraz kısımlara ayrılmaya başlayacak.

(Eskilere dönerek) Evet, sizi topluluktan ayırdım. Hepinize beraber öğreteceğim ancak size gönderilecek "dersler", yeni dinleyicilerinkinden farklı olacak.

Şimdi, sizi biraz düşünmeniz için gönderdim, siz de biraz düşündünüz, hepsi bu kadar! Etrafta dolaşıp

"herkesi kontrol ettiniz." Evet, efendiler, ya ben *sizi* kontrol etseydim ne olurdu? Hiçbiriniz artık burada oturamazdınız.

Size yaptığım tanıtıcı konuşmada, yaratılışın "okları ve yayları"ndan ve sizin bir ayırım noktasına, yolların ayrıldığı bir noktaya geldiğinizden söz ettik. Şimdi eşruh ne demektir, bir nebze anlamaya başlıyorsunuz. Eşruh, sizin *öteki* benliğinizdir .

Sizin *üstün* (yüksek) benliğiniz ya da *aşağı* benliğiniz diye bir şey yoktur. Bunu biliyor muydunuz? "Üstün" benliğinizden söz etmek size yaraşmaz, böyle yapmak daima sizi alçaltır. Ya bunu biliyor muydunuz? Çünkü, eğer bir bölümünüz üstün ise bir bölümünüz de *daima* aşağı olmak zorundadır. Spiritüel dogma, daima sizden üstün, daha güçlü ve daha yüce olduğu tasavvur edilen ve adına "ruh" ya da "rehber" denen görülmez varlıklarla doludur. Ey varlıklar! *Siz* 'den daha üstün, daha yüce hiçbir şey yoktur... hiçbir şey!

Daha üstün bir benliğe sahip değilsiniz. Eğer buna inanmak istiyorsanız sadece kendinizi aldatıyorsunuz demektir.Bu iki benliği "bir araya getirmeye" çalıştığınızda da... Her şeyden önce, "Bir araya getirmek" gerçekte ne demektir biliyor musunuz? Ne harika bir deyim! Negatif/pozitif uçlardan ortaya gelmek anlamını taşır; çünkü sükûnet ve barış merkezdedir. Eğer, birçok benliğiniz var da hepsini bir araya getirecekseniz "bir araya getirmek" çok daha zor olacaktır! Uzanıp üstün benliğinizi aşağı indirmek ve aşağı benliğinizi de yukarı çıkarmak zorunda kalırsınız!

Eğer "birçok" benliğiniz olduğuna inanmak istiyorsanız gücünüzü dogmalara teslim ediyorsunuz demektir - geçerliliği olmayan uydurmalara. Anlıyor musunuz? Her tarafınız dogmalarla *dolu* ! Işığınızı kapatan şeylerden birisi de bunlardır.

Tanrı, Olan'dır. "Olmak", bir doğrunun (çizginin) sadeliğine benzer. Sade, sade, sade!

Peki deha nedir biliyor musunuz? Sadeliği kavrayabilmektir. Peki zekâ nedir? Karmaşıklıktır. Karmaşıklık sınırlamadır; sadelik sınırsızlıktır. Anladınız mı?

Zekânız ve karmaşıklıklarınızla her şeyi nasıl da büyütürsünüz! Basit bir şeyi öylesine büyütürsünüz ki bu illüzyondan uyanıp da gerçeği görmeniz çok zor olur.

Size eşruhlar bilimi hakkında bilgi vermeye çalışmak, bir labirentten geçmeye benziyor. Bu labirenti de dogmalarınız, sınırlı inançlarınız ve dar kafalılığınızla siz yarattınız. O harika alıcınızı, zihninizi kapattıkça daha sınırlı oluyorsunuz ve labirent daha da büyüyor.

Bir şeye *inandığınız* anda, gücünüzü o inanca teslim etmiş oluyorsunuz. Bunu biliyor muydunuz? Hasta olmanıza şaşmamalı! Kendinizi iyileştirememenize şaşmamalı! Hiçbir şey yapamıyorsunuz; çünkü, düşüncelerinizin tek kaynağı, başkalarının ne düşündükleridir. Halbuki elinizin altında bir deha hazır bekliyor. "Toplumsal bilinç" denen bilinç düzeyinde yaşıyorsunuz. Başkalarının sınırlı düşüncelerine göre yaşıyorsunuz. Bir "sürü" gibi yaşıyorsunuz. Bunu yaptığınızda da gücünüzü teslim ediyorsunuz.

(Yenilere) Sizi bunlardan ayırdım. Onlara şimdiden "dersler" gönderildi. Onlar çoktan yola çıktılar. Ben de onları ileri doğru iteceğim. Ama onlar da tıpkı sizin gibi hâlâ bir labirentte bulunuyorlar.

Şimdi sizinle konuşuyorum ama eşruhunuz da bu mesajı duyacak. Şu oturumda ne hissederseniz eşruhunuz da hissedecek. Eşruhunuz burada olup bitenlerin psişik haberini alacaktır.

Gelelim, benliklerinizin birleşmesine. Her birinizin bir de diğer "siz"iniz var. Öteki ne sizden üstün ne de aşağıdır; sadece ötekidir. Sınırsız şekliyle ona "BEN" diyebilirsiniz. "BEN'in", Her şey olan Her şey, duvarsız, sınırsız ve ekleri olmayan olduğunu, benliğin birliğinin

ilanı olduğunu, sonsuza dek sürdüğünü biliyor muydunuz? Bu sizi ve siz olan diğer "siz"i de tanımlıyor...

Şimdi beni dinleyin! Sizin, her söylediğimi dinlememek gibi çok kötü, *berbat* bir huyunuz var. Bazı cümleleri ayırıp "Yasa böyledir!" demeyi seviyorsunuz. Öğretilerin bir kısmını alıyor, onlara yapışıyorsunuz. Söylediğim *diğer* şeyler de var, onlar ne olacak? Eğer öğrenmek istiyorsanız, sadece işitmek istediklerinizi değil *her şeyi* işitmelisiniz. Hepsini dinleyin! Dinlemezseniz, bir *fanatik* olursunuz! Fanatik kimdir biliyor musunuz? Size bir tane göndereceğim; bütünü değil, sadece bir kısmını almış birini! Onlar herhangi bir din ya da tarikatten ya da her-hangi bir öğretiden olabilirler. Size bir tane göndereceğim, saçınızı başınızı yolacaksınız! Sebebi mi? Sizinle konuşurken neler hissettiğimi anlayasınız diye!.. Ben de oturup bir güzel güleceğim halinize!

(Eskilere) Şimdi, size dönelim! Bu öğretinin sürekli bütünlüğü içinden sadece elinizde tutmak istediklerinizi tutuyorsunuz; orada oturup, sabırla o şeylerin dile getirilmesini bekliyorsunuz; Ve sonunda duymak istediğiniz şeyi duyuyorsunuz. Vay beyim! O zaman sevinçle sıçrıyorsunuz! Çünkü, bütünden ayrı olarak gözden geçirildiğinde bu kısım, sizin bir dogmanızı teyit ediyor. Böyle yapınca bir fanatiksiniz demektir! Fanatikseniz, negatif/pozitif'ten merkeze doğru gelemiyorsunuz, bir uca doğru gidiyorsunuz, terazinin dengesini bozuyorsunuz demektir.

Beni çok sevdiğini söyleyen bir sürü varlık var ama bir yandan da sürekli olarak öğretilerimin anlamını saptırıyorlar ve bunu *benim* adıma yaptıklarını söylüyorlar. "Burama kadar geldi" deyimini bilir misiniz? Evet, hiç memnun değilim!

Size öğrettiğim zaman, bir *bütün* anlayışı getiriyorum, mucizeleri de içinde olan bir bütünü... İçinden istediğiniz kısımları seçmek tabii ki yapabileceğiniz bir şey. Ama içinden bir kısmını seçip de bunun benim öğretimin

bütününü temsil ettiğini sakın söylemeyin, çünkü doğru değil bu! Bu öğretinin tamamını, sınırsız şekle girmeden *asla* anlayamayacaksınız. Sınırsız şekil, bu *benim* işte!

Fanatikler, dogmatik varlıklardır. Belli ibarelere takılırlar; artık bu ibareler onların gerçeği, efendisi, ışığı, ateşi olur. Sahip olduğunuz o sınırsız, coşkun hazzı ifade eden o yüce sözcüklerin içlerine işlemesine izin vermez ve onları hayata geçirmezler. Onun yerine, kelimelere ya da cümlelere takılır; hazzı, sevgiyi ve bağlantıyı, *süper* -bağlantıyı uzaklaştırırlar.

Fanatikler kısa sürede kendi gerçeklerine kapanıp büsbütün sınırlı hale gelirler. Öyle kızgın, öyle sinirli ve öyle mutsuzdurlar ki bir süre sonra kendilerini diğer herkesten üstün tutmaya başlarlar. Hatta, kendi gerçeklerini, kendi davalarını kanıtlamak uğruna geri kalan herkesi *kılıçtan geçirmeye* kadar vardırırlar işi! *Eğer söylediklerimi rayından çıkarır da fanatikleşirseniz yazıklar olsun size* ! Çünkü, o zaman sınırlı gerçeği size *bin katıyla* yollarım da siz "Yeter!" deyinceye, "Diğer söylediği şeyler neydi?" deyinceye kadar sürdürürüm. Anlaştık mı?

Dinleyiciler : Anlaştık!

Ramtha : Söylediğim her şey, bir araya getirdiğim tüm kelimeler, yüce bir anlayışa varmanız içindi: *Siz Tanrı'sınız*. Bunu idrak ettiğinizde, *Her Şey* olacaksınız. O zaman ne savaşlar var olacaklar, ne itikatlar ne de illüzyonlar. Sadece yaşam -harikulade ve sınırsız olarak- var olacak.. Bunu bütünüyle idrak ettiğiniz zaman, gücünüzü de bütünüyle yeniden kazanacaksınız! Alıcınızı sonuna kadar açan bu güç öyle bir güçtür ki, kolunuz yuvasından kopsa bile "Yerine gel!" diyebilirsiniz ve anında yerinde yeni bir kol meydana gelir. Öyle bir güçtür ki bu, eğer güneşin öteki tarafını görmeyi arzu ederseniz tek yapacağınız şey dilemektir; bir an sonra orada olabilirsiniz. İşte bu *böyle* bir güçtür. İçinizden *bir taneniz* bile bu gücünü geri alma talebinde

bulunmadı.

Şimdiye kadar hep söylediğim şudur: Siz Tanrı'sınız. Bu öğrenildiğinde, ödülü, hazdır; yaşam ise artık gözler önüne serilebilecek destansı bir serüven...

Eşruhlar Tanrı'dır. Tanrı'dır onlar! Siz ve eşruhunuz, diğer yarısına şöyle böyle ilgi gösteren, *yarımşar* tanrılar değilsiniz! Siz bütünüyle, tek başınıza, olduğunuz gibi, doğmuş/yaşamış olan bir tanrısınız. İkinizin yüce serüveni, yaşam gemisine binip bir rüyadan uyanmak, bu rüyanın getirdiği bilgilerle zenginleşmek ve sınırlı bir bilinçten sınırsız bir bilince geçiş yapmaktır. Süperbilinç nedir sanıyorsunuz? Sınırsız Bilinç'tir. Beyninizin tümüyle işleyebilmesidir.

Kendinizi çok zeki sanıyorsunuz değil mi? Beyin gücünüzün üçte birinden daha azını kullandığınızı biliyor muydunuz? Şimdi söyleyin bakalım, akıllı mısınız?

Bazılarınızda içsel bir çöküş başlamıştır, beyniniz de kendini kapatıyor; çünkü sizler *dejenere* olmuş varlıklarsınız. Yaşamın hazzının manevi erdemini yitirmişsiniz. Beyniniz kapandığı zaman da artık bu alemde kalamayacaksınız. Artık kalamayacaksınız.

Benim öğrettiklerimi anlayabilmek için onları hissetmelisiniz, bütünüyle! Cümleleri tekrarlayarak değil! Öylesi size hiçbir şey öğretmez!

Çok uzun zamandan beri bilgileri, öğretileri saptırmak gibi berbat bir huyunuz var. Bu aleme gelmiş geçmiş yüce öğretmenlerin her birinin mesajlarını değiştirip yeniden yazdınız; çünkü onların gerçeklerini farklı bir şekilde görmek istiyordunuz. Böylece, bilginin değerini değiştirdiniz. Ama bu benim öğretilerimin başına gelmeyecek; onlar sizin iyiliğiniz için ebediyen saf kalacaklar.

Burada bulunanların hiçbiri ya da bu oturumlara katılmış hiç kimse benim adıma konuşamaz. Sadece kendi adınıza konuşabilirsiniz. Bu öğretiler bozulmamış olarak kalacak ve size dünyadaki ışığın siz olduğunuzu da-

ima hatırlatacaklar. "Dersleriniz" gelip hayatınız değiştikten sonra ve gökkuşağının ucunda ne olduğunu yeniden hatırlamak istediğinizde geri gelip yeniden dinleyebilirsiniz; çünkü bu öğretiler hâlâ yerlerinde olacaklar. Buna sonsuzluk denir. Bu, sizin merkeze bağlı olmanıza yardımcı olur, böylece ilerleyebilirsiniz. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi gelelim eşruhunuzu aramanıza. İçinizde, onları aramaya çıkmak için kocasını, karısını ya da sevgilisini bırakmaya istekli olanlar var. Ailenizi ve hayattan aldığınız -az da olsa- tadı, *kendi kendinizin sahibi* olmadığınız takdirde *asla* sahip olamayacağınız bir şeyi aramak uğruna terk etmeye razısınız. Eğer şu ana kadar kazanmış olduğunuz şeyleri, gidip de eşruhunuzu aramak uğruna sokağa atarsanız, sizi temin ederim ki, cehennem ateşine doğru gidersiniz; çünkü öyle yaparsanız ileriye değil, geriye doğru adım atmış olursunuz. Çünkü artık ebediyen kaybedilmiş olan başlangıcın şartlarına dönmek istiyorsunuz demektir bu. Kendi gözlerinize, sizin bir aksiniz olan öteki yarınızın gözlerine ilk kez baktığınız andaki *siz* olmanız artık imkânsızdır. O zamandan beri köprülerin altından çok sular akmıştır.

Bir an şunu düşünün: Eşinizin gözlerinin içine baktığınızda henüz kimsenin ırzına geçmiş miydiniz? Kimseyi öldürmüş müydünüz? Çöküş içinde yaşamış mıydınız? Kimseyi soymuş muydunuz? Ruhsuz olduğunuzu düşünmüş müydünüz? Komşunuza savaş açmış mıydınız?

Dindar mıydınız? Fakir miydiniz? Zengin miydiniz? Bir fahişe miydiniz? Vaiz miydiniz? Karmaşa içine düşmüş müydünüz?

Eşinizin gözlerine ilk baktığınızda, başınızdan ölüm geçmiş miydi? O anda, on milyon yıla sığacak yaşamlar yaşamış mıydınız? Eşinize baktığınızda, şimdi

yaptığınız gibi sadece göğüsleriyle poposunu mu görmüştünüz?

Bu ilk anda baktığınız neydi? Bir *bakire*, bir *serüven*... ama bütünüyle deneyimden yoksun bir şey.

Bu harika ana *asla* geri dönemezsiniz. O çoktan geçti. Evet, ruhunuz bu anın değerini belleğinde saklar ama o ana asla geri dönemezsiniz; çünkü artık *şimdi* 'dir. Artık o masumiyete sahip olamayacak kadar "akıllı" -ve sınırlı-sınız. Artık *şimdiki* ruhunuza bakmalısınız. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi, ruhunuzun bilgeliği açısından ne kadar ilerlemiş olduğunuza bir göz atalım ki, dogmalarınızı uzaklaştırıp sizi labirentten çıkaralım ve merkeze getirelim.

"Aşırı uçlar" denen varlıkları biliyor musunuz? Sizce "aşırı uçlar" nedir? Bilmiyor musunuz? Öyleyse ben de size bir tane yollarım!

Hepiniz aşırı uçsunuz. Her anınızı, spektrumun ya bir ucunda ya da öbüründe geçirirsiniz. Başınıza "iyi" bir şey gelince onu "pozitif" (olumlu) diye nitelersiniz. Pozitif neyi temsil eder? Erkek cinsini. "Kötü" bir şey olunca da "negatif" (olumsuz) dersiniz. Negatif nedir? Dişi. Şimdi, cinsler arasında eşitliği sağlamak için neden o denli zorlandığınızı biliyorsunuz.

Bir şeyi iyi ya da kötü, pozitif ya da negatif, üstün veya aşağı diye nitelendirmeden, sadece olduğu gibi bıraktınız mı hiç? Bıraktınız mı? Bir şeyi sadece "olan" olarak hiç gördünüz mü? Ancak vardır/olandır bilincine eriştiğinizde, kendinizi, negatif/pozitif enerjinin aşırılıklarından ve yargılamaktan kurtarabilirsiniz. Kutuplar arasında yaşamaya devam ettikçe, dogmalar hayatınızı yönetir. "İyi" mevcut olduğu sürece "kötü" de mevcut olmak zorundadır. Bir şeye "iyi" gözüyle baktığınızda, onu dengelemek üzere bir de "kötü" yaratmak zorundasınız. Bunu biliyor muydunuz. "Doğru"

kavramına her kucak açtığınızda, onun zıt kutbu olan "yanlış"ı da kendinize çekersiniz. Şimdi artık, neden işlerin hep "doğru" gitmediğini biliyorsunuz.

Gözünüzü açacak bir şey işitmeye hazır mısınız? Yaptığınız kötü ve ayıp şeyleri düşünün. *(Az bir aradan sonra)* Hadi! Bunu yaparsanız, yaptığınız bütün güzel şeyler de aklınıza gelecek. (Bu *nasıl* işliyor anlamıyor musunuz?) Neyse şimdi kötü şeyleri düşünün -bilirsiniz işte, fantazilerinizde ve geçmişte yaptığınız şeyler canım: Hiç. bir kelebeğin kanatlarını koparmadınız mı ya da bir başka çocuğa çelme takıp da o yere düşünce gülmediniz mi? Bunun gibi ayıp şeyler...

(Dinleyicilere düşünmeleri için biraz zaman verdikten sonra) Şimdi. efendiler, size hep Tanrı'nın sizi yargıladığı öğretildi. Ama Tanrı asla yargılamadı! Asla! İnsan, Tanrı adına yargıladı; ama OLAN, asla! Eğer Baba, O Her Şey olan, yaptığınız en ufak bir şey için sizi yargılamış olsaydı ne olurdu biliyor musunuz? Bir an sonra artık olmazdınız, yaşam da olmazdı. Olan'ın, iyi ve kötü kavramı yoktur. Doğru ve yanlış kavramı da. O kusursuz ya da kusurlu değildir. Negatif ya da pozitif değildir. Tanrı *olan'dır*. Her şeyin oluşudur, çünkü O var olan her şeydir. Şu halde, Tanrı eğer sizi yargılasaydı. kendini yargılamış olacaktı; çünkü siz her ne iseniz, Tanrı o'dur.

Siz. Tanrı, Olan, Hayat tarafından hiç yargılanmadınız. Siz kendi kendinizi yargıladınız. Neden biliyor musunuz? Çünkü bazı şeyleri iyi, bazılarını da kötü olarak değerlendiriyorsunuz. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Anlıyoruz !

Ramtha : İyi ve kötü olmasaydı nasıl yaşardınız? Mutlu olarak!

İçinizde, doğru ve yanlış kavramlarından vazgeçmek istemeyenler var; çünkü o zaman artık komşularınızı yargılayamayacaksınız, siz ise buna bayılırsınız. Bundan vazgeçerseniz, kendinizi

başkalarından daha üstün göremeyeceksiniz. Anlıyor musunuz?

Labirentten çıkarak kendinizi bulabilmeniz için bir gerçeği daha gözden geçirmek gerekiyor: Hangi düşüncenin beyninize girmesine ve ruhunuzda hissedilmesine izin verirseniz, o gerçekleşir. Bunun içindir ki "doğru ve yanlış" ile yaşamak büyük bir sınırlanmadır - çünkü bu yargılar düşünceyi *böler* ; duygusal bilgelik kazandıracak tüm düşüncelerin alınmasına *izin vermez.* Işıklar yanmaya başladı mı?

Labirentte yolunuzu bulmadan önce idrak etmeniz gereken bir şey var: Eğer düşünceyi yargılarsanız, bilgi size erişemez; yargılamak, gerçeği alabilmenize sınır koyar. Bunun içindir ki dilinizdeki *olmak* ve *izin vermek* sözleri harika sözlerdir; çünkü bunlar Süperbilinç'in, *sınırsız bilincin* gerçekleşmesine izin veren yargısız bir olma halini belirtirler.

(Eskilere) Daha önce de "merkez"den söz etmiştik. Dinlemiş miydiniz? Son oturumumuzdan beri ne gibi yargılarda bulunduysanız, aynılarını size "ders" olarak iade edeceğim. Yargılarınızı yeniden gözden geçirmenizi istiyorum. Onları, sadece *olma* halinde yeniden gözden geçirdiğinizde hepinizi yükselteceğim. Kasvet, batak ve kargaşalık nedir bilir misiniz? Sizi bunların üstüne, başka bir düzeye, neşe ve hazzın egemen olduğu bir düzeye çıkaracağım; çünkü, artık ne demek istediğimi anlayabilecek bir idrake erişmiş olacaksınız.

Bir şey yapmayı arzu ettiğinizi söyleyebilirsiniz, ya da yapmak istemediğinizi... Bunun ille de iyi ya da kötü olduğunu hissetmeniz gerekmez. Sadece arzularınızın sizi yönlendirdiği yolda ilerleyin ve istediğinizi yapın. Anlıyor musunuz?

Eskiler : Evet!

Ramtha : *(Bütün dinleyicilere hitap ederek)* Şimdi, sizler, hepiniz, Tanrı'nın gözünün bebeğisiniz; çünkü O ne ise siz de o'sunuz. Tanrı sizi kesinlikle sever, yoksa

ey *Allahın cezası* yaratıklar, sizi bir arada tutanın ne olduğunu sanıyorsunuz? *(Dinleyiciler gülerler)* Biliyorsunuz, boşu boşuna yer işgal etmekten başka bir işe yaramıyorsunuz, hem de *kimin* yerini biliyor musunuz? Sizi bir arada tutan, adına Tanrı denen Sevgi, o kozmik yapıştırıcıdır. O, düşüncelerinizi hayata geçirmenize izin veren Olan'dır.

Bir kez doğru ve yanlıştan kurtuldunuz mu, yaratılmış bulunan bütün dogmalardan da kurtulur ve Tanrı'yı bulursunuz. Eğer labirentten, bu çukurdan kurtulmak istiyor ve Tanrı olmayı, sınırsız olmayı istiyorsanız doğru ve yanlıştan kurtulmanız, yargısız olmayı öğrenmeniz gerekir. Size yargısız olmayı öğreteceğim.

Yastığınızı yerine yerleştirip başınızı yastığa koymadan önce tam üç kişiyi yargılamış olacaksınız. Şimdi, büyük olasılıkla diyeceksiniz ki,"Fakat Üstat! Ben onlarla ilgili hiçbir şey *söylemedim* ki!" Görüyorsunuz ya, söylenenleri hiç de iyi *dinlemiyorsunuz*. Orda oturup dudaklarınızı ısırır ve bir kelime bile kaçırmazsınız ağzımızdan. Ama asıl ne *dediğiniz* değil, ne düşündüğünüz ve duygusal olarak neyi kucakladığınız önemlidir.

Yargılarınızı size geri göndereceğim. Başka birisi hakkında ne düşünüyorsanız, bu düşünce, anında sizin kaderiniz olacak! Bunları size on beş gün içinde göndereceğim. Böylece yargılayıcı olmamayı öğreneceksiniz. Sırf biri size *söylüyor* diye yargılayıcı olmamayı öğrenecek değilsiniz. Ancak, başka biri hakkındaki yargınızın size dönmesiyle öğreneceksiniz. Öyleyse, olsun!

Bir başkası hakkında sizin düşündüklerinizle, komşunuzun düşündükleri farklı olabilir ama sonunda hepsi bir kapıya çıkar; aynı sınırlı idrake. Çok yakında, sizi tahtınızdan indirecek darbeyi yedikten, birisi sizi iyice fırçalayıp önce bir sonra da öbür yanağınızı tokatladıktan sonra mesajı alacaksınız. Bu durumu kim mey-

dana getirdi biliyor musunuz? *Ben* değil! Ben sadece sizin yargılarınızı size geri gönderiyorum. *Siz* meydana getirdiniz!

Deneyim, öğretir. Küçük bir çocuk ateşin sıcak olduğunu nasıl bilir? Parmaklarını ateşe uzatıp canı yanınca. Ben de bunun için size "dersler" yollayacağım. Yargılar yollayacağım? Anlaştık mı?

Dinleyiciler : (Gönülsüzce) Anlaştık!

Ramtha : Buna pek iyi cevap alamadım! *(Dinleyiciler gülerler)* Anlıyorum...

Gelelim cennete. Bilirsiniz, cennette pek seçkin bir tabaka vardır! Ancak iyinin iyisi olanlar cennete gidebilirler. Ama efendiler, sakın cenneti arzulamayın; bilgiyi arzulayın. Bilgi bu bilinci *yaratır* .

Yargılamayı kontrol altına aldığınızda ne olur? Ütopya nedir biliyor musunuz? Dünya raporlarını dinliyorsunuzdur herhalde? Dünyanın her tarafında olup bitenleri toplayan, bilgi biriktiren şaşırtıcı bir iletişim sisteminiz var ama, topladıkları ne kadar cesaret kırıcı! Ama, bu katta (dünyada) bir zamanlar her şey birbiriyle ahenk içinde yaşardı; o zamanlar yine gelecek. Ama bunun için dünyanız çok kısa bir zaman sonra zor bir devreden geçecek.

Halkınız bir çöküşü yaşıyor. Bu çöküş ruhsaldır. Bu çöküş zihinseldir. Onlar mutlu olmanın nasıl bir şey olduğunu bile bilmiyorlar; çoğunuz da bilmiyorsunuz ya!

Dünyanıza büyük bir gözdağı verilecek. Bu da yargılardan ve bu yargıların kendilerine çektiği kutuplaşmadan doğacak. Ama, iyi ve kötünün, doğru ve yanlışın kutuplaşması ortadan kalkınca artık, negatif/pozitif çarpışması da ortadan kalkacak. Savaş olmayacak, barış olmayacak; sadece yaşam olacak. Korku olmayacak, sadece yaşam olacak.

Şimdi hepinize muhteşem bir armağan vereceğim. Sizin zaman ölçünüzle tam üç gün boyunca Süperbilinç'i yaşayacaksınız; ben göndereceğim size... Hiç korku ol-

madan, asil ve nurlu bir ütopyayı yaşamanın ne demek olduğunu anlayacaksınız. Size o parlak ışık gelecek ama bunu ifade edemeyeceksiniz; bir duygu nasıl yazıya dökülebilir ki? Sağlığınızı kazanacaksınız. Başkalarına baktığınızda kendinizin diğer çehrelerini görmenin anlamını kavrayacaksınız. Artık onları yargılamak istemeyeceksiniz. İşte, negatif ve pozitifin merkezine gelip Olan'ı bulduğunuzda bunlar olur. Olma'nın harika ödülleri bunlardır.

Üç gün boyunca ütopyayı tadacaksınız; nelere kadir olabileceğinizi ve bu dünyada neler *olacağını anlayacaksınız* . Öyleyse, olsun!

Dinleyiciler : Olsun!

Ramtha : Eşruhlar, deneyimlerini paylaşırlar. Demek ki bu alemdeki tüm bedenlenmelerinizin deneyimleriyle zenginleştikten başka, bir de, başka bir birey olarak tezahür etmiş olan eşruhunuzun sizinle paylaştığı deneyimleri de hazinenize katarsınız.

Burada bulunanların hepsinin eşruhlarını bulamayacaklarını söylediğimde bazıları ferahladılar, çünkü onlar daha buna hazır değillerdi. Sizin ölçünüze göre hemen yarın eşruhunuzla karşılaşsanız, eğer bu ilişkiyi haz verecek şekle sokmak üzere kendi kendinizi temizlememiş iseniz bu ilişki çok insafsız ve tehlikeli olabilir. Anlıyor musunuz?

Siz kadınlar! En büyük sınırlamanız, hayatta kalabilme arzunuzdur. Bunu biliyor muydunuz? Sizi erkeklerin peşinden şiddetli bir arzu ile gitmeye zorlayan, kendinizi güvensiz hissetmenize bağlı olan bir ihtirasınız var. Onlara bir şey *kanıtlamak* zorunda hissedersiniz kendinizi ya da onlara *sahip olmak* istersiniz.

Siz kadınlar, eşruhlarınızı istiyorsunuz değil mi? Kusursuz sevgiliyi istiyorsunuz; şişman ve çirkin olduğunuzu gördüğü halde yine de sizi seven, size bakan, hep yanınızda olan, size özgürlük verecek olan sevgiliyi. Size bir şey söyleyeyim mi? Bu alemde ister tanrı olsun is-

ter şövalye, bu derece kahraman, bu derece asil, bu derece güçlü ve bu derece kayıtsız şartsız sevecek tek bir erkek bile yoktur. Onlar da sizinle aynı yolun yolcusudurlar, onlar da aynı sizin gibi birini arıyorlar. Ama ne yazık ki aradıkları siz değilsiniz; aynı, onların da sizin aradığınız olmadıkları gibi...

Buraya, size Bay Harika'yı göndermemi isteyerek mi geldiniz? Bunu yapmayacağım. Size *Bayan* Harika'yı göstermek istiyorum.

Şimdi söyleyeceklerimi doğru, dosdoğru anlamanızı istiyorum. Siz ruhen her zaman, birinin size sahip olmasını ve onunla birleşmeyi istediniz. Yedi buçuk milyon yıldır verilen sağ kalma mücadelesinden ileri geliyor bu. Daha iyisini bilmiyorsunuz? Yaşamın, bir diğeriyle yatağa girmekten öte başka değerleri de olduğunu bilmiyorsunuz. Bu da sizin labirentinizin bir parçası. Bu sizi çevreleyen takıntıların bir parçası.

Kendinize bakın! Son zamanlarda kendinize hiç baktınız mı? Niçin süsleniyorsunuz? Bunu sizi mutlu ettiği için mi yoksa birilerinin dikkatini çekmek için mi yapıyorsunuz? Yüzünüzü hiç boyamadan, altın ve kıymetli takılarla süslenmeden, ağır parfümler sürmeden dışarı çıkabiliyor musunuz? Yani, bu koku *nereden* geliyor? Niye kendi *varlığınızın* neşrettiği *kendi* kokunuzla yetinmiyorsunuz?

Ben sizi seviyorum, ama siz *içinizde* bulunmayan bir şeyin dışınızdaki biri tarafından doldurulmasını istiyorsunuz. Siz sızdırıyorsunuz! Duygusal deliklerle dolusunuz ve her tarafınız sızdırıyor! Ne kadar biçimsizleşirseniz sızıntı o kadar artıyor! Bu büyük bir gerçektir. Beğenmediniz mi? İyi düşünün! Sizde olmayan bir şeyi doldurmak üzere bir başka varlığa el atmak istiyorsunuz. Bunun için ilişkileriniz başarısız oluyor. Aradığınızı *asla* bulamayacaksınız, çünkü öyle biri yok!

Biliyor musunuz, yüzünüzde bir iki kırışık belirmeye başlayınca hemen işin suyu çıkacak; ya da onunla

bununla ilişki kurup da bir gün kendinize geldiğinizde... hayaller silinecek. Bir boşluğu ya da kutuplaşmanın yarattığı vakumu dolduracak bir şey aradığınız için sadece yaşlanacak ve kötüleyeceksiniz; dişleriniz dökülecek, saçlarınız seyrelecek, vücudunuzun her yerinde lekeler belirecek, yaşlandıkça beliniz bükülecek ve parmaklarınız eskisi gibi çalışmayacak. O zaman kimse size bakmayacak.

Ya eşruhlarınız? Onlar ne hissederler? Onlar *kendi* kimlikleri için çabalarken, bir yandan da zavallılar, sizin yüzünüzden hissettikleri bu güvensizlikle başetmek zorunda kalırlar.

Ey erkekler! Ya *siz* ne arıyorsunuz? Buraya, size göz koymuş olan bir kadının zoruyla mı geldiniz? Sizin çılgınlığınızı, parlaklığınızı dengeleyecek birini mi arıyorsunuz? Size bakacak birini mi arıyorsunuz? Ne arıyorsunuz? Siz de, etrafınızı sarmış duygusal delikleri dolduracak birini arıyorsunuz.

İçinizden kaçınız ağlamayı biliyor? Eğer biliyorsanız deliklerin büyüklerini doldurmuşsunuz demektir. Ama, eğer kendinizi toplumsal bilicin hedeflerine uygun şekilde yaşamaya adamışsanız, bilin ki asla bu hedeflere erişemeyeceksiniz.

Ağırlık kaldıran kuklayı (vücutçu) hatırladınız mı? Biliyor musunuz ki "görünüşünü" koruyabilmek için o adam onlara esir olmuştur? Eğer, onları kaldırmayı bırakırsa kaslarına ne olur? İlk başladığında olduklarından daha beter yağlanırlar!

Ya siz neye esirsiniz? Eşruhunuzun sizin için ne yapmasını umuyorsunuz? Size kalp krizi geçirtmesini mi? Kendinizi tam bir erkek gibi hissetmenizi sağlamasını mı? Ama, bir kadın gibi ağlamayı ve bir asker kadar korkusuz olmayı öğrenmedikçe, erkek olmanın ne demek olduğunu öğrenemeyeceksiniz. Kendinizi her yönünüzle sevmeden, bunun ne demek olduğunu anlayamayacaksınız. Ve siz kendinizi sevmiyorsunuz.

Kendinizi bir maske arkasına saklıyorsunuz: ailenin ekmeğini kazanan, kuvvetli olan ya da erkeksi kokan birisiniz... ya da her neyin erkeksi olduğunu düşünüyorsanız onun arkasına saklanıyorsunuz.

Ya cinselliğiniz? Bir gün iktidarsız kalınca ne yapacaksınız? O zaman ideal şekil ne olacak sizin için? Eğer birleşemiyorsanız ve ereksiyon yapamıyorsanız siz nesiniz öyleyse -Hımm?

Siz de deliklerle dolusunuz, çünkü kendinizi olduğunuz gibi sevmiyorsunuz. Siz zaman içinde solmaya mahkum bir imajı seviyorsunuz; solduğu zaman geriye hiçbir şey kalmayacak.

Ağlamasını bilmiyorsunuz. "Korkuyorum" demeyi bilmiyorsunuz. Şerefinizden bir şey yitirmeden çekip gitmesini bilmiyorsunuz. *Cinsel* olmaktan başka bir şey olmayı bilmiyorsunuz.

Siz neyin peşindesiniz? *Olmadığınızı* düşündüğünüz kişi olarak hissetmenizi sağlayacak birinin mi?

Efendiler, uyanın! Sınırlı inançlarınız, sınırlı bilinciniz var oldukça ihtiyarlayacaksınız, iktidarsız kalacaksınız, parmaklarınız kıvrılacak, saçınız beyazlanacak -ve öleceksiniz. O zamana kadar ne yapmış olacaksınız peki? Bir illüzyonu kovalamış olacaksınız...

Gelelim eşruhlarınızı bulmanıza. Kendinizi sevmeye başlar ve kötü bir şekilde sızdıran deliklerinizi tıkamayı becerirseniz, eşruhunuzu bir mıknatıs gibi kendinize çekersiniz. Aynaya bakıp da gördüğünüzü severseniz -biliyorsunuz güzelliğiniz aslında *görünmeyendir* - o zaman delikleri doldurursunuz. Geceleri korkmadan uyuduğunuzda delikleri doldurursunuz. Sokakta yürüyüp de cinsel olmamayı başarırsanız delikleri doldurursunuz. Ne kadar çok delik doldurursanız ve kendi kendinizi ne kadar yakından tanırsanız o muhteşem varlığı kendinize doğru o denli kuvvetle cezbedersiniz. Kendinizi sever ve varlığınızı yüceltirseniz eşruhunuz da

yücelecektir. Siz ikiniz aynı ruhu ve aynı bilgeliği paylaştığınız için bu bilgiler eşruhunuza da erişecektir.

Kendinizi sevmek yoluyla mesih olursunuz. İçinizdeki mesih uyandığında eşruhunuz da aynı titreşimi duyar. Bu da ikinizin kusursuz TEK haline dönmeniz sürecinin başlamasıdır.

Şimdi, bundan sonraki "ders"ten söz edelim. Size kusursuz bir ayna göndereceğim; *hiç* delikleri olmayan bir akis, sizin kendinizi seven halinizin aksi... Eğer güvensizlik duyuyorsanız, korkuyorsanız, kendinizi sevmiyorsunuz demektir. Ben de size bu rüyanın ötesine geçen bir vizyon göndereceğim; bu vizyonda kendinizi güvenli ve korkusuz bir varlık olarak göreceksiniz.

Bazılarınız hâlâ o aynayı bekliyorlar. Aynayı görmüş olanlarınızı bir adım daha ileri götüreceğim. Size parlaklığınızın her davranışını aksettiren bir yansıtıcı göndereceğim. Bu kata geldiğinizden beri böyle bir ayna görmediniz. Bu ayna bilgeliğin hazinesiyle *yüklüdür*.

Bu günlük bu kadar yeter. Büyük işler yaptık. Size, çok çeşitli "dersler" gelecek. Onlara katlanmak zorundasınız.

Hepsi bu kadar. Sizi seviyorum!

***

Cumartesi, Sabah Oturumu
11 Ocak 1986

Dinleyiciler ikinci günün ilk oturumu için dönerlerken Ramtha da sahnede sabırla bekler. Bu dünyada geçirdiği tek yaşamı sırasında sakalını sıvazladığı şekilde, yavaş yavaş yüzünü sıvazlayan Ramtha, dinleyicilerin birbirleriyle konuşmalarını izler. Herkes yerine oturduktan sonra sahneden iner ve dinleyicilerin arasında yürümeye başlar; ara sıra durarak insanlarla konuşur. Bir adama yaklaşır).

Ramtha : *(Adamın ellerini öperek)* Bu oturuma geldiğin için çok memnunum. *(Adamın boynunda asılı duran bir kristali işaret ederek)*, Bu nedir?

Adam : Bir kristal.

Ramtha : Neden takıyorsun?

Adam : Eğer kalp çakra'ma yakın bir yere koyar ve kendime duyduğum sevgi ile şarj edersem, bu enerjinin her zaman benimle olacağını söylediler.

Ramtha : Muska (tılsım) ne demektir bilir misin? Bu taktığın bir muskadır. Biliyor musun ki, gücünü dengede tutmak için bir şeye güç verirsen gücünü kaybedersin. Biliyor musun ki senin üzerinizde egemenlik kurabilecek tek şey yine *sensin* . Anladın mı? Süs olarak harika bir şey! Ama bu bir şeye esir olmaktır...

(Not almakta olan bir kadına doğru yürür) Bir duyguyu kâğıda geçirebilir misin?

Kadın : Hayır.

Ramtha : Sadece hatırlamak için ha?

Kadın : Seni seviyorum Ramtha!

Ramtha : Ben sevilmeye değerim efendi! Sen de öyle.

Kadın : Evet

Ramtha : *(Sahneye doğru yürür)* Sizi seviyorum! Gerçekten!

Ben Ramtha'yım, Aydınlanmış Varlık, Sevgili Kardeşiniz, Sevgili Öğretmeniniz. Öğrendiniz, sindirdiniz ve idrakin daha ileri bir noktasına eriştiniz. Bütünlüğümün tanrısallığından sizi selâmlıyorum.

İçinizde mutsuz olmakta ısrar edenler var. Açıkça görülebiliyor. Eğer mutsuz olmak *istiyorsanız*, öyle olsun! "İstemek" nedir biliyor musunuz? *(Yanıt alamaz, bağırır)* Biliyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bilmelisiniz! Dilinizde en çok kullanılan sözcük. Biliyorum, çünkü araştırdım.

Hepiniz istersiniz, istersiniz, istersiniz! Tamam, bunun zararı yok, çünkü "istemek" gerçekleştirmenin çarkına ilk hareketi veren şeydir.

Şimdi eşruhlar, şunu işitin: Size bakıyorum ve yaşamlarınızı görüyorum. Takıntılarınızı, sınırlarınızı, sıkıntılarınızı, hastalıklarınızı, gelecekteki hastalıklarınızı ve bunları kimin yarattığını görüyorum. Siz yarattınız. Bu rüyada her ne oldu iseniz *istediğiniz* için oldunuz. Bunu biliyor muydunuz? Zengin ya da fakir, dilenci ya da kral, evli ya da bekâr, aramakta olan, güvenli ya da güvensiz, bunalımlı... hepsini siz yaptınız.

İçinizden çoğunuz, sorunları için hep kendi dışındaki şeyleri suçlar. Rüyayı bilir misiniz? Bu rüyada her şey -toplumsal bilinç, ebeveyniniz, yaşadığınız yer, hükümetiniz, köpeğiniz- mutsuzluğunuzun nedenidir. Rüya gören, uykuda olan sizsiniz, ölecek olan da...

Yüce olmak, yaşamınızı istediğiniz gibi yarattığınızı idrak etmektir. Başınıza gelen şeylerin *hiçbiri* annenizin ya da babanızın yüzünden olmamıştır! Siz, uy-

gulamanızı yapabilmek için bir araç olmak üzere onları kendiniz ebeveyniniz olarak seçtiniz. Onların genetik tohumlarını -spermlerini yumurtalarını, koromozom yapılarındaki duygusal kayıtları- siz seçtiniz. Bedenlenmek üzere genetik bir hamur beğendiniz. Onlar kendileri olmaktan başka ne yaptılar ki?

Gücünü geri almak için, bu talepte bulunmak için bir efendi önce, kendi yaşamını ve kendi alemini kendisinin yarattığını idrak eder. Her şeyi kendisinin seçtiğini *fark eder* . Bu fark ediş onun gücünü artırır - gücünü geri getirir- ve rüyadan uyanır. Sorumluluğu kabul eder ve kendi yaşamınızdaki *her şeyi* kendinizin yarattığınızı, kendinizin getirdiğinizi bilirseniz bu gerçek sizi suçtan, suçlamalardan, nefretten kurtaracak ve size huzur getirecektir.

Birçoğunuz "aklım karışık" dersiniz. *Kim* karıştırdı aklınızı bilin bakalım? Sorumluluğu kabul edin! Size *aittir* ! Kafanızın karışıklığını nasıl gidereceksiniz? İsteyin! Ruh sağlığı için psikoloji değil, sadece istek gerekir. Hiçbir probleminiz yoktur ki göz açıp kapayana dek çözülmesin! Bir tek bile! Bir tane bile!

Bir efendi rüyadan uyanır ve kendini geri ister. Uyanmak çok zor bir süreçtir. Ne istiyorsunuz? Niçin buradasınız? Buradasınız çünkü, söylenemeyen bilgiyi istiyorsunuz. Söylenemez çünkü, uykuda olup da rüya görenler uyanıncaya, *hissedinceye* ve yaşayıncaya kadar bilgiyi idrak edemezler.

Hakim olmak şöyle söylemektir: "Yaşamımdaki her şeyi, bana kazandıracağı deneyim için ben seçtim. Hepsinden bir şey öğrendim. Yaşamımdaki bu deneyimlerden bilgelik kazandım."

Kurban diye bir şey olmadığını biliyor musunuz? Haşin bir öğreti değil mi? Ama, iyi ve kötü bir yana bırakılıp yaşam bir süreklilik olarak, bir ilerleme süreci olarak görüldüğünde kurban diye bir şey kalmaz; artık sadece yaşam vardır. "Kurban" kavramının bilinci,

öteki kutup olarak "avcı"yı yaratacaktır.

Gelelim isteğe... Başınıza gelen her şey olmasını *istediğiniz* için oldu, çünkü bunların sonucunda kazanacağınız *duygusal bilgeliği* istiyordunuz. O halde önemli olan, başınıza gelen, yaşadığınız olaylar değil (aksiyonlar), sizin bu olaylara gösterdiğiniz tepkilerdir (reaksiyonlar). Çünkü, bu tepkileriniz sonucu bilgelik denen hazineyi kazanırsınız.

Hepiniz bunu kazandınız ama henüz tam anlamıyla bilgeliğe dönüştürmediniz; çünkü, hâlâ suçluluk duyma, başkalarını suçlama, güvensizlik ve başarısızlık gibi duygularla bunu gölgeliyorsunuz. Sorumluluğu üstlenip de "ben yarattım" diyebildiğiniz anda, artık ne suçluluk hissi ne de başarısızlık kalacaktır; sadece kazanç ve bilgelik olacaktır. Yaşamınızın sorumluluğunu kendiniz üstlendiğinizde artık ebeveyninizi, sevgilinizi, kocanızı, karınızı, çocuklarınızı, köpeğinizi, toplumu ya da herhangi başka bir şeyi suçlamayacaksınız. Artık nefret edemeyeceksiniz, çünkü sizin dışınızda avcı ve kurban kutuplarını yaratan bir nesne kalmayacaktır; o durumda siz kendinizi kurban olarak gördüğünüzden avcıdan nefret ederdiniz. Anladınız mı? Yaşamınızın sorumluluğunu üstlenmeniz bunları ortadan kaldıracaktır. Rüyayı yaratanın da kendiniz olduğunu idrak ettiğinizde, uyanıyorsunuz, eve dönüyorsunuz demektir.

Bir efendi, kendi hakimiyeti altındaki her şeyden sorumlu olduğunu bilir. Onun hakimiyeti altındaki şeyler nedir biliyor musunuz? Kendi realitesi ve yaşamı... Bir efendi bunlardan sorumludur. O, bütün insanlıktan *değil*, yalnızca kendinden sorumludur. Bu idrake varılması, liderleri ortadan kaldırır. Rahipleri, papazları ve de medyomları da... Siz bir efendi iseniz, hiçbir zaman bir başkasından akıl danışmazsınız; eğer başkalarından tavsiye, öğüt bekliyorsanız kendinizi bilgelikten uzaklaştırıyorsunuz demektir. Artık bir efendinin neden yalnız yürüdüğünü biliyorsunuz.

Bir efendi kaderini *bilir*, çünkü o uyandırıcı mesihin gücüne sahiptir. Yapması gereken tek şey, düşünmek ve istemektir; bilmek istediği her ne ise, bir an sonra ona gösterilir. Başkalarını takip ettiğinizde ya da sürü gibi yaşadığınızda veya bir tarikata ya da benzerine girdiğinizde bu gücü teslim edersiniz, uykuya dalarsınız.

Gerçekleştirme (tezahür ettirme) mi istiyorsunuz? Suyu şaraba dönüştürmek mi istiyorsunuz? Elinizde ekmek somunları ya da kasanızda altınlar mı peyda olsun istiyorsunuz? Birilerinin peşine düştüğünüz sürece bunları *asla* yapamazsınız! Hep dışarıda bir yerlerde bunu yapabilecek gücü kazanmayı isteyeceksiniz; çünkü içinizde bunları yapacak gücünüz kalmadı, o gücü başkasına teslim ettiniz! Birilerinin peşine düştüğünüz, yanıtları "dışarılarda bir yerlerde" aradığınız sürece gücünüzü, bilgi edinme gücünü ve mesihi kaybedeceksiniz; onun ışığı parlayamayacak.

Bütün dinlerde görünmeyen bir varlığa tapılır. Bu size öğrettiğim bir din değildir -ben de *kesinlikle* görünmez değilim! İşte, şu anda buradayım! Siz burada, söylenemeyen bir bilgiyi öğrenmek üzere bulunuyorsunuz. Siz burada Tanrı sevgisini öğrenmek üzere bulunuyorsunuz. Tanrı "dışarıda bir yerlerde", örneğin ayın ya da Alpha Centauri"nin ötesinde olan bir şey değildir! Tanrı ve cennet oralarda değildir! Cennet içinizdedir! Tanrı, Baba, her şeyi kapsayan Işık, içinizdedir! O varlık, o güç, o güzellik, *siz'siniz*.

Size kardeşim, eşitim olarak hitap ediyorum. Sizinle benim aramdaki tek fark, benim kim olduğumu bilmem ve sizin ise bilmemenizdir! Yedi buçuk milyon yıldan beridir dogma ve korkuya esir olduğunuzdan cehalet içinde yaşıyorsunuz.

Bakın! *(İçini çeker ve başını sallar)* Basit bir baş ağrısını bile geçiremiyorsunuz! *(Çiçek demeti içinden bir gülü, birkaç kez çekerek yerinden çıkarır)*. Vazgeçmeyeceğim! *(Dinleyiciler güler ve alkışlarlar)* .

"Efendi" deyimini işitip durdunuz, ama gerçekte ne demek olduğunu bilmiyorsunuz. Onu, bir mağarada yaşayan, çuval giymiş, üstüne küller sürmüş, kimseyle göz göze gelmeyen -çünkü onların titreşimlerinden etkilenmek istemez- biri olarak düşünüyorsunuz! Bu da dogmalardan biri, güçsüz bir yalan... Ve hepiniz çok uzun bir süreden beri yalan söylüyorsunuz.

İçinizden bazıları bu öğretilerle ne yapacaklar biliyor musunuz? Gidip başka öğretmenler bulup onlara eşruhlarının nerede olduğunu soracaklar! Onlar da yanıtı bildiklerini söyleyecekler bu varlıklara; ama bu doğru değil ve eşruhlarınızı hiçbir zaman bulamayacaksınız. Kendinizi iyileştirmenin nasıl bir şey olduğunu da hiç tadamayacak, bu boyutların ötesindeki parlaklığı da hiç göremeyeceksiniz; çünkü siz yüce değilsiniz.

Benim oturumlarım mürit toplamak için yapılmıyor. Eğer bana tapınılmasını isteseydim size söylenemeyen gerçekleri öğretmezdim; sizin için tezahürler getirmezdim ve size aslında ne olduğunuzu bildirerek sizi yüceltmezdim. Sizi cahil bırakır ve gücünüzü elinizden alırdım. O zaman dinleyicilerim bütün dünya ahalisi kadar çoğalırdı. Bunu biliyor muydunuz? Çünkü *Ben* o denli *güçlüyüm* ! Ama, benim tapınılmaya ihtiyacım yok. Çünkü Ben zaten Tanrı'yım! Zaten sonsuzluğun *sahibiyim* ! Benim *sizden* isteyeceğim ne olabilir? Bana biraz daha sonsuzluk mu vereceksiniz? Mümkün değil.

Bu yaptığım şeyi, sadece sizi çok sevdiğim için yapıyorum. Çünkü bir varlık kendi mutlaklığını idrak ettiğinde, Her şeyin sahibi olanı bütünüyle görür ve her şeyin sahibi ile *bir* olur.

Sizin, dünyaya bir ışık olmanızı istiyorum. Dünyanızın buna ihtiyacı var. Tarihi anlara yaklaşıyorsunuz; öteki tarafın yüceliğini çok azınız görecek. Sizin en büyük bilgiyi öğrenmenizi istiyorum, ama ancak

hazır olduğunuzda öğrenebilirsiniz. Dinlemek için uyanmış olmanız gerekir. Tezahür ettiklerinde "dersleri" ve mücizeleri görebilmeniz için uyanmış olmanız gerekir. Yüce olmalısınız. Yüce! Takip ederseniz, sadece takip etmeyi öğrenir ve gücünüzü yitirirsiniz. Her yanınızdan enerji sızdırdığınızın farkında mısınız?

En büyük öğretmeni bulmak istiyordunuz. Realitem içinde en büyük öğretmen *benim* ! Size bunu söylemek hiç de zor değil. Ama *sizin* için en büyük öğretmen, sizi "siz" yapan içinizdeki Tanrı'dır. Anladınız mı? Ben sadece o yüce erdemi ve gerçeği, kusursuz deha ve bilgiyi aksettiren bir aynayım. Bütün bunları bende görebildiğinizde, aynı değerlere kendi içinizde de sahip olduğunuzu idrak edeceksiniz. Anlıyor musunuz? Bir efendi anlar, talep eder ve olur. Olur! Siz ne olacaksınız? Siz *özgür* olacaksınız! Özgür olmak için, özel bir şey olmanız gerekmez, sadece *olmanız* yeter. Bu, *bütün* gücünüze sahip çıkmak ve ona izin vermektir.

Efendi olmayı *istemeniz* gerekir. *İstemek* zorundasınız. Diğer şeyleri nasıl istediniz, bilirsiniz. Şöhret, servet, güzellik, sevgililer, giysiler, barınaklar, altın, gümüş, vs... Bütün bunları nasıl istediğinizi biliyorsunuz. Söz konusu olan *aynı* istektir. Bu illüzyonda beş para etmez değersiz şeyleri nasıl istedinizse, *aynı* güçle efendi olmayı istemelisiniz. O zaman her şeyi bilen akla sahip olabilirsiniz.

Yaşamımda ben onu istedim. Neyi istediğimi bilmiyordum, sadece istiyordum. Belki de en büyük tezahürler bu şekilsiz istekten doğar. Bazılarınız çok mutsuz. Bunu görebiliyorum. Ama size hiç acımıyorum; çünkü daha geniş bir anlayışla baktığımda, bunu aslında kendinizin istediğinizi ve yaptığınızı da görüyorum. Neler hissediyorsanız, onları hissetmek istediğiniz içindir. Ancak, farklı olmasını istediğiniz zaman değişecek. Hiçbir şey, hiç kimse, hiçbir güç, hatta bütün "ders"lerim, mucizelerim ve bilgimle ben bile inatçı kafalarınızı

değiştiremem. Çünkü, idrake açılan kapının anahtarı *sizin* bulunduğunuz taraftadır. Siz bir tanrısınız ve kendi aleminiz için ne isterseniz o olur! Bu yüce ve tek yasa asla değiştirilemez ve ona karşı çıkılamaz. Anladınız mı?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bazılarınız, başkalarını yargıladıkları için bu öğretileri kavrayamayacaklar. Kendi bağnazlığınız, hurafelere olan inancınız, iyi ve kötüye olan inanışınız içine hapsedilmiş durumdasınız -çünkü öyle olmak *istiyorsunuz* ! Başkalarının merhametini kazanmak için kurban olarak görülmek istiyorsunuz. Bunu yapmanıza izin veriyorum. O sizin iradeniz çünkü... O halde düş görmeye devam edin! Ama bu düş sizi mezara götürecek.

Uyananlarınız için söylüyorum: Öğrendiklerinizi ruhunuzda hissetmeye başlıyorsunuz ve eşruhlarınız da her neredeyseler, bu yüce öğretilerin parıltısını hissetmeye başlıyorlar. İçlerinde bir eksiklik duyuyor ve istiyorlar. Ne olduğunu bilmiyorlar fakat kendilerini daha iyi hissetmeye başlıyorlar. Neden olduğunu bilmiyorlar ama öyle hissediyorlar. Duyguları onlarla paylaşıyorsunuz. Böylece, eşruhlarınızın ruhları da bu anlayışı kazanıyor ve onlar da uyanıyorlar. Çok kısa bir zaman sonra, nedensiz bir şekilde onlar da kendi yaşamlarından sorumlu olduklarını anlayacaklar ve bu gerçek onları özgür kılacak. Özgür! Bir kuş gibi uçup gitmek için mi özgür? İlle de öyle değil! Ama, dogmadan, "bilincin genişlemesini" önleyen dogmadan kurtulmak şeklinde özgür. Sizin sayenizde onlar da uyanıyorlar. Onlar da tepki veriyorlar; her tepki verdikleri an, siz *onların* yoğunluğunu hissediyorsunuz. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş oluyorsunuz! Anlıyor musunuz? Çünkü, siz ikiniz *her şeyi* paylaşırsınız. İlk bölündüğünüzden beri birbirinizi hiç görmemiş olsanız bile, başlangıçtan beri her şeyi paylaştınız!

Şimdi, belki de Mısır'dan gelen her şeye karşı büyük

ilgi duyduğunuzdan, bir zamanlar orada yaşamış olduğunuzu düşünüyorsunuz. Bir medyoma gittiniz. O da size, orada çok şaşaalı bir hayat yaşadığınızı söyledi. (Şaşaalı ne demektir bilirsiniz. Ya kraliçe ya da firavundunuz. Hiç kimseye asla, sıradan bir köylüydün demezler nedense! Hiç müşteriye böyle bir şey söylenir mi?) Bir de bakıyorsunuz ki hiçbir zaman orada yaşamamışsınız. Ama *eşruhunuz* yaşamış! Anlıyor musunuz

Mezopotamya'ya gitmeyi özellikle istemiyorsunuz, niye? Çünkü, daha önce orada bulundunuz ve şahane hayatlar geçirdiniz. Artık orası sizi çekmiyor, çünkü bu deneyimden istediğiniz her şeyi kazanmıştınız. Ve eşruhunuz da içinde Mezopotamya bilgisini taşır; ancak niçin böyle hissettiği onun için bir sırdır, çünkü hiç gitmemiştir ki oraya! *Sizin* geçirdiğiniz yorucu yaşamların ürününden yararlanmıştır da onun için! Nasıl işlediğini görüyor musunuz?

İçinizdeki efendiyi uyandırmak, aynı zamanda eşruhunuzun içindeki mesihin ışığını da parlatmaktır.

Size sadece *istemekten* doğan öğretilemez bilgiyi öğretmeye çabalıyorum. Yargılayıcı olmamaya çalışsanız, merhametli ve erdemli olmaya gayret etseniz bile, parlak "olmak" durumuna, ancak olmak *isterseniz* ve uyanırsanız varabilirsiniz!

(Ellerini beline koyar) Biliyor musunuz, bebek bakma servisi gibiyim! Sizi bekliyorum çoğunlukla! İçinde bulunduğunuz durumdan sıyrılacağınızı umarak size durmadan hatırlatıyorum. Bunu istemek sadece bir an alır -ve bu anda kendi kendinizle, *tümüyle* uyum içinde olursunuz! Sesiniz kısılıncaya dek ilahiler söylemeniz gerekmez! Meditasyon yapmanız da gerekmez. Sadece *olmanız* yeterlidir! O zaman bütün bu erdemler de sizindir. Onlar da *olurlar* . Doğanın canlı bir varlığına ne kadar benzerseniz, o denli yücelirsiniz. O zaman dehanız akmaya başlayacaktır.

Son zamanlarda hiç bir çiçeğe baktınız mı? Onun

kokusunu, rayihasını kokladınız mı? Canlılığına, rengine hayran oldunuz mu? Olmadıysanız eğer, kendi içinizdeki tanrının, dehanın aksine hayran olmadınız demektir.

Olmak için hiçbir şeklî ibadet yapmanız gerekmez. Tanrı olmak ve Tanrı'yı sevmek için sadece *istemeniz* yeter... Tanrı'yı bütün varlığınız, bütün gücünüzle, aldığınız nefesle sevmeniz için... çünkü aldığınız her nefes Tanrı'dır, Yaşam Gücü'dür. Eğer hâlâ komşularınızı yargılamaktaysanız, bana Tanrı'yı sevdiğinizi sakın söylemeyin; çünkü, komşularınız da Tanrı'dır. Onlar Tanrı'dır! Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi, mutluluğa gelelim. Hepiniz, eşruhunuzun size mutluluk getireceğini düşünüyorsunuz. Onları hemen şu anda bulmak istemenizin asıl nedeni de budur. Ama bu da başka bir sınırlama; çünkü yine dışınızda birinin sizi mutlu etmesini bekliyorsunuz demektir bu. Eşruhunuz size mutluluk getirmez! Oh! Asılan yüzler mi görüyorum! İhtiras ve patlamalar bitince geriye yine her zamanki *siz* kalacak, ancak biraz daha büyük gibi...

Sevinci ancak kendinizde bulabilirsiniz; bu da gücünüzü size geri getirir. Bunu biliyor muydunuz? Mutluluk, haz, yüceliğin sonucudur. O, duyguların hazinesi, cennetidir. Ama çoğunuz bu duyguyu *hiç* tatmamıştır. Kaba şakalara güldüğünüz olmuştur ama sırf yaşamış olduğunuzdan dolayı her an, her dakika mutlu ve huzurlu hissetmemişsinizdir kendinizi. Her zaman sizi sıkan bir sebep olmuştur; bu sebebi de kendiniz yaratırsınız. Eğer çocuklarınız sizi mutsuz ediyorlarsa, buna izin verdiğinizden dolayıdır. Kocanız sizi memnun edemiyorsa, böyle olmasına yol açtığınız içindir. Bütün mutluluğunuzu *kendinizde* bulacağınıza, *onlar* kanalıyla duymaya çalıştığınızdandır... Anlıyor musunuz? Sizi mutlu etmeyen her şey, gücünüzü teslim ettiğiniz bir şeydir; tep-

kinizi belirlemesine izin verdiğiniz bir şeydir. Bunu biliyor muydunuz? Hep başkalarının sizi mutlu etmesini beklersiniz. Ne kadar zayıf olduğunuzun bir göstergesidir bu! Hatta, cinselliğinizin sizi mutlu etmesini bile beklersiniz; kendinize karşı haksızlıktır bu!

Bir efendi daima "olma halinde"dir. Bir efendi kesinlikle sever ve onun sevgisi koşulsuzdur. Ama bir yandan da sırtını kendi kendisine yaslar, kendine tutunur. Çünkü kendine tutundukça, dünyayı iyileştirme gücü de o kadar çoğalacaktır.

Siz *kendiniz* için Tanrı ve mesih olursunuz - dünyaya rağmen ama yine de dünya *için*. Başka bir deyişle her *şeyden önce siz gelirsiniz* -siz ve tanrınız. Dünyanın geri kalan kısmı, siz "harika bir biçimde" olana dek beklemek zorundadır.

Kendinize bakın! Sizi mutlu etmek için ne kadar çok kişiye ihtiyacımız olduğunu biliyor musunuz? Daha yakından bakmak ister misiniz? Onların hepsini size göndereceğim -hepsini birden! Hepsi koşa koşa gelip sizden fikrinizi soracaklar -ama sonra gidip tam *tersini* yapacaklar! Hepsi aynı anda size gelecekler. Sizi mutlu etmeleri için zorladığınız tüm insanlar size *zamk* gibi yapışacaklar! Önce kendinizi önemli ve harika hissedeceksiniz ama, söylediğiniz şeyleri yapmadıkları zaman kızacaksınız, kendinizi berbat ve mutsuz hissedeceksiniz. Artık kendinizi aldatmaktan vazgeçesiniz diye yapacağım bunu. Çünkü, mutlu olmak için kendiniz yerine başkalarından medet umduğunuzu idrak etmenizi istiyorum.

Kendinize sormanızı istiyorum: "Bu dünyadan göçme zamanım geldiğinde, bu varlıklardan herhangi biri benim yerime ölmeyi kabul eder mi?" diye. Şimdi, bunun üzerinde düşünün. Uğruna yaşadığınız ve sizi mutlu etmeleri için zorladığınız o önemli insanların bir tanesi bile sizi sıkıntıdan kurtarmak için sizin yerinize ölmeyi kabul eder mi? Öğrenmek için bir "ders" göndermemi is-

ter misiniz?

Bu kattan göç etme anına gelmeyi ve onlara şu soruyu sorduğunuzda tepkilerinin ne olacağını görmeyi ister misiniz: "Benimle yer değiştirir misin?" Bu kadar ileri gitmemi istiyor musunuz?

Dinleyiciler : Hayır!

Ramtha : Neden olmasın? *(Dinleyiciler gülerler)* Hepiniz korkak kedilersiniz. İşte bir sınırlama daha!..

Efendiler, onlar teklifinizi kabul etmeyeceklerdir. Etmezler! O halde neden onları, sizi mutluluğunuza götüren anahtar yapıyorsunuz? Neden onları sizin yaşamınızdan sorumlu kılıyorsunuz? Bunu hak etmiyorlar. Siz de onları köleleştirmiş oluyorsunuz! Bunu biliyor muydunuz? Bu yüce gerçeği kimse size öğretmedi, çünkü onların hayata bakış açılarını bu gerçek tehdit ediyor. Siz ise bunu duymak istemiyorsunuz, çünkü henüz yücelmeye hazır değilsiniz. Bunun içindir ki eşruhunuzu bulmaya da hazır değilsiniz... Onu bulmak için *kendi başınıza* mutlu olmayı öğrenmeniz gerekiyor. Duyuyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Peki bu sözlerin anlamını *hissediyor musunuz?*

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Sizi deneyeceğim! Öyle olsun!

Belki de yakında olacakları artık zihninizde canlandırmaya başladınız. Çok basittir bu akış: Bir "içsel süreç"tir ki o, beyninizin büyümesine izin verir, etrafınızdaki ışığın muazzam şekilde genişlemesini sağlar.

Gücünüzü geri almak için sadece kendinizin fikrini sorun. Hatırlayın, yanıtı içinizdeki tanrıdan daha iyi hiç kimse bilemez; çünkü yanıt, sorunun ta kendisidir. Varlığınızın efendisi, içinizdeki Tanrı'dan sizi bilgilendirmesini dileyin; o size gönderecektir ve gönderdiği sizin için özel yapılmış olacaktır! Varlığınızın efendisi, içinizdeki Tanrı'dan açık görüşlülük ve bilgi dileyin;

sonra sadece olun ve bırakın gelsin size... Hiç beklemediğiniz bir anda aydınlatılacaksınız. Aydınlanacaksınız! Sözlerin ötesindeki yanıtı bileceksiniz; o artık ruhunuzda kaydedilmiş bir bilgelik olacak, servetinize bir inci tanesi daha eklenecek. Bilmeye başladığınızda da kendinizi biraz mağrur hissedeceksiniz.

Kendiniz için bilmeniz, komşunuz için de bilmeniz anlamına gelmez. Bu bilgiyi başkalarına vermek de tehlikeli bir şeydir. Neden biliyor musunuz? Çünkü, onlar sizin gibi "olmak" sürecinde değillerse, sadece duymak istedikleri şeyi duyarlar. Ve bunlar bir işe yaramayınca da bilin bakalım kimi suçlarlar?

Ben bir tek sizinle değil, *ikinizle* birden konuşuyorum.(Dinleyici sayısını artırmak için ne harika ve sınırsız bir yöntem değil mi!) Size söylediğim her şey, içinizdeki ve aslında *siz* olan eşruhunuzun içindeki Tanrı'nın ihtişamıyla gerçekleşecek. Böylece, gerçekler ortaya çıkacak ve siz özgür olacaksınız.

Şimdi bilmeniz gereken başka yüce bir gerçekten söz edeceğim: "Gerçek dışı" diye bir şey yoktur. Her şey olanda, her şey olmayan bir şey bulunabilir mi? Öyleyse her şey doğrudur; insan ne düşünürse onu hisseder ve hissedilen her şey gerçek olmuştur. Bir insan gerçeğini her an değiştirebilir, çünkü her fikir değiştirdiğinde, hisleri de değişmektedir. Hisleri değişmişse, yeni bir gerçeği kabul etmiştir ve farklı tepki verecektir. Biliyor muydunuz? Bunu bilmiyordunuz ha?

Herkes haklıdır. Tanrı'ya inanmayan kişi haklıdır. Sizden *nefret eden* kişi de haklıdır. Bunu biliyor muydunuz? Çünkü, her varlık bir tanrıdır, kendi realitesini ve kendi doğrusunu yaratır. Bunlar zor derslerdir ama bir efendi anlar.

Bazıları *tek* gerçeği bildiklerine inanırlar (ona dogma denir). Eğer onların gerçeğine inanmazsanız size zulmederler, sizi dışlarlar ve Tanrı adına mahkum

ederler. Onların da haklı olduklarını biliyor muydunuz? Onların doğruları da bir gerçektir -ama ancak siz onu *kabul ederseniz.*

Siz BİR olmak istiyorsanız, başkalarının da kendi gerçeklerini yaşamalarına izin vermeniz gerekir. Vermezseniz, onların kutupluluğuna siz de katılırsınız; bir savaşçı olursunuz. Anlıyor musunuz? Eğer zulmetmeden, savaş açmadan onların kendi doğrularına sahip olmalarına izin vermezseniz, siz de kendi gerçeğinizi asla bilemezsiniz ve başkaları hakkındaki yargılarınızın tutsağı olursunuz. Başkalarını inandıkları şeylerden dolayı mahkum etmekle, gücünüzü teslim etmiş olursunuz. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha :"Işık olmak" ne demektir? ***Kendi*** doğrunuzu, gerçeğinizi *yaşamak* demektir. Gerçek, *sözlerle anlatılabilen* bir şey değildir, ancak *yaşanabilir.* Işık olmanın beraberinde getirdiği erdemler ise "özgürlük içinde sevmek" ve "başkalarına izin vermek"tir. Başkalarına, kendi gerçeklerine tutunmak ve onları uygulamak hakkını tanıyarak onları severseniz, sizin gerçeğinizi görmek *isteyenlere* ışık tutmuş olursunuz. Nasıl işlediğini anlıyor musunuz?

Şimdi size, sıradaki "dersi" yolluyorum. Size üç varlık göndereceğim. Bunların her biri ayrı inançlara sahip olacak, her biri diğerinin inancına büyük bir güçle saldıracak. Çünkü yalnızca kendi gerçeklerinin "doğru" olduğuna inanıyor olacaklar. Ve bu üç varlık da *çok* ikna edici olacaklar. Onları size göndereceğim; çünkü tepkinizi, onları nasıl etkilemeye çalışacağınızı görmek istiyorum. Anlaştık mı?

Dinleyiciler : Anlaştık.

Ramtha : Öyleyse, olsun!

(Dinleyicileri gözden geçirerek) Şu anda harika bir şey olmakta. İçinizden bazıları öğretiyi kavrıyorlar. Ve siz kavradıkça, eşruhunuz da idrak ediyor.

İhtiyaç molası vermeden önce size "ruhsal gerçekler"le ilgili küçük bir öğreti vermek istiyorum. Çünkü çoğunuz kendisini "ruhçu" (spiritualist) olarak tanımlıyor. Ancak, bunun da bir sınırlama olduğunu biliyor musunuz? Çünkü "ben ruhçuyum" dediğinizde, bu kez de gücünüzü başka bir illüzyona teslim etmiş oluyorsunuz. Çünkü *her şey* ruhsaldır; ruhsal olmayan *tek* bir şey bile yoktur.

Ruhçular da kendi dogmalarına sahiptirler:

Eğer karma'ya inanıyorsanız, gücünüzü kendinizden uzaklaştırıyor ve yazgınızı taş gibi katılaştırıyorsunuz demektir.

Eğer günaha inanıyorsanız, kesinlikle kendi kendinizi mahkum ediyorsunuz demektir. Eğer "hayat çarkı"nın, tekrardoğuş'un; sürekli yaşamanın ütopyası, en üst ideali olduğuna inanıyorsanız çok sınırlı bir bilince sahipsiniz demektir -çünkü o çarkın ötesinde hayal dahi edemeyeceğiniz şeyler vardır!

Eğer "ikiz ruhlar"a inanıyorsanız, sınırlı bir doğruya sahipsiniz demektir. Çünkü, yalnızca eşruhlar vardır.

Bir "ruh familyası"nın parçası olduğunuza inanıyorsanız kendinizi aynı eski ruhlara adayıp insanlık oyununu tüm güzelliğiyle araştırmaktan yoksun kalacaksınız demektir.

Bir "ruh grubu"nun parçası olduğunuza inanıyorsanız, tüm kardeşlerinizi dışlayıp kendinizi bir "arşi" yapıyorsunuz demektir. "Arşi" ne demektir biliyor musunuz? Hiyerarşi ne demektir bilirsiniz. Gruplar halinde ayrıldığınızda, seçici olduğunuzda, hiyerarşileri oluşturuyorsunuz demektir. Seçici davranıp gruplaştığınızda, aşama sırası oluşturduğunuzda, egonuza hizmet ediyorsunuz demektir. Çünkü gruplaşma, seçicilik, egodan kaynaklanır.

"BEN", sizin tanrısal kimliğinizdir. Ego ise özünden *saptırılmış* kimliğiniz, saptırılmış tanrısallığınız demektir ki bu da sınırlı ifadeye, sınırlı

tanrıya, yalnızca üçte bir oranında kullanılan beyin gücüne eşittir. Güçlü bir ego (saptırılmış benlik) sahibi olduğunuzu nasıl anlayabilirsiniz? Eğer ön yargılarla doluysanız ve toplumsal bilinç için yaşamakta iseniz... ve de basit bir baş ağrısını bile geçiremiyorsanız...

Gelelim "tahakküm edici" (musallat) ruhlara. Bazıları onlara inanırlar; bu inanç onların dini olmuştur. Ama, böyle varlıklar yoktur. Size tahakküm eden, sizi ele geçiren aslında egonuzdur. Ona isterseniz bir isim takın, ya da Şeytan deyin, aslında o sizsiniz. Görülenin ötesindeki alemde öyle şeytani güçler yoktur. Şeytanlık (salt kötülük) sadece et ve kemikten yapılanların kafalarında bulunur. Görülmeyen alemde size tahakküm edecek ya da sizi zapt edecek hiçbir şey yoktur. Bunu sadece siz yapabilirsiniz.

Bazılarınızın, özellikle şu "seçkin" sınıfına dahil olanlarınızın "birçok" rehberi vardır -hep de aristokrattırlar nedense! Ne kadar çok rehberiniz varsa, kendinizi o kadar özel hissedersiniz. Bu da bir dogmadır: spiritüel bir dogma...

Rehberlerinizin *kim* olduğunu biliyor musunuz? Siz! Ayy! *(Dinleyiciler gülerler)* . Benimle aynı fikirde olmak zorunda değilsiniz. İsterseniz bu varlıklara inanmayı sürdürün. Zararı yok. Ama, rehberlerden cevap almak istediğiniz zaman gücünüzü teslim ediyorsunuz demektir. Eğer yüce bir tanrıysanız, o yüce bilgeliğe erişmişseniz, bir rehbere *ihtiyacınız* yoktur -hele kırk iki taneye, hiç!

Öz'ünüz, varlığınızın tanrısıdır. Bedeninizi çevreleyen ışıktır. O, yaratılışın ilk ışığıydı ve ona mavi korona adı verilmiştir. Bilim adamlarınız bu harika olgunun resmini çektiler; yani o bilimsel bir gerçektir. Ama sizin fotoğraf tekniğiniz ancak mavi koronanın, aşağı elektrumunu saptayabildi; çünkü, orada negatif/pozitif enerji mevcuttur. Tespit edebildiğiniz kısımda elektrik enerjisi bulunmaktadır. Böylece bedeninizin

çevresindeki varlığınız görüntülendi. Ama varlığınızın tanrısı, görünenin ötesindedir. Fotoğraflarınız yüce ışığı, mavi koronanın yüksek frekansını saptamaya elverişli değildir. O ışık çok uzaklara kadar yayılır. Bir efendinin ışığı üç mil çapında bir alana yayılabilir. Halbuki sınırlı bilince sahip, içsel olarak çökmüş birinin ışığı bedenine çok yakındır; çünkü bu varlığın maddesel yoğunluğu çok yüksektir. O, *aydınlanmamıştır.*

Varlığınızın tanrısı, sizi bir arada tutan ışıktır. Eğer, etrafınızda bu yüce ışık olmasaydı, ayrışırdınız ve her hücreniz tek tek bilgiye doğru uçup giderdi. O halde sizi böyle bir arada tutan nedir? Bu yapıştırıcı nedir? Ona *sevgi* denir. O ışık şekline dönüşmüş Düşünce, yani Tanrı'dır.

Çoğu kez varlıklar kendi özlerinin, kendi tanrılarının önleri sıra yürüdüğünü görürler de onu başka bir varlık sanırlar. Ona bir ad bile verirler. Aslında o, varlıklarının ışığından başka bir şey değildir; çünkü ışığınız çok kez önünüzde odaklanır ve siz de onun parıltılarını görür gibi olursunuz.

Siz ve değişik bir sürü isimle çağırılmış olan tanrınız, yüce rehberinizin ta kendisisiniz. Bütün yanıtları oradan alacaksınız. O halde büyük Reis Kırmızı Tüy'ü, Üçüncü Hanedan'dan Dr Ming Hing Poo'yu ya da George'u... yani her ne isim altında ise onu... çağıracak yerde BEN'i çağırın. O *her şeyi bilendir*!

Kafasının içinde bir ses duyan herkes, hemen kendini medyom ya da kanal sanır. Değildir oysa. Neden bu sesin kendi bilginiz olduğunu bir türlü kabul edemiyorsunuz? İşittiğiniz odur çünkü. Kendinize, varlığınızın tanrısına sorduğunuzda, o *bilir* ; bütün yanıtlar ondadır. Başkasına sorduğunuzda ise daima spekülasyona açık, belirsiz, verimsiz bir şeyle karşılaşırsınız.

Muska (tılsım) ne demektir biliyor musunuz? Boynunuza taktığınız özel bir amblemdir; sizi güçlendirecek,

şifa verecek, koruyacak ve yolunuzdan sapmamanızı sağlayacak bir güce sahip olduğu sanılır. Kristallerin birer muska olduğunu biliyor muydunuz? Ama aynı zamanda birer sınırlayıcıdırlar, çünkü varlığınız dışında hiçbir şey sizi kendi varlığınızdan daha yüce kılamaz. Bedeninizin her tarafına kristaller asın, zararı yok ama içinizden çürümüşseniz, bunlar hiçbir işe yaramaz! Bir kristal size şifa veremez. Yapamaz bunu. Bunu ancak *siz* yapabilirsiniz.

Yıldızlar ve gezegenler idare etmez sizin hayatınızı. Hem Tanrı olduğunuzu söylemek hem de kaderinizi evrenin plânladığını iddia etmek ikiyüzlülükten başka nedir ki? Astroloji neden işliyor biliyor musunuz? Çünkü, onun işleyeceğine *inananlar* var! İnanç *bu denli* güçlüdür! Ama onlar bunu yıldızların yaptığını sanırlar. Aslında "Ben yaptım!" demeliydiler, çok yerinde bir iddia olurdu. Durumu kavrıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Siz istemedikçe, sizin dışınızda hiçbir şey sizi yönetemez.İnancınızı, zaten bildiğiniz şeyleri size anlatan varlıklara bağlamış olursunuz! Gücünüzü onlara, yıldızlara teslim edersiniz! Muskalara! Taşlara! Çakra sisteminizi kristallerle dengeleyemezsiniz! Uyanın! *(Bağırır) Uyanın* ! Guru'ların sizin ülkenizde bu denli yaygın olmalarına hiç şaşmamalı! *(Başını çok iğrenmiş gibi sallar)* Şaşmamalı! Çakralarınızı dengeye getirmeniz bile *gerekmez* , bunu biliyor muydunuz?

Kilitleriniz, çakralarınız, eşruhların bölünmesi ve insanlık dramının başlamasından beri var olan ilahi yedilidir. Tanrılar, bedende negatif veya pozitif enerji bulunmasına göre gelişen hormon akışını yarattılar ve akıttılar. Sizdeki kilitler, eşruhunuzdakilerle bağlantılıdır. Bunu biliyor muydunuz? Onlar bir ve aynıdırlar; sadece işlerken farklı enerji türü kullanırlar. Bağlantılıdırlar ve gerçekleri değiş tokuş ederler. O halde onları ne için dengeleyeceksiniz ki? Zaten

işlemektedirler. İşlemeselerdi, burada olmazdınız.

Bedeninize iğneler batırdığınızda, birden hidayete ereceğinizi mi sanıyorsunuz? Uyumaya devam edin! Bu da başka bir dogmadır! Tamam, uygulama için gücünüzden verin bakalım, ama bir yandan da bilgi hazinenizden eksiltmiş oluyorsunuz. Bunu biliyor muydunuz?

Şimdi birçok varlığın beni neden sevmediğini anlıyorsunuz. Çünkü, ben onların altlarından, dayandıkları destekleri çekiyorum!

Bunların hepsi spiritüel dogmalardır. Eğer gerçeğiniz bunlarsa, onlara inanmanızda bir zarar yoktur. Ama, kendi dışınızda bir güce inandığınız sürece asla, asla bir mesih olamazsınız!

Dogma, ilahi içsel hidayet karşısında bir ikiyüzlülüktür. Gücünüzü kendinizden uzaklaştırıp başka bir şeye teslim etmedikçe de dogma var olamaz. Ancak o zaman dogma ve giderek bir din olur.

Bu kadar borcunuz olduğu sürece asla yükselemezsiniz (miraç). Etrafta bu kadar ruhsal borç dolaştıkça yükselemezsiniz. Ancak ölürsünüz. Yükselme, *yüce* bir varlık olarak sürdürülmüş bulunan yaşamın doğal bir sonucudur. Gücünüzün ne kadar çoğunu geri alabilirseniz o kadar mutlu olacaksınız ve beyniniz de o kadar çok açılacaktır. Beyniniz, yani alıcınız ne kadar açılırsa bedeniniz de o kadar yücelir. Beyniniz bir nilüfer çiçeği gibi sonuna kadar açıldığında yükselebilirsiniz. Çünkü o zaman hücresel kütlenizin titreşim frekansını yükselterek başka bir zamana, başka bir mekana ve başka bir boyuta geçecek gücünüz olacaktır -her şey sizin olacaktır. Zamanınızın bu sabahında size ne öğrettiğimi anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi, mutlu olun! Sevgili efendiler, size burada öğrettiklerimi düşünür ve duygularınızın izinde giderek olma'nız için kendi kendinize izin verirseniz,

göreceksiniz ki kısa zaman sonra içinizde artık nefret, kızgınlık ve isyandan eser kalmayacak. Onların bıraktığı boşlukta ise sadece haz kalacak, yani ruhun şifası... Ya bir çeşit sızdırma yapmanıza neden olan delikler? Onlar da tıkanmış olacaklar; çünkü, siz artık *bütün* hissettiklerinize sahip çıkacak, onları kabul edeceksiniz. Eskiden sadece bir başkasının size verebileceğini düşündüğünüz duyguları tatma gücünün daima sizde var olduğunu idrak etmiş olacaksınız. İşte o zaman eşruh denen o gizemli muammayı kapınızın eşiğine getirebileceksiniz. Çünkü o zaman birbirinize layık olacaksınız; artık yaşamı yöneten tek yasayı biliyor olduğunuz için: BEN. Bu yüceliğe, bu hazza sahip olduğunuzda, hiçbir şey, hatta ölüm bile sizin güzel varlıklarınızdan bu yüceliği ve hazzı artık uzaklaştıramayacak.

Mutlu olun! Yaşamınızda, size haz vermeyen ne varsa uzaklaştırın. Onların ne olduğunu siz *bilirsiniz* . Yapmanız gereken tek şey etrafınıza bakmaktır. Sizi kendine esir eden nedir? Sizi sınırlayan nedir? Etrafınızdaki hangi şey düğmenize basıyor (da sizi yönetiyor)? Neye mal olursa olsun, bu şeylerin hayatınızdan uzaklaşmasına izin verin.

Duvarlarınıza bakın. Oraya ne asmışsınız? Ne okuyorsunuz? Kendinizi neyle dolduruyorsunuz? *Size sevinç vermeyen her ne ise, kurtulun ondan* ! Bu tıpkı bir sülük gibidir! Eğer ilişkilerinizde mutlu değilseniz, söyleyin! Dürüst olun, kendi doğrunuzu yaşayın! Ömrünüzde ilk defa kendi doğrunuzu yaşayın! Harekete geçmek mi istiyorsunuz, geçin! Size engel olan nedir?

Size sevinç, haz vermeyen hiçbir şey yapmayın. Eğer yaparsanız kendinizi sevmiyorsunuz demektir. Kendinize karşı adil olun. Kim ne derse desin, size haz, sevinç veren şeyleri yapın. Bunu. içinizdeki Tanrı aşkına yapın! Gidin ve Yapın!

Bir spiritüel dogma daha : "Yol" nedir. biliyor musu-

nuz? Dinlerde bu yol öylesine dardır ki (çünkü dar kafalılar yarattı onu). herkes buradan geçemez, hatta onlar bile! (yaratanlar).

Aydınlanmaya giden yol *bir tane* değildir. Siz neredeyseniz, yol da oradadır.

Bilir misiniz ki yolunuz dönüp dolaşabilir, tepelere tırmanabilir, vadilerden, dere yataklarından, uykuya dalmış çukurluklardan geçebilir; nehirleri, okyanusları, mırıldanan dereleri aşabilir. Bilir misiniz ki denizlerin altından ya da denizaşırı gidebilir, belki de ayın öteki tarafından dolaşabilir? Doğru yol üzerinde olduğunuzu nasıl bilebilirsiniz peki? Eğer yüzünüzde bir tebessüm varsa, yaptığınız şey sizi *mutlu* ediyorsa, doğrudur. Nerede mutlu oluyorsanız, doğru yol da oradadır. Eğer yol ikiye ayrılıyorsa ve bir seçeneğiniz varsa, ancak her iki seçenek de sizi mutlu etmiyorsa sakın karar vermeyin. Yapmayın! Orada, olduğunuz yerde yüzünüzdeki tebessümünüzü bozmadan durup bekleyin... ta karışıklık geçene dek. Bir asır sürmez, sadece birkaç dakikanızı alır.

Kafanız karışıkken asla karar vermeyin. yanıtın size gelmesine izin verin. *İzin verirseniz*, yolunuz berraklaşır; yolun size iyi *görünmesinden* belli olur bu. Başkaları için doğru yol bu olmayabilir, ama sizin için doğrudur. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Aydınlanmaya giden tek yol mutluluktur. Size sevinç, haz veren şeyleri daha çok yaptıkça, alıcınız da daha çok açılır. Kendinizi doyurdukça Tanrı'ya yaklaşırsınız. Tek gereken budur: Doyum sağlamanız.

Can sıkıntısı nedir bilir misiniz? Canı sıkılan pek çok varlık var! Burada da sıkılıyorsunuz. Can sıkıntısı ruhunuzun kendine özgü lisanı ile size, bu deneyimden kazanabileceğiniz her şeyi kazanmış olduğunuzu bildirmesidir. Artık sizin ilginizi çekmiyordur, sizi geliştirmiyor ya da kamçılamıyordur; çünkü,

öğreneceğiniz her ne ise öğrenmişsinizdir. Böylece, artık başka bir deneyime geçme zamanı geldiğini hemen fark edebilirsiniz. Çünkü, eğer bulunduğunuz noktadan sıkılıyorsanız, öğreneceğiniz bir şey kalmamış demektir. Bu çalışmaya, yaratıcılığa, ilişkilere, kocalara, karılara, sevgililere uygulanabilir. Her şeye uygulanabilir! Bir şeyden sıkıldınız mı, değişme zamanı, harekete geçme zamanı gelmiştir. Efendi, deneyimi artık kazandığını bilir ve yoluna devam eder. Sadece kendine sevinç getirecek yöne doğru gider. Kazanır ve ilerler. Aynı yerde ömrünüzün sonuna kadar oturabilir ve tamamıyla mutlu olabilirsiniz. Eğer sizi mutlu ediyorsa kalın orada! Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Tanrı'nın sesi nedir? Göklerden bir yıldırım gibi inerek size çarpacak bu bilgililik nedir ki, o anda siz ne yapmak istediğinizi bilesiniz? O ses *duygulardır*. Tanrı'nın sesi *duygulardır* ! Tanrı'nın sesini duymak, duygularınıza kulak vermektir. Duygularda, sözlerle anlatılamayan bilgiler vardır. Size bu idraki niye anlatamadığımı artık biliyorsunuz -*sizin* bunları hissetmeniz gerekiyor! Bu duygulardan size *söz edebilirim* ama *kendiniz* bunu denemedikçe, hissetmedikçe, asla ne demek istediğimi anlayamazsınız. Şimdi anlıyor musunuz?

Niçin bu kadar mutsuz olduğunuzu biliyor musunuz? Çünkü değişmekten korkuyorsunuz, aşina olmayan bir şeye girişmekten korkuyorsunuz. Bunun için canınız sıkılıyor; kendinizi sefil, mutsuz, berbat, canına kıyacak gibi hissediyorsunuz! İyi özetledim değil mi?

Bir an durup düşünün. Hep aynı sevgiliye mi bağlı kalıyorsunuz? Hep aynı tatsız yerde mi yaşıyorsunuz? Hep aynı tekdüze işte mi çalışıyorsunuz? Yine de değişmiyorsunuz, çünkü korkuyorsunuz. Gelecek "şimdiler"de korkacak hiçbir şey yok, bilmiyor musunuz? Hiçbir şey yok.

Geçenlerde, gelecek günlerle ilgili kehanetlerde bulundum. Onlara, kendilerini hazırlamalarını bildirdim; yani, eskiden beri doğada yaşamak için yapılagelmiş klasik, geleneksel şeyleri yapmalarını... Onlara, yiyecek maddesi biriktirip, tıpkı karıncalar gibi saklamalarını söyledim. Hiç karıncaları gözlediniz mi? Gözlemedinizse, size bir karınca sürüsü göndereyim. Onlardan öğrenilecek çok şey vardır; çünkü, yiyecekleri yeterli olduğu halde, bir kenarda, *ayrıca* yiyecek biriktirirler. Neden? Çünkü, mevsimin değiştiğini, kışın geleceğini bilirler.

Oturumdaki dinleyicilere dedim ki: "Gidip kendinize iki yıl yetecek kadar yiyecek stoku yapın. İki yıl." Onlara Süperbilinç'in gölgesinin göründüğünü ve toplumsal bilincin vahim sonuçlarıyla karşılaşacaklarını söyledim. Bunu duyunca işi yine çığırından çıkardılar ve hemen fanatikleştiler! Bunu, yapılması gereken doğal bir şey olmaktan çıkarıp, bir dogma yaptılar; aynısını yapmayanların aptal olduğunu düşündüler. Toplumsal bilince son verilişi görmek istiyorlardı; ama öğretilerin içinden bazılarını seçerek, bunun sadece *bir* yoldan meydana gelmesini istiyorlardı. Oysa, *pek çok* yol vardır.

Hepiniz, yaratmış olduğunuz canlı yaratıkların gösterdiği sağduyuyu gösterebilmelisiniz. Nasıl hazır olunacağına dair bilgileri yitirdiniz mi? Dünyanın sona ermesi için hazırlanmıyorsunuz! Bunun tek anlamı, uzun, çok uzun bir kış geçirilebileceğidir. Ama, kış geldiğinde ilkbahar da çok uzakta olamaz kuşkusuz. Anlıyor musunuz?

Sizden bazı bilgiler sakladığımı düşünüyorsunuz. Saklıyorum. Neden biliyor musunuz? Çünkü, tamamıyla baş edemeyeceksiniz. Henüz geleceğe kuşkucu ve korku dolu kafalarla baktığınızdan, birçok şeyleri öğrenmeye hazır değilsiniz. Can sıkıntısından mutluluğa doğru geçiş yapmadıkça da, meydana gelecek olayları bilmeye *hazır* olamayacaksınız.

Doğa, yani Tanrı, yani yaşam düzeni kendini arıtıyor. Üretmeyen, yaşamın değerine bir şeyler katmayan her şeyden kendini kurtaracak. Tekâmül biçimlerine karşı savaşan her şeyden kurtulacak.

Çok önce söz ettiğim hastalıklar (AIDS) ortaya çıkmışlardır . Bunların olacağını söylediğimde kimse neden söz ettiğimi anlamamıştı. Bunlar doğanın tekâmül biçimlerine karşı koyanları elemesidir sadece.

Deprem nedir bilir misiniz? Yerin hareket etmesidir. Bir fermuara benzer. Fermuarı bilirsiniz değil mi? Hımın? Yer kabuğunda birçok fermuar bulunur, böylece kabuk hareket edebilir. Ne kadar budala olduğunuzu biliyor musunuz? Çünkü, barınaklarınızı gidip fermuarların tam üstüne yapıyorsunuz! Sallanınca da, bunun doğanın intikamı olduğunu söyler, doğanın her şeyi mahvettiğinden yakınırsınız. Aslında *sizin* budalalığınızdır söz konusu olan! Bu, evinizi, manzarası daha güzel olsun diye bir volkanın tepesine oturtmaya benzer. Eh, böylece hayatınızda hiç görmediğiniz bir manzara görürsünüz tabii!

Yer de tıpkı sizin gibi hareket etmek ihtiyacındadır. Bu onun için çok doğal bir şeydir. Bundan dolayı yeryüzünde her zaman deprem ve volkanik hareketler olacaktır.

Volkan nedir biliyor musunuz? Buhar vanalarıdır volkanlar! Yerin içi boştur. Yer kabuğunun iç ve dış tabakaları arasında bir basınç bulunur; bu basıncın bir türlü boşaltılması gerekir. Basınçtan dolayı patlayınca, basıncı, fermuar aracılığıyla boşaltmış olurlar.

Sönmüş (ölü) volkanlar da vardır. Bunlar çok uzun zamandan beri yerin merkezinde yaşayan varlıklar tarafından "kapı" olarak kullanılırlar. Birçok volkan ise uyuyan canavar gibidir.

Ülkenizin kıyılarına yakın yerlerde fermuarlar bulunmaktadır. Eğer o çok pahalı barınaklarınızı oralarda yaparsanız bilin ki intihar ediyorsunuz. SuçuTanrı'ya

ya da doğa afetlerine atabilirsiniz ama sizi mahveden ***doğa*** değildir; bunu sınırlı beyninizle ***kendiniz*** yapıyorsunuz.

Hiç kimsenin üzerinde yaşamadığı muazzam topraklara bir bakın! Herkese yeteri kadar yer vardır, fermuarların tepesinde yaşamanız gerekmez! Orada eğer isterseniz kendi cennetinizi, kendi denizinizi, okyanusunuzu yaratabilirsiniz.

Biliyor musunuz, varlıkları bu konuda aydınlattığım halde, etrafta korkak tavuklar gibi koşuşup duruyorlar! Bunun içindir ki gelecekten büyük bir dürüstlük ve doğrulukla söz ediyorum.

Tek bilmeniz gereken şey, kışa gireceğiniz ve bunun için hazır olmanız gerektiğidir. Ama, kısa zaman sonra baharın geleceğini de bilin. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi, değişiklik! Siz değişmekten korkuyorsunuz. Ben de şöyle yapacağım: Size, yaşamınızın bütün can sıkıcı şeylerini tek tek tezahür ettireceğim, ta ki siz manik depresyona girinceye kadar... Bunları görebilmeniz için oldukça büyük bir sarsıntı geçirtmek gerekir size. *(Dinleyiciler inlerler)* . Efendiler, bir yerde bunu siz istiyorsunuz.

Şimdi, size göndereceğim bir sonraki "ders", parlak bir kapıdır. Parlak! Alternatifiniz olacak. Ya depresyonunuzla baş başa kalırsınız ya da kapıdan girersiniz. Öteki tarafta ne olduğunu bilmeyeceksiniz ama gelecek orada olacak. Kapıyı ben tezahür ettireceğim ama kararı siz vermelisiniz. Anlaştık mı?

Dinleyiciler : Anlaştık!

Ramtha : Öyleyse, olsun!

Aynı zamanda sizin bütün korkularınızı da tezahür ettireceğim; bunu yapıyorum, çünkü onlar karanlık şeylerdir. "Karanlık", şeytanla eşdeğer görülmesin; karanlık sadece ışıktan gizlenmiş demektir. Neden karanlık olduklarını biliyor musunuz? Çünkü bilinmeyen-

dir onlar; hayatta kalabilme içgüdünüz size bilinmeyen şeylere karşı kuşku duymanızı ve onlardan korkmanızı söyler. Bütün korkularınızı kapınızın önüne kadar getireceğim ki onları öğrenin ve sahip çıkın. Onlara ***sahip çıkın*** ! Bu da efendi olmanın bir şartıdır. Efendiler, bir kez korkularınızı kabul edip sahiplendiniz mi geriye korkacak ne kalıyor? Hiçbir şey! *Hiçbir şey* !

Bütün bu tezahürler esnasında eşruhlarınıza ne oluyor? *Onların* da kendi korkuları gündeme geliyor ve onlardan kurtuluyorlar. Onların kurtulması, sizin kazancınızdır.

Artık, şimdiye dek hiç sahip olmadığınız bir bilgelik ve korkusuzluk kazanmaya başlıyorsunuz. Eşruhunuz ise, ne olduğunu çok iyi anlamamakla beraber, hayatında harika bir şeyler olduğunu fark edecek. Eşruhunuz, içgüdüsel olarak sizin yaptıklarınıza tepki gösterecektir. Böylece, onun da ileride başvurabileceği tedariği bulunacaktır. Bunu doğal olarak yapacak. Onun yaptığı şeyler ise yaptığınız şeyle ilgili *sizin* kendinizi iyi hissetmenize destek verecektir. Beraberce büyüyorsunuz. Anladınız mı? Her ne yaparsanız ikiniz için yapıyorsunuz, kendinizin *bütünü* için.

Size yüce öğretiler getirildi; bunları size ısrarla, adeta baskıyla anlattım. Bu oturumu terk ettiğinizde kendinizi daha da baskı altında hissedeceksiniz. Efendi olmak için zorlanacaksınız -çünkü olmayı *istiyorsunuz* ! Ancak bir milyon yaşamda öğrenebileceğiniz şeyi, bir anda öğreniyorsunuz. Bunun olmasına izin verdiğiniz için sizi selâmlıyorum.

***

Cumartesi, İkindi Oturumu
11 Ocak 1986

Dinleyicilerin hepsi öğle yemeğinden dönüp oturduktan sonra Ramtha oturumu açar.

Ramtha : "Hızlandırılmış kurs" ne demektir biliyor musunuz? Doğrusu, bu gerçek bir hızlandırılmış kurs! Bundan ne alabileceğiniz, kendinize ne derecede açık ve alıcı olabilme izni verdiğinize bağlı.

Orada karnınız tok ve dinlenmiş olarak oturmuş, "Acaba ilerleme kaydediyor muyum?" diye merakla düşünüyorsunuz. Kaydediyorsunuz kuşkusuz. Bilgiyi hazmetmelisiniz, benimsemelisiniz ki tezahürünü görebilesiniz. Siz içine şarap boşaltılan kaba benziyorsunuz. Dolu ve gayretli, olgun, lezzetli ve lal rengi olduğunuzda kaderiniz de tatlı olacak gerçekten.

Oturduğunuz yerde, bir efendi nasıl hazmederse öyle hazmediyorsunuz. Şunu bilin ki şan, şöhret ve servet peşinde koşanlar, içinde bulundukları kutuplaşmış idrak dolayısıyla, onları elde etmek için çok zorlanırlar. Çünkü sınırlı düşüncelere sahiptirler. Halbuki bir efendi, sadece oturup bu kavramları düşünür, bu hisleri ruhen duyar ve yerinden bile kımıldamadan tüm bu deneyimlerden bilgelik kazanır! Bunu biliyor muydunuz?

Bir efendi, üç boyutlu idrak içinde denemesine gerek kalmadan bilgeliğe sahip olabilir.

Siz de oturduğunuz yerde bilgiyi kucaklıyorsunuz. Adım adım bilgiye sahip oluyorsunuz ve bu bilgi sizin için kuru bir felsefe ya da farazi bir kavram olmak ye-

rine yüce bir duygusal gerçek haline geliyor. İçinizdeki en dar kafalıların bile harekete geçtiğini görmekten çok memnunum. Bu ilerlemedir, bu te-kâ-mül dür...

Herkesin bir eşruhu olduğunu söylemiştim. *Kedinizin* bile eşruhu olduğunu biliyor muydunuz? Köpeğinizin de bir eşruhu vardır. Hepsinin eşruhu vardır. Fifi başka bir köpeğe ait olduğunu nasıl biliyor? Köpekler kendi cinslerini nasıl tanırlar? Şimdi siz "içgüdü" diyeceksiniz. Tabii... ama içgüdü nedir? İçgüdü, hücresel ruh belleğidir. Bu bazı varlıkları hiddetlendirecek, çünkü onlar eşruh sahibi olma hakkının yalnızca kendilerine ait olmasını isterler. Ama, bedenlenmiş ve negatif/pozitif enerji taşıyan bütün hücresel canlı türlerinin eşruhları vardır. Bu, üç boyutlu alemin bilimsel gerçeğidir.

Eşruhların dokunaklı kaderleri hakkında size öğreteceğim daha çok şey var. Eşruhlar, yaşamın bütün deneyimlerini paylaştıkları için konunun kapsamı pek geniştir. Gerek sizi, gerekse eşruhunuzu çok etkilemiş olan bazı esas deneyimler var; biz onlardan söz edeceğiz. Bazılarının temeline ineceğiz.

"Geçiş" ne demektir biliyor musunuz? Açıklayacağım :

Bir kadının ruhu bir kadın bedeninde bulunuyorsa, kilitler uyumlu bir hareket içindedirler; ayarlıdırlar. Erkek enerji de erkek bedeninde bulunduğunda kilitler ayarlıdırlar; hormon akışı dengededir, uyumlu bir denge vardır.

İnsanoğlu dramını yaşar ve rüyaya dalarken, birçok nedenden dolayı, bakir bir bilinçten hareket etmiş ve sonunda dejenerasyonun ta derinliklerine düşmüştür. İnsanoğlunun yücelikten düşüşü, erkeğin kadını "ruhsuz" ilan etmesiyle başlamıştır. Bunun nedeni neydi? Tanrı ya da ruh sizden çıkarılırsa güçsüz kalırsınız, hatta sokaktaki hayvanlardan da daha aşağı bir şey, bir hiç olursunuz... Bunu, kurnaz varlıklar bu suretle sizi kendi arzuları için kullanabileceklerinden dolayı yapar-

lar. Böylece kendi ayrıcalıkları ve kendi istekleri doğrultusunda size her söylediklerini yaptırabileceklerdir.

Kadınlar bir zamanlar erkeklerle aynı statüye sahiptiler. Kadın ve erkek eşit gücü paylaşırlardı. Kral ve kraliçe tahta çıktıklarında birbirlerine güvenir, bilgeliklerini, fikir ve görüşlerini paylaşırlardı. Tarihinizin oldukça eski bir devrinde çok güçlü bir peygamber, insanlar üzerinde hakimiyet kurmak istedi ve Tanrı adına yeni bir öğreti getirdi: Kadınların ruhu yoktur ve erkeklerden aşağıdırlar.

Kadınlar Tanrı adına erkeklerle eşit oldukları mevkiden indirildiler; hayvan sürüsü haline getirildiler. Eski devirlerden gelen en kutsal öğretilerinizde bile "kutsal" adamlardan söz edilir; bunların birçok karısı vardır, bu karılarını başkalarına hediye edip, "oğul"lar yapmak üzere başkalarıyla yatarlar -bütün *bunlar* "kutsal" sayılır!

İnsanoğlunun başına gelen en büyük felaket hakkında pek çok spekülasyon yapılmıştır. Birçoğunuz, yakın geçmişinizi ve bir varlık tarafından öldürülen milyonlarca kişiyi düşüneceksiniz. Ama, eski zamanlarda, sizin bilmediğiniz ne muhasaralar oldu; bunlarda ölenlerin sayısı *çok daha* fazlaydı. Bütün bunları bir araya toplasanız dahi yine de "kadınların düşüşü"nden daha feci olamaz; çünkü o zamandan sonra kadınlar erkekler için birer zevk aleti oldular. Koyun sürüsü gibi haremlere doldurulduldular. Parlak turuncu ve limon sarısı şemsiyelerin gölgesi altında, pazarda haraç mezat satıldılar. Gözleri sürmeli, saçları kınalı kadınlar, en yüksek bedeli verene satılmak üzere çırılçıplak durur ve kendilerini bakışlara sunarlarken, tıslayan kazların sesi ve kuru sarmısak, beklemiş peynir, bozuk şarap ve deve dışkısı kokusu burun deliklerinizi doldururdu. Daima olan bir şeydi bu.

Bunun sonucu olarak kadınlar artık kız çocuk

doğurmayı istememeye başladılar. Çünkü, erkek çocuk doğururlarsa yüceltilecek ve hayatta kalma şansına sahip olacaklardı. Erkek çocuk istenirdi, çünkü onlar savaş makinesini besleyeceklerdi. Çok kez, on üç yaşlarında bir kız çocuğu, sessizce acı çekerek bir kız çocuk doğurur, sonra da kendini kurtarabilmek için bebeği şehir dışındaki çöplüğe atardı. Orada çakallar ve kurtlar bebeği hemen parçalarlardı. Çok acımasız bir ölüm (Unutmayın ki bütün hisler ruhunuzda kaydoluyordu).

Küçücük kızların satılması normal kabul edilirdi. Bu çocukların daha üç yaşında iken mermer bir yapma penisle kızlıkları bozulurdu ki onları haremine katmak için satın alan vali kolayca tecavüz edebilsin. Küçük kızlar, büyümeye başladıklarını fark edince hemen göğüslerinin gelişmesini engellemek için onları sımsıkı bağlarlar ve mahrem yerlerindeki tüyleri yolarlardı; böylece hep küçük bir kız gibi görünmeyi umarlardı. Çünkü on üç yaşını geçtiler mi artık yaşlı bulunur ve arzu uyandırmazlardı. Bunu biliyor muydunuz? Hiç kimse haremlinde, çocuk doğurabilecek yaştaki kızları istemezdi.

Kadınların eğitim görmesine izin verilmezdi. Onların yıldızlar hakkında bilgi edinmeleri, matematik, fizik, felsefe öğrenmeleri yasaktı. Öğretmen olamazlar, hiyeroglifleri okuyamazlar, yazıcı olamazlardı. Sadece "hetaira" olmayı öğrenmelerine izin vardı. Hetaira ne demektir bilir misiniz? Siz onlara fahişe dersiniz, ancak bir hetaira, aşk yapma sanatı üzerine *eğitilirdi* . Biliyor musunuz ki aşk yapmak için eğitildiğinizde, artık ruhunuzdaki ihtiras ölür; artık orada kalamaz. Kadınların çalışmasına da izin verilmediğinden, "yaşlanıp" da sokağa atıldıklarında, günlük nafakalarını sağlayabilmek için fahişelikten başka yapabilecekleri bir şey kalmazdı. Bu büyük bir gerçektir.

Erkekler, kadınlara istediklerini yaptılar ve bunu herkes kabul etti. (Acaba *bugün* siz ne derece farklısınız?

Siz de birçok şeyi kabul ediyorsunuz).

Erkeklerin ise ruhu vardı, onlar seçilmiş olanlardı. Onlar "Tanrı'nın yarattığı varlıklar"dı ve *görevleri* savaş makinesini beslemekti. Ağlayamazlardı, çünkü ağlarlarsa kadınsı addedilirlerdi; bu da *korkunç* bir ithamdı! Böylece, ne ağlayabilir ne de yumuşak ve şefkatli olabilirlerdi. Sert, insafsız ve erkekliğin göstergesi olan her ne varsa öyle olmak zorundaydılar.

Erkekler, diğer erkeklerle savaşmak üzere büyütülürlerdi. Savaşa gittiklerinde titreyemez, korku gösteremezlerdi. Çok korkmalarına karşın, korkularını öylesine bastırmışlardı ki çılgın köpekler gibi dövüşürlerdi ve *güçlü* bir ordu oluştururlardı! Kopardıkları her kafa, kendi kafalarının biraz daha yerinde kalması demekti; onlar da büyük bir istek ve gayretle savaşırlardı (Unutmayın ki bütün duyguları ruhlarına kaydoluyordu).

Savaş bitince bu savaşçıların ödülleri ne olurdu biliyor musunuz? Kadınlar ve çocuklar! O zaman yağma ve ırza geçmeler başlardı. Erkekler bütün korku ve karışıklıklarını cinsel patlama yoluyla gidermeye çalışırlardı. Bir kadına bütün bir bölük tecavüz ederse, kimse tarafından önemsenmezdi bu; çünkü, artık karşı tarafın *ıstırabı* da cinsel doyum için bir alet olmuştu.

(Derin derin iç çeker) Kadınlar eşruhlarını, kadınların düşüşü sırasında kaybettiler; çünkü, artık erkeklerin hissetmelerine izin verilmiyordu. Eşruhlarından inanç, dogma ve toplumsal kabul yoluyla ayrıldılar. Şimdi artık elimizde, insanlık girdabında yüzen ve birbirlerinin gerçeğinden koparılmış olan kadınlar ve erkekler kalmıştı.

Yaşamlarca, tekrardoğuş çarkına gelen kadın ve erkekler -eşruhlar- arasında artık ruhsal düzeyde hiçbir şey olmamaya başlamıştı. Kadınlar artık yalnız kalmışlardı ve anlayamıyorlardı; çünkü, bilgilerini dengeleyebilmeleri için gerekli olan, varlıklarının er-

kek yönünden yoksun kalmışlardı. Erkekler de kadınlarından tecrit edildiklerinden ve onların kendi eşitleri olduğunu düşünmelerine izin verilmediğinden, ruhsal düzeyde onları anlayamıyorlardı (Benim söz ettiğim zamanlarda, bir kadının ya da bir erkeğin eşruhunuz olduğunu söylemeniz halinde hemen öldürülürdünüz; çünkü bir kadının bir erkeğe eşit olmasına *asla* izin verilmezdi).

Bütün bunların doğruluğunu kontrol etmek istiyor musunuz? Kütüphanelere gidin ve tarih okuyun; o zamanlarda ne gibi uygulamalar, adetler vardı iyice öğrenin. Hatta *bugün*, zamanımızda bile ne adetler var, onlara da bakın! Hâlâ kadınlarla erkeklerin bir arada ibadet etmelerini yasaklayan dinler var; çünkü kadın "aşağı" sayılıyor. Kadınlar saçlarını, en kıymetli süslerini kapatmaya mecbur ediliyorlar ki "namuslu bir erkeğin aklı çelinmesin!" Sizin ileri dediğiniz toplumlarda bile *hâlâ* kadınlar erkeklerle eşit olmak için çabalıyorlar. *Ne* oluyor? *Ne* kadar cahilsiniz?

Sizi rahatsız mı ettim? Olmalısınız!

Kadının aşağılanmasını takip ederek yeni bir tarz daha gelişti. Bunun nedeni, birçok kadının, yeniden bedenlenmeyi seçtiğinde bir "geçiş" yapması ve bunun için de bir erkek bedeninde geri gelmesiydi. Neden mi? Çünkü erkeklere verilen payeyi görüyorlardı. Eğer çocuk doğurmak zorunda olmazlarsa, hayatlarının çok daha kolay olacağına inanıyorlardı. Irzına geçilmeden, tecavüze uğramadan ve ıstıraba katlanmak zorunda kalmadan yaşamanın çok daha kolay olacağını düşünüyorlardı. Öte yandan birçok erkek de savaşa gitmek istemiyor, kadınlar gibi ağlayabilmek ve birisi tarafından bakılabilmek istiyor ve bunun için kadın cinsiyetinde geri gelmenin çok daha kolay olacağını düşünüyordu. Onlar da "geçiş" yaptılar. Şimdi ne olduğunu anlayabiliyor musunuz? Tarihi bir gerçek olan bu durumu anlayabilmeniz için daha önce de yaşamış olduğunuzun idra-

kine varmanız gereklidir.

Bir kadın, yani negatif enerji, bünyesindeki kilitlerin pozitif enerjiye göre ayarlanmış bulunduğu bir erkek enerji organizmasına girerse ne olur. Pozitif enerjili bir varlık, kilitlerin negatif enerjiye göre ayarlandığı bir bedene girerse ne olur? O zaman karşınıza bir çeşit "melez" çıkar. Yani *karışıklık* ...

Şimdi, aslında erkek olan bir kadının üç yaşında tecavüze uğradığını düşünün -hem de bir erkek tarafından! Şimdi de, aslında kadın olan bir erkeğin on iki yaşında savaşa gittiğini ve kocaman bir kılıcı sallamak zorunda kaldığını düşünün. Bir erkeğin enerjisi içinde bedenlenmiş olan küçük kız, görünüşte kaba bir erkek gibi olan ama duygusal olarak bir kadın olan "melez" bir şekilde gelişir. Beden kesinlikle erkek ama ruh kadındır.

Geçiş yapanlar melezdirler, genellikle kendi cinslerini severler; bu birleşme ise hiçbir şey yaratmayan kısır bir birleşmedir. Bir tanesi geçiş yapmış olan bir kadınla erkeğin birleşmesinde ise negatif ile negatif, pozitif ile pozitif bir araya gelmiş olur. Böyle olunca da birbirlerini *iterler* , yani birbirlerinden uzaklaşırlar. Biliyor musunuz ki hücresel madde bu itme süreci içinde tekâmül edemez.

Bir varlık geçiş yapmışsa, ama eşruhu yapmamışsa ne olacaktır? Biri güç kaybederken diğeri kazanır. Birbirleriyle hiçbir bağlantıları olmadığı için de birbirlerinden yararlanamazlar. Geçiş yapan bir varlığın eşruhu ne yapmaktadır. Öteki yarısını *iter* ! Bu eşruhlar zaten pek iyi bir başlangıç yapmamışlarken ve aslında *uyum içinde* birbirlerine çekilmeleri gerekirken, şimdi bir de birbirlerinden gittikçe uzaklaşacak şekilde birbirlerini iterler.

Rahip ve peygamber hiç gelmemiş olsalardı ne olurdu? Geçiş yapanlar ve melezler mevcut olmazdı. Dünyanız bugün nasıl olurdu? Dejenerasyon, çöküş olmazdı.

Biliyorsunuz, buradan çok, çok uzak olan başka yerlerde yaşayan kardeşleriniz var. Öyle bir zekâları var ki onların "üstün zekâlı" oldukları söylenebilir. Hayır, öyle değil, sadece erdemlidir onlar. Er-dem-li. Sizin toplumunuzda çok rastlanan bir olay olan çocuklara tecavüz onlarda yoktur. İnsanın bunu fiziksel olarak *yapması* da gerekmez. *Düşünmeniz* yeter, o takdirde olay bir gerçek halini alır.

Sizin fantazileriniz nelerdir? Dengesiz, ilkel zamanlardan ruhunuzun belleğine kaydedilmiş olaylar arasında hangilerinin düğmesine basıyorsunuz? Hâlâ aynı minval üzere devam ediyorsunuz. Hâlâ çocuklara tecavüz ediyorsunuz. Masumiyetin bozuluşunu sergileyen şeyleri izliyorsunuz. Bu size olağan geliyor! Cinsel şiddetin esinlendirdiği müzikleri dinliyorsunuz. Şarkıların sözlerini işitmediğinizi mi söylüyorsunuz? *Hepsini* işitiyorsunuz! Ruh *her şeyin* farkındadır.

Bu kattaki varlığınızın ilk zamanlarında birleşme, ihtirastan doğan bir olaydı, ihtirasın zirvesiydi. İhtiras, sırf spermlerin boşalması ve sevgilinin rahminin kasılmasından ibaret değildi. Yaratıcılıktı! Yaratıcı güçtü! Yaratıcılığın yapı taşıydı! İhtiras Olan'dı, yüce Düşünce'nin düşünmesiydi. Bunun ürünü de Işık'tı!

Şimdi ruhunuzun birleşme hakkındaki izlenimini biliyor musunuz? *Çirkin* ! Ona "seks" diyorsunuz ve size çirkin geliyor. Evet, bu yüzden cinsellik erdemini yitirmiştir. Bazı erkekler, bir çocuğu kirlettiklerini ya da başka bir erkekle anal ilişkide bulunduklarını hayal etmeden ereksiyon yapamıyorlar, neden biliyor musunuz? Çünkü, bu gibi şeyleri yaptılar ve cinsel deneyimdeki *şiddetin* anısı, onların cinsel olarak tahrik olmaları için tek basılacak düğmedir. Cinselliği *zorlamak* gereksinimindedir onlar.

Erkekler tohumlarını saçar ve bunu doğal kabul ederler. Bu da ölmek kadar doğal! Bunu her yaptığınızda, yaşam gücünüzün bir miktarını sarf ediyorsunuz ve bu

güç önünüzde, kısır toprağa düşüp ölüyor.

Çoğunuz kimlerle aşk yapıyorsunuz? Sevgilinizle değil, çünkü o anda başka birisini hayal etmektesiniz -ya da başka bir *şeyi* ! Bir varlıkla aşk yaptığınızda, aslında kaç varlıkla birliktesiniz? Bir değil, üç... çünkü yatakta *dördünüz* beraber bulunuyorsunuz. *(Dinleyiciler gülerler)* Eşruhları hatırladınız mı?

Erkekler! Kadınlarınızı aşağılıyorsunuz. Gülüyor, alay ediyorsunuz. Hâlâ onların erdemlerini zedeliyorsunuz. Mahrem yerlerinin göründüğü çıplak resimlerine bakıyorsunuz. Hissettiğiniz ise ihtiras değil, *üstünlük* duyuyorsunuz yalnızca. Bunun doğal olduğunu mu düşünüyorsunuz? Hayır, bu bir çöküştür, dejenerasyondur. Hiç böyle dergilerin birinde annenizi düşündünüz mü? Ya cinsel organlarınız? Onları madalya takmış gibi taşıyorsunuz! Oysa cinsel organınız şimdi, burada bulunabilmeniz için gerekli bir olayı, yani tohumun yuvasına yerleştirilmesini sağlamak üzere geliştirilmiş bir uzantı idi. Yüce tanrılar tarafından bunun için yaratılmıştı; onlar penisi kutsal, yaratıcı bir şey olarak görüyorlardı. Ama hâlâ yapma penislerin *satıldığı* pazarlarınız var!

Siz erkekler, cinsel organlarınızla ilgili hayaller kurar, onları birbiriyle karşılaştırır ve erkeklik sembolü olarak görürsünüz. Bu düşünce nereden kaynaklanıyor biliyor musunuz? Çok, çok eskiye ait ama *hâlâ* canlı olan hatıralarınızdan. Evet, o zamandan beri pek çok yaşam boyu yaşadınız, sahne de değişti. Zaman değişti, teknoloji değişti ama düşünceler hâlâ duruyor. Yeni bir bedende, aynı eski varlıksınız; sizi eski zamana götürecek olan ruhunuzdaki düğmelere basmaktan bir türlü vazgeçemiyorsunuz.

Çocuklara saldırıyorsunuz. Onların masumiyetini, özgürlüğünü ve erdemini aşağılıyorsunuz. Bu dejenerasyondur. Bu içsel çöküşün, yüce ruhun çöküşünün bir işaretidir. Beyninizi kapadığınızın ve ilkel, hayvani

içgüdülere esir düştüğünüzün işaretidir. Yakında ülkenizin üzerine çökecek olan kış için yiyecek satın alıp saklamak yerine, paranızı, ahlaki çöküşü anlatan şarkılara vermeyi tercih ediyorsunuz. Para verip dejenerasyonu anlatan filmleri seyrediyor ve bunları büyük bir gösteri olarak nitelendiriyorsunuz. Bu sizi *bin* yıl ağlatmalı halbuki. Artık hayatta kalamayacak kadar aşağısınız ve erdemler karşısında hissiz kalıyorsunuz.

Eğer kadınlar eşitlikten uzaklaştırılmasalardı, size söylediklerimin hiçbiri olmayacak ve bu aleme çoktan Süperbilinç Çağı gelmiş olacaktı. Kadınlar düşmeseydi, şimdiki gibi üçte biri değil, tamamı fonksiyon gören beyinleriniz olacaktı. Hastalık ve ihtiyarlık olmayacaktı, çünkü zaman sizin için duracaktı. Bunu biliyor muydunuz? Sizin üstün zekâlı dediğiniz kardeşlerinizin aynı bedende milyonlarca yıl yaşadıklarını biliyor muydunuz? Gerçek bu!

Dejenere olan sizler ruhen parçalanıyorsunuz. Kış geldiğinde, sizi temin ederim ki sinekler gibi düşüp öleceksiniz. Doğa, yaşamın sürekliliğine, erdemine ve saflığına aykırı olduğu için dejenerasyondan kendini kurtaracaktır. Dejenerasyon yaşama karşı savaş açmıştır. Bu öyle bir savaştır ki, daima Olan'ın doğal unsuru kazanır. Sizi temin ederim ki bu daima böyledir!

Erkekler niçin bu denli *cinseldirler* ? Çünkü, bundan başka bir şey düşünmezsiniz! Hiçbiriniz, tohumlarınızı rastgele saçacak yerde onları korumayı denediniz mi? Hiç sadece *olmayı* ve ihtirasın sizi doğal bir şekilde sarmasını denediniz mi? Pek azınız bunu yapar. Hep zorlamadır ve giderek, başarabilmek için fantazilerinizin daha çok şiddete yönelik olması gerekir. O zaman da düğmelere basıp ilkel dengesizliği yeniden canlandırıyorsunuz demektir.

Kadınlar neden orgazm olmamaya eğilimlidirler? Çünkü ruhlarındaki kayıtta cinsel ilişki, hazdan ziyade, hayatta kalabilmek için yapılması gereken şeyler ve

şiddet ile özdeşleşmiştir.

Acaba şiddeti hayal eden, tohumlarını saçan, çocuklara tecavüz eden, cinsel deneyimlerin yağmalayıcısı olan varlıkların eşruhlarına ne olur? Onlar sizin yaptıklarınızdan haberdar olurlar ve buna göz yummazlar. Sizin ne tabiatta olduğunuzun gerçeğini fark ederler ve sizi iterler. İçsel olarak ne kadar çökerseniz eşruhunuz da sizden o denli uzaklaşır.

Doğa, yaşamı aşağılayanlara savaş açmıştır. Bu savaş pek çok varlığı etkileyecektir; sadece geçiş yapmış olanları değil, eğer varlığınızın sessizliğinde bile dejenere bir yaşam sürdürüyorsanız sizleri de... Eğer seçtiğiniz kader buysa, dejenere yaşam sürmenin hiçbir zararı yoktur. Ama bilin ki doğal akışı içinde yaşamla uyum halinde değilsiniz; bunun için de bu kattan yok olacaksınız ve türünüz de sona erecek! Geriye kimler kalacak? Halim olanlar!

İsa, Buda, Ra-Tabin, bunların hepsi yüce mesihlerdi. Her biri demişti ki: "Bakın! Gelecek günlerde, dünya halim (sabırlı ve yumuşak başlı, uysal, sakin, alçakgönüllü) olanlarla kalacaktır!" "Halim" ne demek biliyor musunuz? *Sade kafalı varlıklar* . Herkes "Sade kafalı", "basit" deyince bundan hep "aptal" anlamı çıkarır nedense. Halbuki en büyük dehalar sadelikten doğmuştur. Biliyor musunuz? Sadelik, basitlik!

Halim olanlar uyumludurlar; uyumlu olanlar *açık kafalı,* sade, basit insanlardır. Bir mabette tapınmak yerine ormana gidip güneş doğarken doğayı seyretmeyi tercih ederler. Ya da yıldızlı gecelerde periler kraliçesi ve kralı gibi dans ederler. Sadedirler ve kendilerini, sade olabilmelerine yetecek kadar severler. Onun için onlar bırakılacaktır. Bu erdem ve sadelikten bu katta da Süperbilinç doğacaktır. Yakındır.

Eğer kendinizi, sade yaratıklar olabilecek kadar sevmiyorsanız, öleceksiniz! Durum budur. İstediğiniz kadar mazeret sıralayın, önünüze geleni kaderinizden do-

layı suçlayın, değişmeyecektir. Peki bunu *kim* yarattı? Siz! Sonucu etkileyen *sizsiniz* !

"Değişemem" demek aldatmacadır, kaçmaktır! Değişmek *istemiyorsunuz* ki! "İsteme"yi hatırladınız mı? Kız ya da erkek arkadaşlarınızdan vazgeçmek istemiyorsunuz. Dejenere yaşamınızdan vazgeçmek istemiyorsunuz. Öyleyse, olsun! Zararı yok, hâlâ seviliyorsunuz. Ama artık zamanınız doldu. Geçmiş zamanlarda olanlara benzer salgınlar, belalar geliyorlar, geldiler bile. Aynı çöküşü baştan yaşamaya başladınız ve buna karşı *duyarsızsınız* ! Düğmelere basmaya devam ediyorsunuz. Artık durum, zirveye tırmanıyor; yakında bu soysuzlaşma, yozlaşma*bir daha asla* tekrarlanmamak üzere sona erecek!

Efendi olmak istiyor musunuz? Değişmekten korkmayın. Anladınız mı? Bana değişemeyeceğinizi söylemeyin sakın! Ben daha iyi *bilirim* ! Çünkü içinizde, diğer *her şey* 'in üstünde olan bir güç, bir tanrı var ve siz onu boğuyorsunuz! Ama o hâlâ orada. Düğmelere basmaktan vazgeçtiğinizde, bilgeliğin gelmesine izin vereceksiniz. Düğmelere basmaktan vazgeçtiğinizde, ruhunuzun deneyimleri sahiplenmesine izin vereceksiniz. O zaman dejenere günler de size bir deneyim kazandırmış olarak geçmişe karışacak ve onları bir daha, bir daha yaşamanız gerekmeyecek.

Eğer efendi olmak istiyorsanız, düğmelere basmanıza neden olacak düşünceleri kafanıza sokmayın. Bunların ne olduğunu size söylemem gerekir mi? Bunları bilmeyecek kadar duyarsızlaştınız mı? *Uyanın* ! Size, tüm düğmelerinize birden basacak "dersler" göndereceğim. Apaçık önünüze çıkacaklar.

Siz kadınlar! Erkeklerinizi sever/nefret edersiniz. Bu duygunuzu frenleyin! Siz erkekler! Kadınlarınızı sever/nefret edersiniz. Bu duyguyu frenleyin! Eğer tek huzur ve sükun bulabildiğiniz yer, ağaç denen eski, yüce varlığın altında bulunuyorsa, *oraya* gidin! Yaşam

uğruna gidin oraya! Anlıyor musunuz? İşitiyor musunuz? *(Dinleyiciler nutku tutulmuş bir şekilde otururlar)* .

Artık "biliyorsunuz". Artık "bilgi sahibisiniz", "aydınlatıldınız". Bunun hiçbir fark yaratmadığını sakın söylemeyin. Ben fark yaratıyorum! Büyük bir fark. Yakında da "moda varlık" olacağım! Nedir bilirsiniz! Herkes benim adımı duyacak. *(Omuzlarını silker)* . Ne iş! Adımı bilmeleri hiç *önemli değil* ; asıl önemli olan bu sözleri duymaları ve dinlemeleri. İşte *bu* fark yaratır. Bilgi aydınlanmayı getirir.

Tek yapmanız gereken düğmelere basmaktan vazgeçmenizdir; o zaman ruh iyileşecek ve ışık genişlemeye başlayacaktır. Ya sevgi? O gerçekten oradadır ve toplumsal bilinci sıyıracaktır.

"Hayır" deyip, başkalarının ne düşüneceğine aldırmadan çekip gidebilir misiniz? "Ot"u biliyorsunuz. Kaç taneniz kendine sunulandan bir nefes çekmeden durabilir? Dersiniz ki: "Canım, kuvvetli bir şey değil zaten. Hem şimdi herkes yapıyor." Ama, beyninizi *öldürdüğünüzü* biliyor musunuz? Her uçtuğunuzda... uçmak ne demek bilir misiniz? Beyin hücrelerinizin -ki onlar bölünüp çoğalmadıklarından, yerlerine konamazlar- ölümü demektir. Beyniniz gidince, artık, sizi saran tanrının özünü ve düşüncesini algılayamazsınız; zihnen ölürsünüz. Ottan her nefes çekişinizde kendinizi öldürüyorsunuz. Her nefeste, size haz verecek düşüncelere vasıta olan hücreleri azaltarak mutlu olma yeteneğinizi yitiriyorsunuz.

Pek çoğunuz bir nefes çekmeye "hayır" diyemiyor. Dejenerasyondan, başınızı dimdik tutarak uzaklaşıp gidemiyorsunuz. Bunu yapmanız için kendinizi, oraya ait olmadığınızı bilecek kadar sevmeniz gerekir. Televizyonunuzu bile kapatamıyorsunuz; kapatırsanız kendinizi yalnız hissediyorsunuz.

Bir varlığı nasıl tanıyabileceğinizi biliyor musunuz? Ne okuduğuna bakın. Ne seyrettiğine bakın. Duvar-

larına ne astığına, raflarına ne koyduğuna bakın. Müneccim olmanız gerekmez. Yapmanız gereken tek şey *bakmaktır*. Bunlar size, onun ruhunun nerede olduğu ve neyle beslendiği konusunda her şeyi bildirir. Kendi duvarlarınıza, kitaplarınıza ve seyrettiklerinize bakın. Her şeyi söylerler.

Eğer bedeninizi rahat bırakır ve sizinle konuşmasına izin verirseniz, ilk zamanlardakine eş bir ihtirasla aşk yapabileceğinizi biliyor musunuz? Gerçektir bu! Bırakın ruhunuz sizinle konuşsun, ne zaman hazır olduğunuzu size söyleyecektir.

İçinizden pek çoğunuzun hayatını yöneten şey cinsel organlarıdır. İkinci önemli faktör de aynaya baktığınızda nasıl göründüğünüzdür. Ama, her varlık için bunların yok olacağı günün gelmesi kaçınılmazdır. O an, içinizdeki mesihin uyandığı andır. Gücünüze ne kadar sahip çıkarsanız, birinci kilitinizdeki arzunun o kadar azaldığını görürsünüz. Bunun nedeni, gücünüzün yukarıya doğru ilerlemesine izin vermenizdir. Cinsel pehriz asla zorlanamaz. Zorlarsanız tatminsizlik, bunalım yaratırsınız. Toplumsal bilinçten uyanıp da efendi olma yoluna girenlerde bu kendiliğinden olacaktır. Sadece gücün yer değiştirmesinden ibarettir. Cinsel organlarınızdaki hislerin bütün varlığınıza yayılmasına izin vermektir. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi, sizinle bir anlaşma yapacağım. Televizyonu bilirsiniz -geçmişi tekrar tekrar yaratan kutuyu. Genelde ne seyredersiniz? Daha doğrusu, sizi eğlendiren nedir? Aptal dizileriniz. Oh! amma da ağdalıdırlar; felaket üstüne felaket -kimse, asla mutlu olmaz! Ben, kayamın üzerinde bulunduğum sırada, televizyon filan yoktu. Sadece rüzgâr, mevsimler, yıldızlı geceler, mehtap ve çocukların kahkahası vardı bir şeyler öğrenebileceğim...

Size gidip de bir kayanın üzerinde oturun demiyo-

rum. Popolarınız buna asla dayanamaz zaten! Ya komşularınız ne der sonra? Ama, televizyonunuzda "doğa" ile ilgili programlar var. Neden söz ettiğimi biliyor musunuz? Zamanınızın yedi günü boyunca televizyonunuzu açıp *doğayı* seyretmenizi istiyorum. Anlaştık mı?

Dinleyiciler : Anlaştık!

Ramtha : Bana Bilinmeyen Tanrı'yı ve kendimle bu Tanrı arasındaki ilişkiyi öğreten şeyi görmenizi istiyorum.

Kadın ve erkeğin uyum içinde olacakları zaman yeniden gelecek. Bu kesindir. Doğa budur.

Şimdi sizinle yargılar hakkında konuşmak istiyorum. İnsan bunu yaratanları yargılamadan dejenerasyondan nasıl uzak kalabilir? Herkesin kendi gerçeği olduğunu kabul ederek ve onları özgürlükleri içinde severek...

Tanrı, adına Yaşam denen Olan, sürekli bir kabul içindedir, değil mi? Öyle olmasaydı yaşam devam edemezdi. Tanrı *izin verir* . Tanrı ne iyidir ne de kötü; o sadece *olandır*. Tanrı kusursuz da değildir; çünkü, kusursuzluk bir sınırlamadır, sonsuza doğru olan ilerlemeyi sınırlar. Tanrı, ilerleyen olmak'tır, sadece olandır; aslında kendisi olan her şeyin de olmasına izin verir. Olan, sizi, kendi aksi olarak, uygulama yapma özgürlüğünüz içinde sever.

O halde salgın hastalıktan (AIDS) ölmekte olan bütün bu varlıklara ve doğanın her an artan savaşına ne demeli? Dinlerde, Tanrı'nın sesi olduklarını iddia edenler var; Tanrı adına konuştuklarını söyleyerek bu varlıkların mahkum edildiklerini ve cezalandırıldıklarını bildiriyorlar.

Din, iyi ve kötü olmadan var olamaz. En büyük gayreti de *bilgeliği* aramakta değil, kötülüğü ortaya çıkarıp cezalandırmakta gösterir. Ama ben size şimdiye kadar anlattıklarımla uyum içinde olan yüce bir gerçeği

söyleyeceğim: Salgın hastalıktan ölmekte olan varlıklar, ne iyidirler ne de kötü; onlar sadece uygulama yapıyor ve bu deneyimlerinden öğreniyorlar. Bunu istemişlerdir. Bunu seçtiler, onun için başlarına geldi. Yaşamı en aşağı şekline indirdikleri için şimdi onların cezalandırıldıklarına inanmak yeterli değil. Bu varlıkların acılar içinde kıvranarak, aşağılayan ve kesin bir ölüme koşmaları yeterli değil mi ki bir de haklarında hüküm veriyorsunuz? Yetmiyor mu? Bu varlıklar Tanrı'dırlar! Başka bir zamanda ve başka bir yerde yeniden yaşayacaklar. Bir yere gidip eziyete uğramayacaklar. Yaşamı yitirmek zaten yeterince eziyet çekmektir.

Size şunu sorayım: Yarın sabah son sabahınız olsaydı, geceyi uyuyarak mı geçirirdiniz? İyi bir soru değil mi? Ne yapardınız? *Her anını* yaşamaya gayret ederdiniz. Daha önce gözünüze o kadar güzel görünmemiş olsa bile, şafağı o güne dek hiç görmemiş gibi selâmlardınız. Onun haşmetini anlamanız için ne olması gerekti? Bir daha hiç göremeyeceğinizi bilmeniz...

Lütufların en yücesi olan yaşamın farkına varmanız için hastalık ve ölümle karşılaşmanızın gerekmesi ne acı bir komedi değil mi? *Neden* tadına varabilmek için son anınızın gelmesini bekliyorsunuz?

Bu varlıklar da sabahlarını sayıyorlar. Hastalığın yavaş ilerlemesinin nedeni, onların yaşamlarını acı bir şekilde yeniden gözden geçirmelerini ve içlerinde bulunanla barış ve uyum haline gelebilmelerini sağlamaktır.

Onları seviniz. Onlar sizin kardeşlerinizdir. Sevin onları! Sevmeniz, gidip de yaralarından akan irini silmeniz demek değildir. Sevmek *saygı göstermektir* . Onları yargılamadan, oldukları gibi kabul etmektir. Kendi yargılarını zaten kendileri vermişlerdi, tıpkı sizin gibi... Sizin yargınız da en olmayacak hayallerinizi, o vahşi fantazilerinizi kurduğunuzda üstünüze iner; çünkü siz, bu fantazilerdeki siz *olacaksınız* . Onları yargılamadan kabul edin. Onlar siz uyuduğunuz sırada,

yarını bir kez daha görebilmek için çırpınıyorlar.

İnsanoğlunun bilincindeki ve ruhundaki karanlık beni düşündürüyor; öylesine bir karanlık ki, ümit ışığı olacak ufacık bir aydınlık bile ancak belli belirsiz sezilebiliyor. Halbuki ümit ışığı, Tanrı sevgisi üzerine inşa edilen bir duygudur. Tanrı'yı sevdiklerini ve onun adına konuştuklarını söyleyen o varlıklar, doğrusu bunu pek karanlık bir yolla kanıtlıyorlar. Çünkü, kendileriyle aynı şeye inanmadıkları, aynı şekilde ibadet etmedikleri için komşularını cehennem ateşlerine atmakla meşguller. Kutuplulukları içinde öylesine dar görüşlüler ki, Olan'a hiç yer kalmıyor.

(Boğazını temizler ve su içer) Pek çok varlığın Tanrı'yı tanımamasına ve sevmemesine şaşmamak gerekir; çünkü, Tanrı'yı temsil ettiklerini söyleyenler, onların hayatına korku salacak tehditlerde bulunuyorlar.

(Boğazını tekrar temizler) Bu kilit nedir biliyor musunuz? *(Boğazını işaret eder)* Ona kendini ifade etmenin beşinci kiliti denir. Bu bedeni kullandığım sırada size yüce bir gerçeği bildiriyorsam, bu kilit kapanmaya başlıyor. Eskiden beri kullanılan bir deyişle "tıkanıyor". Bu bedende sık sık tıkanıyorum.

Tanrı'yı ve Hayat'ı bütün gücünüzle ve bütün güzelliğinizle sevin. Her bir bireyi, kendilerine özgü gerçekleri için sevin. Kendi ışığınız olun. Hiç kimseyi yargılamayın. Herkesi olduğu gibi kabul edin. Çocuklarınızın zevkini çıkarın ve onları çabucak büyümeye zorlamayın.

Dogmalar hakkında konuştuğum için bana şeytan diyorlar. (Tabii, onlar için *her şey* şeytanidir). Ama ben dogmalarının ağına dolaşmış olanları da seviyorum.

Yozlaşmanın ilacı uzaklaşmaktır, düğmelere basmaktan vazgeçmek, kendinizi sevmek, yargıları uzaklaştırmaktır. Yaşam, kendisiyle uyum içinde olmayanların çaresine bakacak ve onları uzaklaştıracaktır. Bu süreç sırasında merhametli olun ve diğerlerine izin verin

(kabul edin). Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Anüsleriniz ilişki için yapılmamışlardır. Tohumunuz, peçetelere ya da bezlere saçılmak için değildir. Siz onu sakladıkça, bu *güçtür*. Göğüsleriniz, kadın olduğunuzu ilan edesiniz diye yaratılmamışlardır. Onlar, çocukları emzirerek onlara hayat vermek için yaratılmışlardır.

Siz kadınlar! Onunla bununla yatıp kalkarsanız ölürsünüz; çünkü salgın hastalık size mutlaka erişir. Erkekler, "skor"larınızın sayısıyla övünürseniz öleceksiniz; çünkü gücünüzü bir illüzyona teslim ediyorsunuz.

Erdeminizi geri isteyin. Tohumunuz ve rahminizle ilgili olarak onurlu davranın. Eğer şiddeti tatmak istemiyorsanız onu hayal etmeyin, seyretmeyin, okumayın. Bu uzaklaşmaktır. Kendini sevmektir.

Savaş olması için kutuplaşmak gerektiğini bilir misiniz? Eğer biri sizi hatalı olmakla itham ederse ve siz buna ses çıkarmazsanız, savaş olmaz; çünkü tepki olmamıştır. Uzaklaşın ve bırakın. Bu, efendi olmaktır.

Ben bir ahlakçı mıyım? Ben Tanrı'yım! "Ahlaklı" değilim! Bu da benim "ahlaksız" olduğum anlamına geliyor. Ben hiçbirisi değilim. Ben BEN'im!

Geriye dönüp, geçtiğiniz yollara ve yaptıklarınıza "olumlu" bakmak iyi bir şeydir; çünkü, yaşadıklarınızın bilgeliğe dönüşmesine izin vermeniz demektir bu. Ama bu uyanma saatinde yapılacak şey *ileriye* doğru gitmektir. Uyandığınızda, eşruhunuz da uyanır. Siz erdeminize sahip olunca, onlar da kendilerininkini geri isterler. Bu doğal bir tepkidir. Ve kendinizi temizlediğiniz zaman da o yüce, ilahi olayı görmeye hazır olacaksınız. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Eşruhunuzu size mutluluk getireceğini düşündüğünüz için istiyorsanız, böyle bir şey olmayacak.

Çünkü bu, yaşamı daha iyi yapmak için kendi dışınızda bir şey aramanızdır. İçinizdeki tanrıyı bulur, asil ve erdemli bir yaşam sürerseniz, her yeni sabahın bir anlamı olursa, bunun doğal sonucu olarak eşruhunuzu bulursunuz. Belki bir gün, kendi etrafına sarılarak çiyi toplayan ve bir havuz haline getiren o harika bitkiye rastlarsınız. Orada yeteri kadar kalırsanız, belki o havuzdan çıkmakta olan minik kurbağayı bile görebilirsiniz. Ne harika bir deneyim! Ne zekâ!

Bu oturum, size bir duyguyu kavratmayı lisan yoluyla denediğim için çok zor oldu. Eğer ruhlarınızda bu duyguyu hissedebildinizse bayram edin! Sevinin! Çünkü, söylenemeyen gerçeği çağırabildiniz demektir. Eğer sizinle *tarafsızca* konuşmam sonucunda kendinize gerçekten bakacak kadar teslim oldunuzsa, buna değer değil mi? Bütün duygularınıza sahip çıktığınızda, birçok yeni gün görecek kadar yaşayacaksınız. Yeni bir çağı, yeni bir bilinci, yaşamaya değecek büyük bir deneyimi göreceksiniz.

Birçok nasıra bastığımı biliyorum, ama buna *ihtiyaçları* vardı!

(Dinleyicilerin asık yüzlerine bakar) Biliyor musunuz, *hepsi* aslında bir illüzyondur! Çünkü, *bir an içinde* fikrinizi değiştirebilirsiniz ve o zaman *bütün* öykü de değişir! Bunu biliyor muydunuz? Gözünüzü kapatıp güneşi karartabilirsiniz. Burnunuzu tıkayıp şahane bir gülün kokusunu duymayabilirsiniz. Ne kadar *güçlü* olduğunuzu görüyor musunuz? Bunu kanıtlamak için bir sürü mucize gerekmez! Tek yapacağınız *istemektir*. Bunu kimse sizin adınıza yapamaz. İstemek size bağlıdır. Eğer yeterince güçlü değilseniz ve yardıma ihtiyacınız varsa, ben buradayım. Eğer bu mesajı ve bu öğretiyi anlayabilmeniz ve kabul etmeniz için *bin kez* dinlemeniz gerekiyorsa, dinleyin! Her dinlediğinizde, inadınızın ufak bir paçasını daha kırmış olacağım. Eğer yeniden bu oturuma gelirseniz, bu sizin bir mürit (takipçi) olduğunuzu

göstermez. (Benim gittiğim yere bile gidemiyorsunuz siz! Gidebilseydiniz zaten kesinlikle burada olmazdınız! O halde nasıl takipçim olabilirsiniz ki?) Buraya tekrar gelmeniz, sadece öğrenmek, bilmek istediğinizi gösterir. Ne yapmanız gerekiyorsa yapın, ne kadar *uzağa* gitmeniz gerekiyorsa gidin! Kaç kez geri gelmeniz gerekiyorsa gelin! Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Biliyor musunuz, Atlantis günlerinde, savaş oyunu benim için bittiğinde, ordum devam etmek istemişti. İki buçuk milyon insanın karşısında tek başına durmak ne demektir biliyor musunuz? Bütün ordu arkamdan konuştuğu halde ben kayamın üzerinden kalkmadım. Yedi yıl boyunca orada oturdum. Bütün bu zaman zarfında bana korkak ve zayıf dediler. Gizlice tükürdüler. Çocuklar bile etrafımda koşup benimle alay ederlerdi. *Benim* ordum yaptı bunları bana, hem de onlar uğruna *bütün* yaptıklarımdan sonra! *(Dinleyiciler kahkahalarla gülerler)* Ziyanı yok! Toplumsal bilinç içinde yaşamak ne demektir anlarım. Çünkü, ben de bu bilince sahiptim. Onların nasıl düşüneceklerini ben *yarattım* ! Barbar olan *bendim* ! -onlar da beni takip ettiler.

Kabul etmek sizin için ister yedi yıl, isterse yüz yıl sürsün, bir gün o an gelir. Her şey aydınlanır. "Işıklar yanmaya başlıyor" deyimini biliyor musunuz? Yanacaklar ama bu *doğal* bir tekâmül sonucunda olacak; bilgelik, doğal olarak tekâmül edecek. Yavaş yavaş olgunlaşacaksınız. Bütünlüğünüze doğru ilerleyeceksiniz. Kendinize, giderek daha çok sahip çıkacaksınız; o zaman başka birisinin sizi mutlu etmesine duyduğunuz ihtiyaç da giderek azalacak. Yavaş yavaş kendinizin O olduğunu idrak edeceksiniz. Siz O'sunuz! Bir *bütün* olmaya doğru tekâmül ediyor ve ışık oluyorsunuz. Kendinize sahip çıktıkça daha güçlü olacaksınız -ama *başkalarına* hükmetmek için değil! Gücünüzü bunun için kullanırsanız sizi hemen hizaya getiririm. Anlıyor mu-

sunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bu gerçekten farklı bir oturum oluyor. Bugün size daha önce öğretmediğim şeyler öğrettim; çünkü, artık olgunlaştınız ve hazırsınız. Bunun nedeni, bu gün işittiklerinizden çok hissettiklerinizdir; çünkü en iyi öğretmen hissetmektir. Yani, aslında siz size öğretiyorsunuz.

(Eskilerin bulunduğu kısma doğru yürür) Siz, harika küçük grup, siz de cilalanıyorsunuz. Son buluşmamızdan bu yana birçok şey düşündünüz, hissettiniz ve kafanızda yeni sorular uyandı. İçinizden beni azarlayanlar bile oldu. Zararı yok, ben hâlâ sizi seviyorum. Beni azarlıyorsunuz, çünkü bu üzerinizdeki baskıyı kaldırıyor. Ama bunu size *baskı yapıldığı* için yapmamalısınız. Ancak "isterseniz" yapmalısınız. İstediğiniz an vazgeçebilirsiniz. Durur ve içinde bulunduğunuz yozluk ve zamanda yapışıp kalırsınız. Ama bu öğretilere sarılırsanız, öğrendiklerinizle birlikte sonsuzluğa doğru ilerlersiniz.

Sizi seviyorum. Sizi kutsuyorum. Bu oturumlara gelmek büyük cesaret ister. Çünkü, buraya gelenler kendileriyle yüzleşmeye hazırlar demektir. Size sevinç verecek bir sürü "tezahür" yolluyorum. Onlar harika bir şeyin armağanı olarak gelecekler. Asla olmadığınız kadar başarılı olacaksınız. Parlaklık elde edeceksiniz; öylesine kolay olacak ki, herkesin de sahip olduğunu sanacaksınız. İçinizden, onlarla bir şeyler yapmak üzere, bilgi damlalarının gelmesini bekleyenler, istediklerinin *hepsini* elde edecekler. Hepsini! Bu devam edenler, sebat edenler için bir kutsamadır.

Neden bu oturumlara tekrar tekrar geliyorsunuz? Sadist olduğunuz için mi? *(Dinleyiciler gülerler)* Geliyorsunuz, çünkü içinizdeki Tanrı bir rüyayı yaşamakta olduğunu *biliyor* . Geliyorsunuz, çünkü yaşam *sadece* acı ve eziyetten ibaret bir süreçse, niye yaşamak isteyesi-

niz? İçinizdeki Tanrı bu rüyadan başka şeyler de olduğunu biliyor; yapmanız gereken tek şey uyanmak ve sınırlılıklarınızdan kurtulmaktır. Bunun bedeli nedir? Dünyanın bütün altınları sizin olsaydı ve bu öğretilerin bedeli de dünyanın bütün altınları olsaydı bile size "ödeyin" derdim. Altını yapacak bilgiye sahip olmak çok daha önemlidir.

Size göndereceğim "tezahürler" aslında kendinizin birer ifadesi olacak; çünkü, sınırsız varoluşa doğru gitmek için önce kendinizi tanımanız gerekir.

Öte tarafta ne var? Tamamiyle yeni, dokunulmamış bir serüven... tıpkı eşruhların bütünüyle saf ve erdemli olarak birbirlerine ilk kez baktıkları gibi... Toplumsal bilicin ötesinde böyle bir bilinç bulunuyor. Dokunulmamış, saf... Tekâmülün ileri safhasındadır ve ileri doğru gidiyor. "Derslerim" işte oradan gelirler. Siz bir ilerleme, bir hareket yapmaya hazır olduğunuz için geliyorlar.

Orada, sınırlamaların ötesinde sevinç, haz vardır. Oraya nasıl gidilir? Ben nasıl olduğunu öğretecek olan öğretmenim. Bir kez oraya vardınız mı artık kendi başınızın çaresine bakacaksınız; bu da harika bir şeydir.

Geriye kaymak nedir biliyor musunuz? Eğer yarı yolda vazgeçerseniz, içinden çıkmaya uğraştığınız şeylere doğru, hem de yüz kat fazlasıyla gömülmek üzere geri kayarsınız. Eğer ileriye doğru giderseniz, dönüşü olmayan noktayı geçersiniz. Ben de oraya gittim. Anlıyor musunuz?

Daha anlamayanlarınız var. Zararı yok. Burada zaman söz konusu değil. Sizi birbirinizle yarıştırmıyorum. Bunu siz kendiniz yapıyorsunuz. Bu her bireyin kendi hızıyla yapacağı bir tekâmüldür. Bireyseldir! Kendinizi, görünüşte her şeyi başarmış olan başkaları ile kıyaslamanız büyük haksızlıktır ve yargılayıcılıktır. Onların başardıklarını nereden *biliyorsunuz*? Siz onlar *değilsiniz*. Onlarla karşılaştırılamazsınız. Aynı cin-

siyetten bir başka "siz" daha yoktur. Tek bildiğiniz, *sizin* nerede olduğunuzdur. *Sizin* ilerlemeniz, *sizin* isteklerinizin üzerine bina edilmiştir. Anlıyor musunuz?

Aranızda bazıları var ki hâlâ "Hiçbir şeyin bana faydası yok" diye düşünmekte ısrar ediyorlar. Öyle olsun. Asla da *olmayacak* . Bunun da zararı yok. Mutsuz olun bakalım, sizin tercihiniz de bu. Yönetim sizde.

Sizi seviyorum. Kendinizi *harika* hissettiğinizde beni hatırlayın. *(Dinleyicileri gözden geçirir)* Yoruldunuz mu?

Dinleyiciler : Hayır!

Ramtha : Daha önce, yanıtları ağzınızdan *söküp almam* gerekiyordu! Öğrendiniz mi?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Gerçekten *hissettiniz* mi?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Olacak, izin verecek ve özgürlük içinde sevecek misiniz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : (*Gülümseyerek*) Ah! İnanan varlıklara bayılırım!

"Tekâmül halkası" adı verilen bir zamanda bulunuyorsunuz. Doğa hem ileri gidiyor hem de kendi etrafında dönüyor. Zaman çok hızlı ilerliyor. *Ben* çok hızlı ilerliyorum! İleriye marş! Ne demektir biliyor musunuz? Bir ordu kadar kalabalık bir insan grubunun yürümesidir. Kendilerinin ve hayvanlarının ayak sesleri yeri sarsar ve safran sarısı tozları havada döndürerek her şeye altına batırılmış havasını verir. Bu yürüyüşe katılmak için koşanlar vardır. Bazıları ise seyirci kalırlar. Önlerinden geçen her bir çehreyi daha algılayamadan, bir de bakarlar ki bu büyük ordu çoktan geçip gitmiş; geriye yatışan safran tozu ve uzak, çok uzak tepelerin ardında yankılanan boru sesi kalmış.

"Yeni Çağ" gelmiştir. Bu çağ, bilginin peşinden koşulacağı değil, *kabul edilip kullanılacağı* çağdır. Bu

çağda sınırlı inançlara yer yoktur. Oturumlarıma gelirseniz öğretirim, ama tanrı *sizsiniz*. Eğer sınırlı bilincinize sarılarak önyargılarınızı, yargılarınızı, sevgisizliğinizi ve engellemelerinizi sürdürürseniz ben de sizi geride bırakırım.

Sizi seviyorum. Benim ne olduğum konusunda ne isterseniz söyleyin; beni ne şekilde algıladığınız hiç önemli değil. Bende ne görürseniz sizin için odur; çünkü her şey sizin algılamanız açısından sizin gerçeğiniz olabilir.

Bu oturuma, kimsenin açıklayamadığı *acaip* bir varlığı görmeye geldiniz. Sizin için buraya gelmek, sınırlı zihninizi açmak için ilk deneyimdi. Böylece, sırf buraya gelmekle bile sınırsız olmaya bir adım attınız. Bu öğretileri içten kabul edenler çok iyi yerlere gelecekler; bu konuda sizi temin ederim. Çünkü bu arınmak, değişmek ve ilerlemek demektir. Asla bana tapmanızı istemiyorum! İsteseydim, size ne olduğumu gösterirdim ve o zaman inanın hepiniz ürkerdiniz. Şimdi sadece ufak tefek bir bedenden ibaretim; bir kadın bedeninde bir erkeğin özü. Tekâmül edip benim sahip olduğum her şeye sahip olduğunuzda, yüce bir tanrı olduğunuzda, benim kim olduğumu görecek ve bileceksiniz.

Ben RAM'ım, yüce bir aynayım. Bu oturumu terk ettiğinizde, kendinize ve içinizdeki Tanrı'ya tapmanızı istiyorum. Bunu yapmak için nereye gideceksiniz? Tapınağınız nerededir? İçinizde. Tanrının en saf tapınağı, o sizsiniz işte!

Zamanınızın yarın denen bölümünde size, eşruhlar bilimi hakkında başka bilgiler vereceğim. Unutmayın: Bu bilimi de dogma haline sokmayın. Onu, başkalarını eşruhunuz oldukları konusunda kandırmak için kullanmayın. Bunu yapmak, kendinize haksızlık yapmak olur. Bu öğretileri çıkar sağlamak için kullanmayın, saklamayın ve onları kendinize din edinmeyin. Birçoğunuzun harika eşleri var; sıkılmadınızsa onlarla kalın. Çünkü,

eşruhlarınızı *aramaya* kalkarsanız bu sizi deliliğe kadar götürür. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bu günlük bu kadar yeter. "Yeter" bu kez epeyce ağır çekiyor! *(Dinleyiciler tasdik ederek gülerler)* Gidip bu gün neler hissettiğinizi düşünün. Varlığınızın efendi/tanrısı ile konuşun, bakalım size ne diyecek? Bu gece dinlenin. Dinlenin! Ne demek biliyor musunuz? Ortada dolaşıp ahbaplık etmek gerekmiyor demek. Bu bilgileri hazmetmek için bedeninizi dinlendirmeniz gerek. Bedeninizi besleyin, yıkayın, dinlendirin ve sadece ol'un. Rüyalarınız size biraz huzursuzluk verecek ama yine de sakin bir gece olacak; bu bilgiler etrafınızdaki ve içinizdeki tanrıdan ruhunuza dolacak, bilincinizin her düzeyine işleyecek. Böylece istirahat halindeyken de öğrenmeye devam edeceksiniz.

***

Pazar, Sabah Oturumu
12 Ocak 1986

Dinleyiciler yerlerine oturduktan sonra Ramtha onlara sevgiyle bakar; sahneden inerek aralarına karışır. Ara sıra kişilerle konuşmak için durarak yavaş yavaş dinleyicilerin arasında dolaşır.

Ramtha : (Sahnenin önünde yerde oturmakta olan dinleyicilerin arasından dikkatle geçtikten sonra) Demek ki siz yerde oturanlarsınız. İyi. Daha yakına gelirseniz, daha iyi göreceksiniz öyle mi? Daha iyi görürseniz, daha iyi anlayacaksınız ha? Eh, rüzgâra yaklaşmaya çalışın bakalım.

(Birkaç adım yürür ve bir kadının önünde durur) Güzel yüzünü saklamaya mı uğraşıyorsun? Pek iyi göremiyorum. Hanım, ne kadar güzel olduğunu bilmiyorsun ama seni temin ederim ki öğreneceksin.

(Bir adama döner) Katip! Bir duyguyu nasıl yazabileceğini biliyor musun? Öğrenmeni sağlayacağım.

(Bir adama doğru gider, bir an gözlerinin içine bakar, sahneye çıkar, vazodan bir çiçek çeker, dönerek, çiçeği adama verir) Bir seferinde kızıma bir çiçek vermiştin. Şimdi ben de sana bunu veriyorum. Rengi solmaya başlayınca al ve emin bir yere sakla. Bu hazinelerden büyük bir hazinedir. Kendini yalnız hissettiğinde çıkar ve bak. Sana acaip Ramtha'nı hatırlatacaktır.

(Adam minnetini ifade etmeye çalışır) Sözler asla hisleri ifade edemez, sadece etmeye çabalarlar. Efendi, sen kendin "yaşayan duygu"sun.

(Yaşlıca bir kadına doğru ilerler ve bayaz saçlarına hayranlığını gösterir) Sayın bayan, bu güzel gümüş tutamlarını saklamak isteyenler var. Hâlâ onları bütün haşmetiyle başında taşıyanlar bulunduğu için memnunum.

Kadın : Teşekkür ederim.

Ramtha : *(Ağlamak üzere bulunan bir kadının yanına gider)* İnsan kendini bu derece mutsuz edecek ne düşünebilir? *(Kadının ellerini öper ve göğsüne çeker)* Biliyor musunuz ki sevinç bir adım ötede, uyanmanın yanı başındadır?

(Bir adama döner) Öğretileri dinliyor musun?

Adam : Evet.

Ramtha : Öğretileri hissediyor musun?

Adam : Evet.

Ramtha : Ne dediğimi anlıyor musun?

Adam : Çoğunu anlıyorum.

Ramtha : Bu onurlu bir yanıt. BEN olan varlık, uzayın derinliklerinden gelmedi; Ben içeriden geliyorum. Her şey olan O içeriden gelmedikçe insanlığa umut veremez. Bilgi çoğu kez acı verir ama acıdan yaşam doğar. Kim ve ne olduğunuzu kabul ettiğinizde sizi tutan engelleri yıkabilirsiniz -çılgınlıkla değil, zarafetle. Efendi, çok şey öğrendin ve buna layıksın.

(Yavaş yavaş salonun gerisine doğru yürür ve bir kadının önünde durur) Öğreniyorsun hanım! Ateşe atıldın, gerçek ve illüzyon ile, pratik olan ve olmayanla kapıştırıldın ve çelik gibi olarak bu savaştan çıktın. Efendi, seni seviyorum çünkü sen sebatkârsın. Burada öğrendiklerinle çok büyük işler yapacağın gün gelecek. Uzun kaftanlar giyip meydanlarda Tanrı'dan söz edenler var, ama O'nu ruhlarında hissetmiyorlar. Ama, senin içinde duydukların dışarı doğru parlıyor. Gerçek mesaj, yüce öğreti budur işte. *(Kadının ellerini öper)* Seni seviyorum.

(Birkaç kişinin önünden geçer, selâm verir, güzel

bir elbise giymiş genç bir kadının önünde durur) İpekli! Çok cazip. Ne güzel! *(Ellerini öper)* Şimdiye kadar yaşamdan korkan su perisi, olgun bir kadın haline geliyor, görüyorum. Yüce bir deneyim bu gerçekten!

(Sahneye döner ve konuşmasına başlar) Sizi varlığımın efendisi/tanrısı adına selâmlıyorum. Sizi çok seviyorum.

Eğer dünyanızda, yüzlerine taktıkları maske ne olursa olsun, bir grup insanın yan yana ve barış içinde var olabilecekleri, nefes kesici sabahları ve büyüleyici geceleri olan, cennet adı verilen bir yer olduğu düşünülebilseydi, orada yaşayanlar sizler olurdunuz. Sizler, halkınıza ve insanlık dramına birer armağansınız. Çok sevinin! Siz dünyevi sıradanlığın üstüne çıkmışsınız. Sizin bu harika aziz bedeninizde hissettikleriniz *bütün* dünya tarafından hissediliyor.

Kendinize bir bakın. Siz harika varlıklarsınız ve bu mesaja layıksınız. Varlığınızın şanını daha yeni yeni anlamaya başlıyorsunuz. Ben görüyorum, siz ise henüz hissetmeye başlıyorsunuz. Bütün dünya sizin gibi olabilseydi ne fevkalade bir yer olurdu.

Ufkunuzu genişletiyorsunuz. Yüce bilgiler ediniyorsunuz. Gerçekten, olmanın eşiğindesiniz.

Sizinle yaşamınızı temizlemeniz konusunda konuştum -çünkü bunu yapmaya *ihtiyacınız* var. Bu neden dolayı önemlidir? Eşruhunuzu bulmak için değil, *yaşamak* için. Yaşamak! Yaşamın amacı, oraya buraya koşarak eşruhunuzu aramak değildir. Amaç bu olsaydı, yüce Tanrı'nız daha en başta frekansını düşürüp kendini ikiye bölmezdi. Siz kendinizi, bu alemi deneyimleyebilmek için alçalttınız; çünkü *bu, efsanevi* alemdi; Düşünce'nin en uç noktalarının gerçekleştiği yerdi, kendini ifade etme serüveniydi. Kendinizi alçalttınız (frekansınızı düşürdünüz). Çünkü gülü koklamak, çayırlarda yatmak, ellerinizi tertemiz bir suya daldırmak, toprağa sokmak ve toprağı bellemek, yerden

bir ot koparıp tadına bakmak, geceyarısı rüzgârını yüzünüzde hissetmek, kendini ısınmış hissetmenin nasıl bir şey olduğunu anlamak istiyordunuz.

Buradaki her şeyi yarattığınızda, bunu nefis bir tablo yapar gibi yaptınız; öyle canlıydı ki çiy taneleri neredeyse elle tutulacak gibiydiler. Ama onlara dokunmak istediğinizde, eliniz sadece tuvale değdi.

Birçok sanatçı resmini yaptığı yerlerde yaşamak ister; resmini yaptıkları şey *olmaya* can atar. Resim, arzunun bir aynasından ibarettir. Sizin yarattığınız da bir resim gibiydi. Bu, bir şaheser yaratmaya ama şahaser *olamamaya* benziyordu.Bunun üzerine Tanrı'nız bölünerek, enerji yüklenmiş yaşamın kutuplaşması olmaya karar verdi. Böylece resmin kendisi, rengi ve gölgesi *olabilecekti* .

Eşruhlar uygulama için, dizginlenmemiş duyguları deneyimleyebilmek için yaşam denen muammanın gemisine bindiler. Üç boyutlu aleme doğru yolculuk yapmaları birbirlerini *bulmak* için değildi; onlar zaten birbirlerinden başka bir şey değildiler, *birdiler*. Arzu ve istekleri, resmin bir parçası olarak uygulama yapmaktı. Kendi yollarına gittiklerinde *biliyorlardı* ki onlar daima pozitif/negatif elektrik enerjisinin uyumlu dengesi içinde bulunacaklar, *aynı* ruh kaynağını, aynı ruhsal elektrik gücünü hissedecek ve paylaşacaklardı. Ruh içinden, öteki yarısıyla bunları paylaşmakta olduğunu *bilir*. Ruh bilir; o kendini tanır.

Eşruhunuzu neden istediğinizi biliyor musunuz? Çünkü, *neden* burada bulunduğunuzu unuttunuz! Gerçeğin aslında ne olduğu ve neyin gerçekten önemli olduğu konusundaki idrakinizi kapattınız. *Önemli* olan yaşamaktır!

Ama, arıkuşunun renklerini görmezseniz-

Çok temiz olmanız gerektiği için artık ellerinizi toprağa değdirmiyorsanız-

Gün doğmadan kalkıp güneşin doğuşunu seyrede-

meyecek ya da akşam zaman ayırıp da hanımelının rayihasıyla başınızın dönmesine izin veremeyecek kadar meşgulseniz-

Bütün bunları artık yapamıyorsanız, *tek* istediğiniz resimden dışarı çıkmak ise -işte *o zaman* sizi mutlu etmesi ve yaşamınızı tamamlaması için bir eşruh istersiniz. Ama efendiler, siz yaşamı bütünüyle deneyimleyip kucaklamadıkça yaşamınız tamam olmaz! Yarattığınız önemsiz illüzyonlara değil de, hep ileri giden gerçek yaşama bağlandığınız zaman doğal olarak tekâmül ediyor ve sonsuza doğru ilerliyorsunuz demektir. Ama siz kutuların içindekiler, çok temiz ve tertipli tuttuğunuz güvensiz dünyalarınızda kendinizi gerçek yaşamdan ayırıyor ve duygusal boşluklar meydana getiriyorsunuz; sonra da bu boşluğu dolduracak birini arıyorsunuz. Sizi buna iten, kendinize olan sevginizden çok duyduğunuz güvensizliktir. Ancak kendinizi *bütünüyle* sevdiğinizde bütün ve tamam olursunuz. Bunu biliyor muydunuz?

Burada bulunuşunuzun nedeni sadece yaşamaktır; eğer yaşamazsanız, amacınızı ve kaderinizi yaşamın her anına geçiremez, yaratamazsınız. Akla yatkın değil mi?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Bana, eşruhunun nerede olduğunu soran bir varlık vardı. Ben de Vermont'da dedim (orası neresi ise). O da koşup gitti, her yerde onu aradı, tüm parasını sarfetti; altına bakmadığı tek bir taş bile kalmadı. Onun sağa sola koşuşmasını seyrederken epey eğlendiğimi itiraf etmeliyim. Kısa bir süre sonra döndü ve dedi ki: "Oh Üstat, eşruhumu bulamadım. Acaba bana kesin bir adres veremez misiniz?"

"Adres ne demek?"

"Yani, insanın mektuplarının geldiği yer."

"Ah! Mektuplar demek. Yani "derslerin" gönderildiği yer mi?"

"Doğru."

Ben de bir numara seçtim ve ona söyledim. *(Dinleyi-*

ciler ve Ramtha gülerler) Bir noktayı iyice anlatabilmek için yapmayacağım şey olmadığını size söylemiştim!

Bu işleri yaparken bu varlık bir sürü de sevgili edindi. Her birleşmenin *öncesinde* de, bu defakinin "O" olduğuna inanıyordu. Birinci kilidinizin enerjisi sarf edildikten sonra işin cazibesi yitip foyası nasıl da çıkıyor değil mi?

Görüyorsunuz ya o, öğretiden hiçbir şey anlamamıştı: Onun eşruhu aslında *kendisi* idi! O sürekli olarak eşruhuyla beraber bulunuyordu! Tabii, Vermont'a giderse eşruhu da orada olurdu!

Sonunda parası bitip her şeyi de sattıktan sonra geri geldi ve dedi ki: "Ramtha, benim yaptığım bir şey yüzünden olmalı."

"Doğru, öyle, yaptığın *her şey* yüzünden."

"Ama Ramtha, bu varlık olmadan asla kendimi tamam hissetmeyeceğim."

"O zaman efendi, senin kaderin bu. Oturumu terk et."

O da öyle yaptı. Güvenli bir mesafeden bana küfretti. Ama biliyor musunuz şimdi burada, dinleyiciler arasında bulunuyor.

Adam : Evvett! *(Dinleyiciler gülerler)* .

Ramtha : Konu şu ki, yaşam bir şeyi arayarak geçirilecek bir süreç değildir; o kabul edilmesi gereken bir armağandır. Etrafta dolaşıp deliklerinizi kapatacak, gününüzü daha parlak yapacak birini aramak bir işe yaramaz. Eğer, sabah güneşini kendi kendinize seyredemiyor ya da yıldızların altında, bir orman perisi gibi *kendi kendinize* dans edemiyorsanız, bir başkasının varlığı işleri düzeltmeyecektir. Anlıyor musunuz?

Eşruhlar tekrar bir araya gelmek için ne plânlar yaptılar ne de çabaladılar; onlar zaten her zaman birlikte olduklarını *biliyorlardı* . Onlar birlikte uygulama yaptıklarını, deneyim kazandıklarını, yarattıklarını ve birbirleriyle paylaştıklarını biliyorlardı. Bu gerçek ve

bilgi, tanrıların bu aleme inmesinden iki buçuk milyon yıl sonrasına dek biliniyordu. Ancak, "kadınların düşüşü"nden sonra unutuldu.

Birçoğunuz buraya eşruhlarınızı büyük bir şiddetle aramaya geldiniz; ama "arama"nın esaret ve sınırlanma olduğunu biliyor musunuz? Eşruhunuzun zaten sizinle birlikte olduğunu bilmek, buna *izin vermek* sınırsız yaşamdır. Anlıyor musunuz? Bu şöyle işler: Bir kez bir yerlerde (belki Vermont'da, belki de ayda) böyle bir varlık bulunduğunu *bilince* , bir yandan da yaşamlar boyu biriktirdiğiniz sınırlamaları sıyırıp atmaya başladınızsa, ruhunuz sizinle duygusal olarak konuşmaya başlayacaktır; ancak böyle konuşur o. Size verdiğim bilgiler, arınma sürecinizi başlatır; böylece, *yaşamaya* başlayabilirsiniz. Yaşam, yüce bir armağandır. Kendi kendinize koyduğunuz sınırlamalardan kurtulmaya başlayınca, yavaş yavaş gücünüzü geri kazanmaya başlarsınız ve varlığınızın eşine doğru yaklaşırsınız. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Gücünüzü geri almaya gelince... Başkalarının fikrini sormanın bir zararı yok, bunun *onların* gerçeği olduğunu kabul etmek şartıyla. Karar vermenize yardımcı olacaksa sorun. Ama *önce* kendi kendinize sormayı deneyin. Bunu yapmaya alışkın değilsiniz; çünkü başkalarının direktifleriyle yaşamaya alışmışsınız. Yanıt almak için kendinize sormayı bir deneyin ve bırakın ruhunuz sizinle konuşsun.

Siz kadınlar! Yüzünüzü boyamanızın bir zararı yok. Güzel oluyor, hepiniz sanatçısınız. Parfümleriniz her ne kadar başka yaratıklara ait şeyler ise de ve siz onları bir yerlerden satın aldınızsa da, sürmenizin bir sakıncası yok. Ama, *kimin* için sürüyorsunuz onları? *Kendiniz* için mi, yoksa bir başkası için mi güzel kokuyorsunuz? Bir başkası vermenizi istediği için mi kilo veriyorsunuz? Aynaya bakıp da görüntünüzü beğeniyorsanız, niçin

değişmek istiyorsunuz? İdeal denen ölçüyü kim yarattı? Biliyor musunuz ki eğer ülkenizde bir kıtlık olursa, zayıf olanlar en önce ölecekler? İki hafta bile dayanamayacaklar. Şişmanlık nedir biliyor musunuz? Aslında ihtiyacınız olmadığı halde yediğiniz bütün güzel şeylerin depo edilmesidir; böylece, eğer kıtlık olursa ya da canınızı kurtarmak için kaçmanız gerekirse, başvurabileceğiniz yedekleriniz bulunur. Bedeniniz aslında kışa hazırlanmak ister ama siz çok uzun bir yaz istiyorsunuz!

Asıl önemli olan sizin *size* sormasını sağlamak, sizin *sizi* sevmesini sağlamaktır; çünkü beraber yaşayacağınız ve beraber hissedeceğiniz varlık yine *sizsiniz* . Bunu yapmaya başladığınızda özgür olmaya da başlarsınız. Özgür! Bu da sizin küçük kutunuzdan çıkmanızı, hayal gücünüzü genişletmenizi ve düşüncelerinizi derinleştirmenizi sağlar. Başkalarına nasıl göründüğünüze ya da onların hakkınızda ne düşündüklerine aldırmak zorunda olmamayı bir düşünün. Eğer bunu kafanızdan atabilirseniz, bundan sıyrılabilirseniz nasıl yaşarsınız biliyor musunuz? Mutlu! Mutlu! Çünkü, o zaman sadece size sevinç veren şeyleri yaparsınız. Bunu yaptığınız her an öteki yarınızla paylaşırsınız; varlığı yükseltir bu.

Size verdiğim bu bilgiler, yeni bir idraki alabilmeniz için sizi temizliyorlar. Bu yeni idrak şudur: Tamam olmak için eşruhunuzla birlikte olmanız gerekmez. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Oturumlarda dinleyicilerime, insanın ancak eşruhu ile birlikte yükselebileceğini (miraç) öğrettim. Bu bir gerçektir. Ama eğer yükselirseniz, yalnız bile olsanız aslında varlığınızın eşi ile birlikte olursunuz. Çünkü, sonsuz OLAN; zamana, mesafe ya da mekana bağlı değildir. Ayrılık *yoktur* . Her şey *şimdi* vardır.

Siz kısaca, zaten kendinizsiniz. Bütün olan bir

varlık yani. O halde bütün bu "dersler"e niçin ihtiyaç duyuyorsunuz? Sizi bu idrake doğru açmak için. Maskenizi çıkarıp bütün korku ve yargılarınızı uzaklaştırmak için. Böylece, bu sade gerçeği idrak edebilmeniz için. Bu işler çok zordur. "Dersler" gelip de bilgiler idrak edilmeye başlandı mı, artık sınırsız bir benlik kazanmakta olduğunuzu da göreceksiniz.

Bu zavallı, biçare varlığı aramakta direnenler, bilin ki elleriniz boş olarak öleceksiniz.

Şimdi, bütünlük: Kaderi yaşam denen yüce serüveni keşfetmek, öğrenmek ve sonuçta deneyim kazanmak olan başka bir "siz"in bir parçasısınız. Öz'leriniz ve ruhlarınız paylaşırlar. Deneyimlere beraberce atılır ve bitirirsiniz. Şu anda ne hissederseniz öteki de hisseder. Bu günü idrak ve aydınlatılmanın ışığında görmekteyseniz, öbürü de aynısını psişik vizyon olarak görür: *deja vu* ! Ne demektir biliyor musunuz. Bir yere hiç gitmediğiniz halde oranın vizyonunu görmektir. Eğer piramitleri ziyaret eder ve orada daha önce bulunduğunuz hissine kapılırsanız, büyük bir olasılıkla daha önceki yaşamlarınızın birinde orada yaşamışsınızdır. Ama, diyelim ki bir binayı *bu* yaşamınızda hiç görmediniz, ama oranın vizyonunu gördünüz; hem de beş yıl önce. Buraya geliyorsunuz, bir de bakıyorsunuz ki karşınızda! Beş yıl önce onu gören *kimdi* ? Eşruhunuz beş yıl önce buradaydı. Anlıyor musunuz? Enerjiyi böyle paylaşırsınız. Sizin bağlantınız; kilitleriniz, ruhunuz (ki kilitlerinizi yönetir) ve sizi bir arada tutan Öz'ünüz, yani varlığınızın tanrısı yoluyla olur. Bu ikinizde tezahür eden aynı tanrıdır.

Bu basit bilimden haberdar olmanız sizi güvensizlikten kurtarır. Güvensizlik nedir? Dünyaya hatırı sayılır *biri olduğunuzu* göstermek için başka birine *sahip olmanız* gerektiğini hissetmenizdir; yalnızlığın bir suç olduğunu hissetmenizdir.

Eşinizin farkına varınca harika şeyler yapabilirsi-

niz. Ona kasıtlı olarak duygular yollayabilirsiniz. Şunun gibi: "Sevgili John, bu akşam gelemedim kusura bakma. Ama seni seviyorum. Lütfen ara." (Bunu bir varlığın üç gün önce yazdığı bir nottan okuyorum). Eşinizle ancak *duygular* yoluyla, hissederek konuşabilir, ondan bir bilgiyi sizinle paylaşmasını isteyebilirsiniz. O varlık bu duyguları algılayacak ve belki de bu duygunun kendisini yönetmesi sonucunda belli bir yere gidecektir. Hiç belli bir şey yapmaya doğru adeta itildiğinizi hissettiniz mi? Bunun nedeni çok kez, eşinizin bir şeyi öğrenmek istemesidir. Siz de gider, dener ve dersiniz ki: "Öğrendim işte, ne olmuş sanki!" Ama eşiniz şöyle demektedir: "Harika! *Hissediyorum* ! Hissettiğim için de bilgeliğine sahip oluyorum!"

Bu bilimi kullanmayı öğrendiğinizde, eşiniz ve siz birbirinize doğru çekilirsiniz. Ortaya doğru, merkeze, yani "olmak" denen noktaya doğru... OLAN haline, olma haline ulaşmak, benliğinin bütünlüğündeki tanrının bütünlüğünün mutlak bir kabulüdür.

Öteki benliğinizin ne kadar farkına varırsanız uygulamada birbirinize o kadar yaklaşırsınız. Çünkü, enerji deneyimleriniz arasında "geçit" oluşur; bu deneyimler birbirine "geçiş" yaparlar. Kadın, eşruhunu kendine çeker ve kendi de onun ruhuna doğru atılır. Bir yandan da ne olduğunun bilincini bütünüyle korur; orada, kendini bütün hissetmesi için gerekli olan erkek özelliklerini de deneyimler. Eşinin Öz'üne ve ruhuna ulaşarak onun ruhuna kaydedilmiş olan deneyimlerinin duygularını alır.

Çok merhametli olan fakat güçsüz ve pasif bir kadın görürsünüz. Ama, bu kadın her an eşruhunu hissedebilir, onun ruhunun deneyimlerinden yararlanıp güç kazanabilir. Kadın hâlâ bir kadındır, hâlâ merhametlidir ama, artık daha güçlü, daha talepkâr ve daha dengelidir. Anladınız mı?

Donmuş duygularla yaşayan, kızgın, incinmiş ve

ağlamayı, duygularını ifade etmeyi bilmeyen bir erkek bu bilimi öğrenince öteki benliğine yaklaşabilir; benliğinin kadın tarafının ruhuna ulaşabilir; kendi özelliklerinin bütününü de beraberinde götürür. Eşinin Öz'üne ve ruhuna nüfuz edebilir ve artık bir bebek gibi ağlamaya başlar; *binlerce* damla gözyaşı döker. Bu gözyaşları, yedi buçuk milyon yıldan beri baskı altında tutulan korku, öfke, incinme ve karışıklığı, asla *cinsellikten* başka yolla ifade edilmesine izin verilmemiş olan bütün bu duyguları telafi etmek içindir.

Böylece, kadının içine nüfuz eder ve duygulu kısımları bulur; şefkatli, hoşgörülü kısımları, gözyaşlarını, o *yasaklanmış* gözyaşlarını bulur! Onun Öz'ünü ve ruhunu hisseder; bunlar aslında kendisinin de hayati önemi olan parçalarıdır. Kendi bölgesine döndüğünde artık rahatlamıştır. Ruhu, içinde kilitli duran duyguları meydana çıkarmıştır; çünkü artık buna izin verilmiştir. Yedi buçuk milyon yıldan beri inkar ettiklerine artık sahip çıktığını söyleyebilir. Hâlâ güçlü bir erkektir; ama aynı zamanda şefkatli, yumuşak, şiddetten uzaktır da. Artık hislerle donatıldığından, idrake erdiğinden, güneşin doğuşu karşısında gözyaşı dökebilir.

Böyle olan birçok erkek vardır; bunlar "geçiş" yapmakla itham edilmişlerdir. Onlar denildiği gibi *değillerdir* . Sadece *uyumludurlar*. Toplumsal bilincin hiç önemli olmayan kurallarına kulak vermekten vazgeçip de kendilerini sevmeye başlayınca, artık bir bütün olduklarını idrak ederler. Bütün.

Eşruhlar bilimi sözlerle anlatılmayan bir gerçektir; aslında kendiniz olan bir başkası ile duygularını paylaşma serüvenidir. Duygular yoluyla ne kadar çok bilgi edinirseniz eşruhunuzun bilgisi de o kadar artar ;çünkü, bilgiyi "geçirir"siniz. Bu "bilgiyi geçirmek", bu uyum süreci bu odada bile olabilir; eşruhunuzun nerede bulunduğuna bağlı olmaksızın her yerde olabilir. Çünkü, o bi-

linç düzeyinde meydana gelmektedir. Bu bilgiye ait duyguları algılarsınız ve onu bilirsiniz. Anladınız mı?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Eşruhlar çok defa karşıtları ile birleşme arzunusu yitirirler; çünkü, cinsel deneyimlerini, birleşmeden edinecekleri deneyimleri tamamlamışlardır. Böylece güçlerinin birinci kilitten hareket etmesine ve bütün kilitler boyunca yukarı doğru ilerlemesine izin verirler. Artık, erkeğin bir kadınla yatma arzusu kalmamıştır ama sevgisi aynen sürer. Kadının bir erkekle yatma arzusu kalmamıştır ama onu sever.

Cinsel deneyime hakim olmanız insanlık dramının tamamlanmasını sağlar ve sizin bütün kilitlerinizin açılması yoluyla mesih olmanıza izin verir. Cinsel önyargılar ve takıntılarla doluysanız mesih olamazsınız. Bacağınızın arasında yaşamaktan vazgeçip de ruhunuzda yaşamaya başlayınca, kendi bütünlüğünüzde, kendi tanrınızda yaşamaya başlayınca kadın ve erkekler hakkındaki yargılarınız da biter. Onları artık eşit olarak seversiniz; sevinciniz, duyduğunuz haz gittikçe artar, artar. Hem yin hem de yang'ı, varlığınızın pozitif ve negatif tarafını, kadın ve erkeği birlikte kabul etmedikçe ve sahip çıkmadıkça asla mesih olamazsınız. Tanrı olan her şeyi bütünüyle kabul edip sevdiğinizde siz de bütün olursunuz; o zaman uyanan mesihin gücüne sahip olursunuz. Artık siz doğan, dünyada yürüyen ama kendisine cennet alemi de ihsan edilmiş bir efendi olursunuz.

Birbirlerine madde plânında rastlayabilen *çok, çok* az sayıda eşruh vardır. Bu çok ama çok nadir bir olaydır! Eğer takıntılarını gidermeden rastlamışlarsa, bu birleşme patlayıcıdır; çünkü her ikisi de tüm tutarsızlıklarıyla birden karşılaşmaktadırlar. Bu kendi kendinizle güreş tutmaya benzer. Kim bilir kaç kere kendinizi mutsuz ve sefil yapmışsınızdır? Bunu katlarıyla çarpın öyleyse.

Artık biliyorsunuz: Kocanız, karınız ya da sevgilini-

zin, eşruhunuz olması olasılığı çok zayıftır. Öyle olduklarını *söyleyebilirsiniz* tabii. Kendinizi daha iyi hissetmenize neden oluyorsa durmayın, söyleyin. Zararı yok. Ama, varlığınızın eşi *kendinizsiniz* . Eşruhunuz başka bir cinsiyette uygulama yapıyor, ama o *sizin içinizdedir.* Eşruhunuzun gözleri *sizin* gözlerinizdir. Anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Şimdi, haz yolunu hatırladınız mı? O *sizin* yolunuzdur. Kendinizi mutlu etmeniz *size* bağlıdır; çünkü siz ancak *kendi* yarattığınız hazları, sevinçleri algılayabilirsiniz. Başka biriyle kapanıp kalmayı istemek, eğer size haz, sevinç vermiyorsa bir sınırlamadır. Eğer evliyseniz ve beraber olduğunuz varlık size haz, sevinç veriyorsa devam edin; çünkü sevinç, haz, sizi eşruhları anlamaya götüren yoldur ve mesihin kapısındaki kilidi açar.

Bu günlerde size, bu katta daha önce hiç öğretilmemiş olan harika bilgiler veriliyor. Bazılarınız bunu kulak arkası edecekler. Zararı yok. Ama bir gün gelecek, burada söylenen her şeyi hatırlamak isteyeceksiniz; çünkü o anda hayati önem taşıyacaklar.

(Eskilere hitap ederek) Size bir soru soracağım, üzerinde düşünmenizi istiyorum. Birine baktığınızda, gördüğünüz şey hususunda iki seçeneğiniz varsa: İğrenç biri olarak ya da tanrı olarak görmek onu... Her iki görüşün de birer ödülü olsa: İğrenç görmenin ödülü, sizin de iğrenç olmanız, Tanrı olarak görmenin ödülü ise sizin de Tanrı olmanız olsa, *hangisini seçerdiniz* ?

Bir başkasını, OLAN dışında başka bir şey olarak gördüğünüz her an *kendinizi* yargılamış, kendinizi küçültmüş olursunuz. *Kendinizi* yitirmenize *kim* değer ki? Hiç bu şekilde düşünmüş müydünüz? Kim *değer* buna? Başkalarının zayıf noktalarını görmekte ısrar edip bunları eleştirdiğiniz her an, gücünüzü kaybedersiniz, kendinizi kaybedersiniz. Çünkü, başkalarında

gördüğünüz her şey sizin kendinizi nasıl algıladığınızın göstergesidir. Sadece sizi aksettiren bir aynadır.

Eğer ben eski benliğimi taşımakta olsaydım ve siz de benim düşmanım olsaydınız sizi yenmek ne kolay olurdu; çünkü dilleriniz çok uzun! Ama bunu yaptığınızda sadece kendinizle alay etmiş oluyorsunuz. Beni *duyuyor* musunuz?

Eskiler : Evet!

Ramtha : Size yargılarınızı yüz katıyla iade edeceğimi söyledim, hatırlıyor musunuz? Sıkı durun! Bütün yargılarınızı geri alacaksınız. Tadını çıkarın!

Bu sizi sevmediğim anlamına gelmez. Seviyorum ve her zaman da seveceğim. Bir gün siz de buna layık olduğunuzu anlayacaksınız. Düşünürseniz, benim gibi birinin gelip de yaşamlarınıza önemle eğilmesi harika bir şey. Siz buna değersiniz -tabii uyandığınız zaman! Uykudayken ölü yük gibisiniz, ağır eşya gibi... Ama zararı yok, rüyadan uyanacağınız yüce günler geliyor. Gelecek "dersleri" kutsayın. Göreceğiniz akisleri sevin; ışığınızı parlatmaya yardımcı olacak onlar. Eğer biri yanağınıza vurursa öbür yanağınıza daha kuvvetli vurmasını isteyin. Sizi uyandırmak için *ne gerekiyorsa bırakın da olsun* !

Kuşkusuz ben sert bir öğretmenim. Ama sizi başka hiç kimsenin sevmediği kadar seviyorum.Uyanınca bu işlevi siz devralacaksınız.

(Yenilere doğru yürür ve onlara hitap eder) Mezuniyet sınıfına mensup olmadığınıza sevinmiyor musunuz? Bilgisizliğin de iyi tarafları var!

(Bütün dinleyicilere hitap ederek) Artık tam kıvamındasınız. Kıvamında! Bilgi pek çok ödülü de beraberinde getirir. Hepsini almaya hazırsınız.

Şimdi biraz da mutsuz olmakta ısrar eden varlıklardan söz edelim. Bu *sizin* sorununuz ve eğer *isterseniz* siz bunu değiştirebilirsiniz. Siz bu yaşamdan istediklerinizi elde etmeniz için gerekli yeteneklere sahip-

siniz. İstediğiniz her şeyi varlığınızın tanrısından dileyerek ve olmasına izin vererek gerçekleştirebilirsiniz. İzin vererek. "İzin vermek" ne demektir bilir misiniz? Oturup da: "Saat 3.30 da burada olmalıydı!" demeyeceksiniz tabii. Eğer bir zaman koyarsanız tezahürler asla gelmez; zaman bir illüzyondur çünkü. Sadece bilin ve olmasına izin verin.

Şimdi size tezahürler, özellikle maddi değerlerle ilgili olanlar hakkında çok önemli bir ders vermek istiyorum.

Bir şeyi çok fazla isteyip de elde ettiğinizde, pek de tamah edilecek bir şey olmadığını fark ettiğiniz oldu mu hiç? Maddesel şeylerin yaratılmasının birinci nedeni, sizin onlardan bir hissedilen deneyim kazanabilmenizi sağlamaktır. Onlar hakkında hayal kurmanız, fantaziler yaratmanız ve istemeniz sonucunda, bu duygunun gerçeğini *ta içinizde* yaratmış olursunuz. O şeyi maddesel olarak elde ettiğinizde de sandığınız kadar doyurucu olmaz -çünkü siz deneyimlemek istediğiniz bu duyguyu *zaten* algılamış bulunursunuz.

Bir efendi sahip olduğu her sınırlamanın üstesinden onu tanıyarak ve kabullenerek gelir. Onun düşüncesini kabul edip duygusunu kucaklayarak ve bu duyguyu yaşayarak... Artık onun olmuştur, bilgeliğine erişmiştir. Bütün sınırlamalarını kabul edince de yaşamında onu sınırlı bilince geri döndürecek düğmelere yer kalmaz. Lekesiz bir mutluluğa eriştiği için de kısa zamanda dönüşü olmayan noktanın kapısına gelir. Bir kez buraya geldi ve "tam bilgiye erişti"mi artık toplumsal bilincin batak ve karanlığına asla dönemez. Neden? Artık onun için toplumsal bilinç *yoktur* da ondan.

Varlığınızın tanrısından bir dilekte bulundunuz mu bu isteğinizin *duygusuna* gömülürsünüz; bu da onun gerçekleşmesini sağlar. Ta, bir arzuya ait duyguları onu madde katında deneyimlemeden de hissedebileceğinizi

idrak edene kadar her arzunuz yerine gelecektir.

Hepiniz istediğiniz her şeyi gerçekleştirme gücüne sahipsiniz. Bu güç size tam anlamıyla bahşedilmiştir. Ayrıca, sorduğunuz her sorunun yanıtına da daha yaratılıştan sahipsiniz. Tek yapacağınız şey *kendinize* sormaktır. Gelecek bilgi, uyanmanıza ve isterseniz daha üstün düşüncelerle aynı titreşime gelmenize izin verecektir. Beyninizi daha çok ve daha çok açacak olan budur.

Kendinize, içinizdeki tanrıya sorun. O size "dersler" gönderecektir. Yanıtı *duygusal* olarak almanız için ne gerekiyorsa tezahür ettirecektir. Kendinize ne kadar çok soru sorarsanız içinizdeki Tanrı da o derece yücelecektir.

Kehanetlerde bildirilmiş olan "Mesih'in ikinci gelişi"ni bilirsiniz. Doğru bir kehanet. Ama bu İsa Mesih'in dönüşü değildir. Mesihlik halinin *tüm insanlarda* gerçekleşmesi demektir mesihin ikinci gelişi. O içinizdeki gücün uyanmasıdır. Size bu günler zarfında öğrettiğim bilgiler, mesihin bilgileridir. Bu açan, izin veren, uyandıran idraktir.

İçinizdeki mesih tümüyle meydana çıkmadan büyük bir savaş verilecektir. Ona Mahşer denir. Bu deyimi işittiniz mi? Mahşer, varlığınızın tanrısı ile çarpıtılmış benliğinizin, egonuzun savaşıdır. Yaman bir savaştır bu! Silahlarla yapılan maddesel bir savaş değildir. İçinizde meydana gelen bir savaştır. Bu savaşta mesih öne çıkacak ve kazanacaktır. Eğer egonuz kazansaydı mutlaka ölürdünüz; ama bu sadece *maddesel* bedenin ölümü olurdu.

Mesihin bu kata ikinci kez geleceği kesindir. Az kişi biliyor bunu; çünkü çoğunuz hâlâ dogmalar ve toplumsal bilincin küçük kutusu içine hapsedilmiş durumdasınız.

Mahşer, sözünü ettiğim ilahi *olmak* ateşidir; hepiniz bu ateşten geçeceksiniz. Mahşer, *benliğinizle* yaptığınız bir savaştır; sizin kendinizi yüce bir zaferle fethetmenizdir. Mesih öne çıkar ve beyniniz açılır. O zaman sonsuz

hayat ütopyası gerçekleşir. Sonsuz hayat, tekrardoğuş anlamına gelmez; tekrardoğuş, tekrarlamadır. Sonsuz hayat, ebediyen şimdiyi yaşamaktır; anlamı budur.

Hepinizin çok sıyırma yapması (arınması) gerekiyor. Artık sizin ve eşruhunuzun ruhlarınızla duygu alışverişi yaparak bilgelik kazanabileceğinizi bildiğinize göre, bu idraki arınma sürecinizde kullanabilirsiniz. Böylece mesih de ortaya çıkabilir.

Size bu oturumda öğrettiklerim korkunç şeyler değildir. Bunlar üzerinde akıllarını şaşıranlar kelimelerin anlamını saptırmaktadırlar; çünkü onlar içsel olarak çökmüşlerdir. Korku içinde yaşarlar, sadece kendilerini haklı ve herkesi haksız gördükleri yargılara varırlar. Tabii akıllarını şaşırırlar. Onların *dinlenmeye* ihtiyaçları var; ama yeniden yaşayacaklar.

Bu öğretilerin kapsamının genişliğine baktığınızda, şu anda yapmakta olduğunuz şeylerden farklı bir şey yapmanız gerekmediğini anlayacaksınız. Yapmanız gereken tek şey, kendinizi olduğunuz gibi sevmek ve rüyalarınızın size ulaşmasına izin vermektir. Gerçekten de, uyanmakta olan bir mesihin neden olduğu doğal sıyırma (arınma) işlemi sizi ego'dan Süperbilinç'e götürecektir. Bu süreç esnasında yüceliğiniz içinizde uyanmakta olduğu ve bu da sizi sınırlı bir bilinçle sürdürdüğünüz yaşamdan çıkardığı için kendinizi şimdiye dek yapmayı hiç düşünmediğiniz şeyleri yapmak isterken bulacaksınız.

Beyninizin üçte ikisinin uyumakta olduğunu biliyor musunuz? Neden orada bulunduğunu sanıyorsunuz? Boşlukları kapatıp saçlarınıza daha çok yer sağlamak için mi? Uyanmayı *bekliyor* ! Olan'ın yakalanıp hapsedilmesi demek olan *bilinç* büyük bir sınırdır; bir serüvendir. Sevmek, izin vermek ve sıyırmak uyuşuk beynin uyanmasına izin verir. O zaman Süperbilinç'e ulaşırsınız. Bu katta olay yaklaşmıştır. Ütopyadır bu. Bir çayır, bir orman, bir göl doğanın bahçesidir. Kendilerini

koruyabilenler için doğa yer hazırlamaktadır.

Size öğrettiğim her şeyi bildiğiniz zaman korkusuz bir varlık olacaksınız. O zaman bu bilgilerin sahibi olacak ve *mutlu* olacaksınız.

Bilmek mi istiyorsunuz? Kendinize sorun. Güzelliği mi bulmak istiyorsunuz. Gidip aynaya bakın. Yaşamak mı istiyorsunuz? Günün doğuşunu gözleyin. Çok basit.Öyleyse, olsun!

Dinleyiciler : Olsun!

Ramtha : Size öğretilecek her şeyi öğrettim. Kapasiteniz doldu. Bu öğretiler artık yaşanmaya, gerçekleştirilmeye, serüvenleştirilmeye hazırdır. Bu noktadan sonra söyleyeceğim şeyler birer tekrardan ibaret olacaktır. Ama bir gün gelecek, buraya, oturumlara geldiğinizde daha fazlasını almaya hazır olacaksınız -ve alacaksınız. Ta ki kendinizi bütünüyle, olduğu gibi sevdiğinizden dolayı beyniniz açılıncaya dek. O zaman "gerçekleşen tanrı/insan" olacaksınız. O zaman aramızda hiçbir fark kalmayacak. Beni anlıyor musunuz?

Dinleyiciler : Evet!

Ramtha : Sizi çok seviyorum. Bir zamanlar ben de sizin katınızda yaşadım ve herkesten daha berbattım. Bilinmeyen Tanrı'yı heves, dikkat ve sabırla aradım. Şimdi burada *işe yaradığını* bildirmek için bulunuyorum! *(Dinleyiciler tezahürat yapar ve alkışlarlar)* Evet!

Gidin ve Ol'un, olun, olun! Yiyin, için, dinlenin, konuşun ama *olun* ! Birbirinizi sevin, başkalarında her ne görüyorsanız, siz o'sunuz. Sonra da vedalaşmak için buraya geri dönün.

***

Pazar, İkindi Oturumu
12 Ocak 1986

Ramtha : Evet! Sizi seviyorum! Gerçekten!

Dinleyiciler : Seni seviyoruz!

Ramtha : Zamanın öte tarafında harikulade ve güzel şeyler vardır. Ben de onlardan biriyim. Orada yüz yıl, bir dakika gibi gelir. Bazı dakikalar ise yüz yıl sürerler sanki.

Zamanın ve mesafenin, bildiğiniz mekanın ve onun çok yüzeyli boyutlarının ötesinde ne olduğu konusunda her zaman çelişkili düşünceleriniz olmuştur. Olanaklar sizi büyüler ama bir yandan da korkarsınız. Bütün ölçülerin ötesinde gerçekten yüce şeyler bulunur. Orada ne cin ne şeytan ne de dehşet verici şeyler vardır. Bunlar sadece sizin bilincinizdedir; ama orası (bilinciniz) her şeyin bulunduğu yerdir.

Burada sizinle bulunabilmek için ben öyle bir yüce yerden geldim ki orası hem tam sizin bulunduğunuz yerde hem de "ötenin de ötesinde"dir. Benim geldiğim yerin adı sevgi'dir. Sizi ondan ne ölüm ne de boyutlar ayırabilir. O yaşamı dokuyan ölümsüz kumaştır.

Siz, sizlerden birine ait olan bu ufak tefek bedene baktınız, onu dinlediniz ve ondan öğrendiniz. Bu tarzda olması çok harika bir şey oldu. Çünkü, aklınızda canlandırdığınız ideal şekli de bozmadan bana korkusuzca bakabilmenizi ve mesajı alabilmenizi sağladı. Eğer, bundan başka bir tarzda olsaydı pek çoğunuz dinlemezdiniz; çünkü siz görünenin ötesindekinden korkarsınız.

Size bu şekilde gelebilmek bir tür mucizedir,

şaşılacak bir şey olduğu ise kesin... Sizin katınızda benim gibi bir varlık yoktur ve asla da olmayacak. Çünkü benim eriştiğim BEN'e erişebilen pek azdır. Bu mucize yoluyla size şahane bir iletişim sergiledim. Bu iletişim zihninizi açacak ve gözkamaştırıcı bir yere doğru yolculuk yapmanıza izin verecek. Oraya gideceksiniz.

Beni daima hatırlayacaksınız; çünkü bu günlerde öğrendikleriniz her zaman sizinle birlikte olacak. Bazen "dersler" gelip size unutmak istediğiniz şeyleri hatırlatacaklar. Sizi bırakmayacaklar. Ve sizin hayat denen mucizeyi, Sevgi denen harikayı ve Zihin denen parlaklığı sergilemenizi engelleyen insafsız sınırlamalarınızdan kurtulacağınız gün mutlaka gelecek.

Dünyanız evrenin zümrütüdür. Boşlukta güzel bir mücevher gibi asılı durur. Yaratılışı, sonsuzlukla süslenmiştir. Bir serüvendir o. Tanrı'nın evidir. Asla, asla ondan kaçmayı düşünmeyin; çünkü o ruha şifa veren serüvendir. Asla günün doğuşunu garanti kabul etmeyin. Yaşamın sakin, art arda, uyum içindeki devinimini gözleyin ve ona kulak verin.

Zamanın, mesafenin, mekanın ve sahip bulunduğunuz bütün değerlerin ötesine geçebildiğiniz zaman bütün dünyaya ve onun bileşimlerine sahip olacaksınız; çünkü o zaman siz de dünyanın bileşimleri *olacaksınız*.

Kış, toprağın uyumasını ve yeniden canlanmasını sağlar. Ama uykuya yatan, görünüşte çıplak, meyvesiz ve yapraksız olan, baharda geri döner.

Dinleyiciler arasında kısa zaman sonra bu katı terk edecek olanlar var. Sizin kışınız gelmektedir. Ama baharın tohumu, meyveleri ve çiçekleriyle ruhunuzdadır ve yeniden yaşayacaksınız.

Bir gün gelecek, yaşamın her parçasını kendi doğal tekâmülü içinde görecek ve Yaşam denen Öz'e sahip olacaksınız. O zaman bir kez daha kendi krallığınıza hükmedeceksiniz. Eğer, unutkanlığınız ve ilgisizliğiniz

yüzünden güzel yazlarınızı ve sonbaharların kokusunu göremezseniz başka fırsatınız olacak; çünkü tekrar yaşayacaksınız. Ama, bunların tadını *şimdi* çıkarın. *Şimdi* sevin. Yaşamı yeterince deneyimleyemediğinize asla pişman olmayın. Bu sizi tekrardoğuş denen kutunun içine hapseder.

Sessizlik içinde yaşamayı öğrenin. Rüzgâra kulak verin. Onu hissedin! Size ne söylüyor? Size getirdiği kokular nedir?

Burada geçirdiğim deneyimler olmasaydı ben asla ben olamazdım. Geçirdiğim kışlar o denli sert olmasaydı baharı bu kadar arzu etmezdim. Sizin katınızı bir bahar günü terk etmiştim; çünkü tüm mevsimleri an be an yaşamıştım. Yaşamı *kucakladım* ve Bilinmeyen Tanrı oldum. Bilinmeyen Tanrı, yaşamın kendisidir yani tüm çılgınlıklarınızın sürekli desteği.

Sizin katınızı çok seviyorum. Hiçbir şey gelip onu yok etmeyecek. Siz de onu sevin ve kucaklayın.

Beni nasıl hatırlayacaksınız? "Dersler" vasıtasıyla mı? Hayır. Kendini yalnız hissettiği için kendi etrafına sarılarak çiy tanelerini tutan ve küçücük bir havuz oluşturarak ufacık yeşil bir kurbağanın burada yaşamasını sağlayan bitkiyi bulduğunuz zaman, işte o zaman beni görmüş olacaksınız. Sonbaharın kokusunu duyduğunuzda benim kokumu tanıyacaksınız: Ve gelecek defa ay gökyüzünde parladığında perdelerinizi açın da ışığı içeri girsin. Işık yumuşacık bir şekilde üzerinize düştüğünde beni düşünün; çünkü ben ay ışığıyım.

Birçokları ben olan mucizeyi bildiklerini sanırlar. Bilmezler. Ben açıklamaların ötesindeyim ve böyle olduğum için çok memnunum. Beni kimse açıklayamadığı sürece, size nereye gittiğimi kesinlikle gösterebilmek üzere özgür ve serbest olacağım. Anlıyor musunuz?

Buraya öğrenmeye geldiğiniz şeyleri size öğrettim; tahmininizden de fazla şey öğrendiniz. İyi bir anlaşma.

Sizi seviyorum, her zaman sevdim ve her zaman seveceğim. Gidin ve yaşamı kucaklayın. Size, "bilgi mucizesi" olan dersler yolluyorum. Mutlu olun. Haz Tanrı'nın sizin için istediği tek şeydir. Haz dolu olun. Olun.

***

Ek

Duvall - Debra

Dünya Üzerinde İlk Kez Kadın Ve Erkek Olarak Bedenlenen Tanrının Öyküsü.

Ben Ramtha'yım, aydınlanmış olanım; gerçekten Yüce Tanrı'nın hizmetkârıyım. O'na şöyle de denir: Sevgili Baba, Ana-Baba ilkesi, Kaynak, Sebep, Güç, Element, İlahi Ruh...

Ben Ramtha'yım, aydınlanmış olanım, Mesih'in hizmetkârıyım. O en yüce hükümdar, en yüce yaratıcı, en yüce yasa koyucudur.

Ben Ramtha'yım, hizmetkârınızım çok aziz kardeşlerim. Siz *kimsiniz* ? Siz, kendi kendini düşünceleriyle tohumlayan ve Olan Tanrı'sınız. Olmakla hepinizi vücuda getirdi.

Hepiniz kim olduğunuzu anlayabilmeyi şiddetle istiyorsunuz; siz Güç'ün gücüsünüz. Siz ilkeleri *yaratmış* olan ışık-ilkesisiniz; siz yasanın kendisi *haline gelen* yasa koyucusunuz. Siz gerçeğe huzmelenen ruhsunuz. Böylece, Düşünce'nin hareket eden, kendiliğinden olan unsuru, Tanrı'nın çocukları oldunuz. Aranızda ayrılık yaratmaya başlayan aslında neydi? Daha iyi anlamanıza yardımcı olacağım:

Terra denen bu dünyayı henüz su tabakaları, sulu tabakalar kaplıyordu. Sabiteler Alanı denen yerden, (Atrium'dan) varoluşun esasın idrakından ibaret katından, Melina gezegenindeki savaşçı tanrıların kalıntıları büyük bir heyecanla Terra'ya geldiler. Orada, Sabiteler Alanı'nda tekâmül etmeyi ve frekanslarını alçaltarak

yarattıkları bedenlere girmeyi beklemişlerdi.

Şiddetli bir rüzgâr gibi gelerek karaların ve okyanusların üzerinde buvvvvv diye estiler. Büyük ağaç baktı ve yaratıcısının güzelliği karşısında eğilip selâm vermeye başladı.

"Rüzgâr" bölündü, enerjiden ibaret fısıltılarını bu katın her yerine taşıyabilmek için kuzey, güney, batı ve doğu rüzgârlarına ayrıldı. Böylece oralarda "kolonileşmiş varlıklar" ya da "Tanrı'nın Evleri" halinde yaşayan tanrılar, insan ruhunun tekâmülü için birbirleriyle haberleşebileceklerdi.

Bu grup dışında bütün tanrılar hemen geldiler. Sabiteler Alanı'nda kalan bu tek grup da ileride, öncülerin (ilk gelenlerin) çocukları olarak onları takip edecekti.

Tanrılar bu kattaki seçilmiş yerlerine gelir gelmez şunlar oldu: O muhteşem varlıklarını alçaltarak ve bölerek kendilerini tezahür ettirmeye başladıklarında toprak üzerinde parlak ışıklar halini aldılar; öyle parlak ki öğle güneşinizi bile geçer. (Tarih kitaplarınızda parlak insanların gelişine tapan dinlerden söz edilir. Onlar kendileriydi! İlerideki yaşamlarında kendi kendilerine tapacak ve tarihlerini yazacaklardı!)

Tanrılar titreşimlerini düşünce yoluyla o harika düşünce-ışıktan daha aşağı frekansa düşürmeye başladıklarında, önce maddenin gölgesine ve sonra da son idrak anında maddenin kendisine dönüştüler. Bu üç boyutlu idrake uygun olarak ağır bir kütleye yani...

Hangi kıta katında (siz ona ülke diyorsunuz) bedenlendilerse hemen kendi yarattıkları bu evin çevresine uyum sağlamaya başladılar. Böylece sizin deyiminizle beş büyük "ırk" aynı zamanda meydana geldi. Birbirlerinden, yarattıkları yerde hayatta kalıp yaşayabilmeleri için gerekli olan deri rengine göre ayrılıyorlardı.

Terra'da kara üzerinde bir kadın ve bir erkek için ilk yaşamları başlıyordu. Bu, tüm yaratıcı varlığını

alçaltarak ikiye bölünen ve böylece insanlık serüvenini deneyimleyecek olan bir tanrının ilk gelişiydi. Size bir isim vereceğim. Bu isim vardı ve bu ana kadar da var oldu. (Söz konusu varlıklar o devirde bu kata gelen çok yüzlü birçok varlıktan sadece ikisiydi.) Varlıklardan birinin adı Duvall-Debra Badu idi. İki isim, bunların tek haldeki birleşmelerini, bir olmalarını ifade ediyor. "Badu"da "Tanrı özünden" demektir.

Duvall-Debra erkek cinsindendi; sizin bilimsel anlayışınıza göre pozitif elektrik yükünden yapılmıştı. Bedeninde ereksiyon yapma malzemesi ve torbasında da serbest kalabilecek tohumlar taşıyordu.

Aynı tanrı tarafından yaratılan Debra-Duvall ise bir "rahim-adamı" idi. Yani rahmi olan bir adam ya da sizin dediğiniz gibi bir "kadın". Rahim tohum yerine yumurta denen şeyi taşıyordu. Yumurta, erkeğin torbasındaki hazine yani tohum tarafından delinecekti.

Debra-Duvall o zaman da şimdi de Duvall-Debra denen varlığın kesin eşruhudur. O sizin bilimsel anlayışınıza göre negatif elektrik yükünden yapılmıştı. O, yaradılışı itibariyle Duvall-Debra'dan *aşağı* değildi, sadece onun *kusursuzlaştırılmış* uzantısıydı; insan ırkının ilerlemesini sağlamak üzere gerekli olan birleşme fiilini yapabilmeleri için yaratılmıştı. Çünkü, bir tanrı başka bir tanrının bu katta bedenlenmesini sağlamak üzere "tohumunu" ancak kendini bölerek, hem pozitif hem de negatif elektrik yükü haline geçtiği zaman atabilir.

Nereden gelmiş olduklarının bilgisi Duvall-Debra ve Debra-Duvall için kolaylıkla öğrenilen bir şey değildi. Çünkü tanrı, o ikisi halinde bedenlenen tanrı, ışığını alçalttığında düşünce süreci de ağırlaşmış ve güçleşmişti. Yine de Terra üzerindeki ilk tekâmüllerinde, ilk yaşamlarında, hem Duvall hem de Debra salt düşünceyi geliştirebilmeleri bakımından çok güçlüydüler.

Duvall, Debra'nın gözlerine baktı ve onların ne kadar güzel olduğunu gördü. Duvall, Debra'ya bakıncaya kadar kendi gözlerinin ne kadar harika olduğunu *bilmiyordu*. Debra'nın gözleri onunkilerle *aynı* idiler. Size gözlerinin rengini söyleyeyim. Yuvarlak çevreleri parlak kar beyazıydı; içeri doğru deniz gibi görünen, sarı ışıkların karıştığı koyu mavi bir renk alıyorlardı. Ortada da elânın daha parlağı bir renkle kusursuz bir mercek oluşturuyorlardı: göz bebeği denilen kısmı... Gözler, Düşünce'nin kusursuz, *harika* ürünleriydi, çünkü maddeyi ayırt edebiliyorlardı; yani en düşük frekansındaki Düşünce'yi.

Duvall, Debra'ya baktı ve ona büyük saygı duydu; ondan daha güzel bir yaratık olabileceğini hayal edemedi. Duvall, Debra'nın gözlerine baktı ve sürekli değiştiklerini gördü; gözlerin mavisi arada sırada beyazına aksediyordu. Debra'nın harika gözlerine aşık oldu (Ancak daha aşkın ne olduğunu bilmiyordu).

Duvall, Debra'nın tenine baktığında aklına ışığın parlaklığı ve dağılan ışınları geldi. (Terra üzerindeki renk spektrumu yüksek düşünceye değil, tamamlanmış ve madde şeklinde olan düşünceye aitti. Böyle olunca da renk-ışıksal titreşimleri en yoğun olan Düşünce düzeyi olma avantajına sahipti.) Alnında, yanaklarında ve yumuşak, nemli dudaklarında harika bir pembe renk görülüyordu.

Duvall, Debra'nın sık kaşlarına dokundu ve onların nemli olduklarını gördü. Onun güzel gözlerini çevreleyen sık ve nefis kirpiklerine dokunurken çenesinin gamzeli olduğunu, boynunun ise bir sütuna benzediğini gördü. Elini yavaşça Debra'nın narin ama keskin hatları olan omzuna, oradan da zarif koluna kaydırdı. Kolunun omuzundan aşağı kadar kesiksiz bir hareketle uzandığını gördü; omuzunun bir parçasıydı çünkü. Elini kolundan bileğine kaydırdığında Debra'nın elinin kımıldadığını gördü! Narin çizgilerle be-

zenmiş parmaklarına baktı; parmak uçlarındaki daha sert kısmın, yanaklarında gördüğü aynı pembelikle süslü olduğunu gördü ve onları çok güzel buldu. Çok güzel!

Duvall geriye çekildi ve Debra'nın bedenine baktı. Kollarını uzatıp yavaşça onun göğüslerine dokundu; ılık esnek, dik ve biçimliydiler; güzelliklerini süsleyen en uç noktada hafif bir pembelik görünüyordu. Göğüslerin altında, üstünü kaplayan gergin teni göz alıcı olan güzel bir bel kıvrımı vardı.

Duvall bu derece güzel, bu derece yumuşak ve renkleri bu derece harikulade bir şeyin nasıl yaratılabildiğine hayret etti. Elini yavaşça onun yumuşak ve kusursuz bacağı üzerinde kaydırdı ve bir ek yerine rastladı. Tam üzerinde küçük bir gamze bulunuyordu. Öte yanda bu varlığın bacağındaki en sert nokta olan dizi bulunuyordu. Elini dizden aşağı uzattığında narin bir şekil taşıyan baldırını ve ince bileğini buldu. Bileğinde bir sertliğe rastladı. Bu küçük ayağı elinde tutan Duvall onu yukarıya...ve aşağıya doğru oynattı. Ayağının zarif kemiklerine baktı; ayak parmaklarının uçlarının da aynı yanaklarının pembesini taşıdıklarını gördü.

Debra ise kendisine şaşkınlıkla bakmakta olan varlığa göz attığında Duvall'in saçlarının aynı sonbahar renginde olduklarını gördü ve bu çok hoşuna gitti! Sonra kendi saçının da aynı harika rengi taşıdığını fark etti.

Debra, Duvall'e bakmaya başladığında, Duvall'in gözlerinde, onun kendi gözlerinde gördüğü aynı güzelliği gördü. Uzun ve büyükçe bir burun gördü; içine çok miktarda hava girmesine uygun, sağlam bir burun. Burun deliklerinin titrediğini de gördü! Ondan sonra muntazam, kalın ve anlamlı dudaklarına baktı; onların kıvrık ve geniş bir çene hattıyla tamamlandığını gördü. Kudretli bir boyun, geniş omuzlar, kalın, kuvvetli ve güzel kollar gördü.

Duvall'in kollarının üzerinde aynı başının üzerindeki sonbahar rengi vardı, muntazam şekiller ha-

lindeydi. Geniş, uzun ve güzel bir el gördü. Parmaklarının uçlarında, yaratıcılığına taç giydirmek istermişçesine olağanüstü bir şeyin oraya kondurduğu sert kısımlar vardı.

Debra geriye çekildi ve Duvall'in göğsünün geniş olduğunu gördü; açılıp kapanan burun deliklerinden nefes aldıkça göğsü de inip kalkıyordu. Göğsünün üstünde, kalbinin bulunduğu bölgede kendininkinden daha ufak, daha yassı ama yine de çok güzel meme başları olduğunu gördü. Duvall'in beli hemen hemen kalçaları ile aynı genişlikteydi; kalçaları da Debra'nınkinden daha dardı. Duvall'in bacaklarının arasında da gelecek nesillerin ümidini taşıyan hazinesi bulunuyordu. Bacakları adeleli, dizleri sağlam ve geniş, baldırları kalın, ayakları ise Duvall denen varlığın görkemli bir şekilde üzerlerinde durabileceği şekilde uzun ve geniştiler.

Duvall ve Debra birbirlerine baktıklarında gördükleri şey yekdiğerinin aksiydi. Her biri kendi güzelliği içinde, hazırlanması çok uzun sürmüş olan ve sonunda hazır hale getirilen bu madde katında kadınla erkeğin ilişkide bulunmasını en yüce şekilde gerçekleştirecek biçimde tanrıdan insana geçerek yaratılmışlardı. Böylece her ikisi de, gelecek nesiller için gerekli kusursuz tohumu yaratabilecek bedeni kusursuzluğa sahiptiler.

Peki, sevgi neredeydi? İnsan önce düşünmeden hiçbir şeye sahip olamaz. Ancak düşünce katında idrak edildikten sonradır ki sahip olma tadılabilir ve uygulanabilir. Böylece, önce dokunarak yekdiğerinin kesinliğine inandılar, birbirlerinin güzelliğini anladılar ve üzerinde düşündüler; ancak bundan sonra bedenlerindeki ateş yanmaya başladı. Bu ateşin düşüncesini birbirlerine aktardıkları zaman da Duvall-Debra ve Debra-Duvall'in ilk doğurgan fiili başladı. Kendi kusursuz, tek benliklerinin dönüştüğü bu harika varlıkların bir araya gelip birleşmesine izin verdiler. Böylece, Duvall'in

barındırdığı tohumlar Debra'nın yumurtasına doğru aktı; gelecek tarihin yuvasına...

Tohumunu dışarı doğru attığı esnada Duvall Debra'nın gözlerine baktı; orada kendini gördü ve bu görüntüyü sevdi. Debra da Duvall'in gözlerinde gördüğü kendi imajını sevdi. Tohum gidip yumurtayı bulduğunda da, o birbirlerinde gördükleri kusursuz imaj haline geldi. Tam o anda da: iyi dinleyin bunu: Sabiteler Alanı denen yerden bir tanrı daha geldi; orada, bir erkek ve bir kadın olarak bedenlenmek için Terra katına gelmeyi beklemekteydi.

Duvall cinsel olarak yorgun düşünce güzel kadının yanında yattı. Duvall kendini çok sevdiğinden Debra'da gördüğü her şeyi de çok sevdi; Debra da onda gördüklerini. Artık sevgi idrak edilmişti. Böylece sonsuza kadar birbirlerine ait olacak çiftin beraberliği başladı. Onların ışık gücü yeni bir yaşam serüvenine başlamak üzere kendisini madde denen yaratıcı gücün zevkine doğru tekâmül ettirmişti.

Terra üzerindeki yaşam, onların birbirleriyle fikir ve ideal alışverişi yapmalarıyla gerçekten başlamış oldu. Düşünce çalışmayı düşününce, dünya üzerindeki çalışma biçimleri ve giderek sanayi ortaya çıktı. Kısa zaman sonra ışık-yakıtlar adı verilen bir bilim gelişti. Işık, bu katta yolculuk için ve eşyaların nakliyesi için sıkça kullanılmaya başlandı. Bütün tanrılar arasında değiş tokuşun kuralları belli olduğunda, Duvall de ortada dolaşan ideallerden esinlenerek yaratma sürecini başlattı.

Terra üzerindeki ilk yaşamlarında Debra-Duvall'in rahminden bir varlık doğdu. Bu varlığın adı Arius'du ve Sabiteler Alanı'ndan kendini alçaltan ve ışık gücünü bölen yüce bir tanrının pozitif elektrik yükünü taşıyordu. İlk kattaki yaratıcı fiil olan birleşme sonucunda bu tanrı, başka tanrılar tarafından yaratılmış olan bir

bedene girebiliyordu. Bu da bir tanrının kardeşlerine sevgi fiili vasıtasıyla verebileceği en yüce armağandı.

Arius, Debra ve Duvall'i çok mutlu etti. Yaşamlarına girdi, Debra tarafından emzirildi ve onun ruhuna yakın tutuldu hep. Sevgi hep oradaydı. Duvall, artık olgun ve harika görünen bu tanrı, kendine arkadaşlık edebilecek başka bir tanrının, bir kardeşinin varlığından çok mutluydu; her şey barış adı verilen bir durumdaydı.

Terra üzerinde yaşamakta olan birçok tanrı birbirleriyle yarışma ihtiyacını duyuyorlardı; bunu ruhen istiyorlardı. Böylece, önceleri fikir teatisi şeklinde olan bir alışveriş (ticaret) başladı. Tanrılar bu işte de birbirlerini geçme gayreti içindeydiler. İşte bu zamanda ve bu süreç içinde Duvall başka tanrılarla ticari anlamda bir ilişkiye girdi.

Kısa süre sonra Duvall düşüncelerini daha üretken bir şekle dönüştürebilmesini sağlamak üzere daha çok bilgi edinmeyi arzular oldu; çünkü bu işi başkaları şimdiden gayet iyi bir şekilde yapmaya başlamışlardı. Daha fazla şeyler elde etmeyi istemek süreci sırasında Duvall, rakibi olan kardeşleriyle yarışmak zorunda kaldığından, uzun zaman süreleri boyunca Debra'dan ayrı kalmaya başladı. Böylece, başlangıcında saf olan bu tutumu yüzünden kendisini Debra'dan, sevgili eşitinden ayırdı. Debra ise sevgili Arius'unu yetiştirmekle meşguldu. Debra birçok kez kollarını açarak Duvall'e, varlığının aynasına seslendi; ona sarılmak, dokunmak, onu sevmek ve o "ilkin de ilki" olanla beraber olmak istedi. Ama, yaratıcı düşüncenin girdabına kapılmış olan Duvall sevgili Debra'sının bu seslenişlerine aldırmadı.

Kısa sürede Duvall kendini "alışveriş"te uzman olarak kabul ettirdi. Böylece, Duvall'de bir kendini üstün görme eğilimi oluşmaya başladı. Bu eğilim Duvall'de iyice yerleştiğinde diğer arkadaşlarında da aynı tutum başgösterdi. Ve hepsi kendi statülerinin bir şekilde farklı olduğu bakış açısını edindiklerinde aralarında bir

ayrılık başgösterdi -bu büyük bir hataydı gerçekten...

Bir gün, ışık gücü ile deneme yapmakta olan Duvall, ışığı belli bir yöne doğru göndermek için yansıtıcı kullanıyordu. Ancak, aynasını (yansıtıcıyı) hiç de uygun olmayan bir yöne doğru ayarladı. Böylece, ışık aynadan yansıdığında tam Duvall'in yolu üzerine düştü ve Duvall, sizin bildiğiniz tüm patlamalardan ve kılıçlardan daha keskin bir ışık hüzmesi tarafından delindi. O anda Duvall'in bedeni öldü. Kendi elleriyle dünyaya getirdiği beden yine kendi ellerinde yok olmuştu.

Duvall böylece Terra üzerindeki ilk ölümünün acısını çekti. Bedeni yok olmuştu ama gözlerinin parlaklığını ve harika varlığını meydana getiren Öz'ü ve ruhu bundan etkilenmemişlerdi.

Duvall şimdi vakuma benzer bir boşluğa gitmişti. Oradan sevgili kardeşlerinin kendisini izledikleri Sabiteler Alanı'nı görebiliyordu. Nereden geldiğini tayin etmek için baktığında bedenini gördü; Debra'yı ve oğlu Arius'u da. Debra'ya, Arius'a seslendi; kahkahası rüzgârı bile bastıran Arius'a... ama onu duymadılar.

Duvall tekrar tekrar denedi ama onu duyamıyorlardı. Sonra arkadaşlarını gördü, onlarla olmak istedi, yapamadı. Duvall onların bedenine baktıklarını gördü; yüzlerinde üzüntü veya acıma yerine hesapçı bir ifade vardı.

Varlığının varlığını, oradaki deyimle kocasını çok seven Debra ise gözyaşlarını ve üzüntüyü öğrendi. Ve Duvall'e seslendi: "Varlığımın varlığı, kanımın kanı, bedenimin bedeni, neredesin Duvall?" Artık çok şaşırtıcı ve korkutucu olan bedenin ölümünü idrak etmiş olan Debra sevgili Duvall'inin bedeni önünde gözyaşı döktü.

Ne sevgilisine seslenebilen ne de toplanmış arkadaşlarından yardım isteyebilen Duvall çok şaşkındı. O şimdi kendini üstün görme tutumunun yarattığı boşlukta bulunuyordu. Oradan "Kardeşlik"in hüküm sürdüğü bölgeye yükselemiyordu; çünkü "üstünlüğü" deneyimle-

mişti . Şimdi kendi sevgili varlığını aşağılayıcı şekilde tanımlamasını gerektiren talihsiz bir düşünce biçimiydi bu...

O anda, bu zorluktan nasıl çıkabileceğini idrak etmesi için Duvall'e bir düşünce geldi. Sabiteler Alanı'na doğru bir istekte bulundu. Oradaki kardeşlerinden, boşluğun ve ayrılığın sona ermesini istedi. Onlara şöyle seslendi: "Lütfen, Arius'un ışığına gelerek bu kata inmeyin. Benim, oğlum yoluyla tekrar inmeme izin verin ki kendimden ayırdıklarıma yeniden kavuşabilmek için işleri düzeltebileyim."

İyi yürekli olan tanrılar kabul ettiler. Kabul edince, Arius'un çocuğu olma istekleri kayboldu. O zaman Duvall'in ışığı, oğlunun muhteşem ışık alanına geldi; böylece yeniden doğması mümkün oldu.

Arius artık erkek olmuştu ve cinsel arzuları öğreniyordu. Güzelliğini aksettirecek bir ayna ararken, bir büyüleyici güzele rastladı. Ay kadar güzel olan bu varlık, güzelliğini ona her gün biraz daha çok gösteriyordu.

Arius bu büyüleyici varlığa takılmıştı, kısa zamanda onsuz yapamaz oldu. Böylece Arius, (sevgili babasının da itişiyle) kendini kabul edecek kusursuz alıcıyı buldu. Kusursuz güzellikteki Arius, her şeyden fazla sevdiği kişiyi, kendini, bir başkasında bulmuştu.

Arius kendini bütünleşmiş hissetmek için bu büyüleyici varlığa ihtiyacı olduğunu hissediyordu. Duvall ve Debra'nın yaptığı gibi bir araya geldiklerinde, birbirlerinin varlığını ve güzelliğini keşfettiler ve bunu ifade ettiler. Sevgi düşüncesi, sınırsız şekilden doğan bu düşünce, verimli bir varlık haline dönüştü; böylece Duvall tekrar Terra'ya gelme olanağı buldu.

Duvall hiç çocuk olmamıştı. *Başka bir varlığın* yarattığı bir şekil olmak çok hoşuna gitti. Paylaşmanın anlamını kavrayabilmek, yaratmanın anlamını idrak edebilmek, her şeye yeniden başlamak için Duvall çocuk

oldu. Böylece, büyüleyici dişinin rahmi vasıtasıyla, Duvall artık sevdiklerinden kendini ayrı görmemek ve onlarla bir olmak için yeni ve şahane bir bedenle geri geldi. (Sizin anlayacağınız dille, Debra artık Duvall'in büyük annesi olmuştu).

Küçük bir çocukken Duvall, büyükannesini, annesini ve harika bir oğul-baba olarak Arius'u çok sevdi. Hepsini eşit görüyordu. Büyükannesine saygı (Büyükanne Debra, onun Duvall olduğunu bilmiyordu) gösteriyor, ona çok iyi davranıyor ve büyük bir sevinç ve ferahlık veriyordu. Yaratma konusunda ve günlük hayat hakkında daima onu dinliyor ve ondan çok şey öğreniyordu.

Büyükannesi bu kattan göçtüğünde, Duvall de büyüdü ve her alışverişinde namuslu ve adil davranan bir varlık oldu. Bu yönden ona "dengeli" denebilirdi. Davranışlarının dengeli olduğu dikkati çeken bu varlık uzun yıllar yaşadı. Bütün isteği "denge" kurmak olduğundan ne kimseyi yatağına aldı ne de kendini görmek arzusuyla kimsenin gözlerinin derinliklerine baktı.

Bir gün Duvall, kusursuzluğun ideallerini kavramak ve daha büyük fikirlerin teatisinde bulunmak için gittiği çarşıdan dönerken güzel bir varlığa rastladı; on dört yaşında küçük bir kıza... Bu varlık da kendisi için kusursuz bir eş olacak biri ile evlenme fikrini geliştirmek için çarşıya gitmişti. Duvall onun gözlerine bakmak için durdu, baktı ve kendi gözlerini gördü. Saçları artık sonbahar renginde değil de güneşin renginde olan bu genç kadın da Duvall'in bakışını iade ettiğinde, kendini gördü. Dinleyin! Duvall'in sevgili Debra'sı tekrar gelmişti, ama Duvall onun nereden geldiğini bilmiyordu. Birbirlerini Debra'nın "düşünce süreci" sayesinde yeniden bulmuşlardı.

Daha önce yaptıkları gibi, Duvall ve Debra bir araya geldiler; sevginin ve birleşmenin harikulade süreci

içinde bir kız evlat, ışık ve güzellik dolu bir varlık meydana getirdiler. Duvall, Debra'ya olan aşkının aynası olan bu çocuğa bayılıyordu. O da *harika* bir yaratıktı - Debra'dan, Duvall'in annesinden öte bir şahaneliği vardı; çünkü o kendini yeniden ifade etme fırsatı bulmuş kusursuz bir sevginin ürünüydü.

Bu varlığın, küçük bir kızken, geceyarısı göklerinin renginde ipek gibi saçları vardı; bukleleri her tarafa saçılan, özgür, vahşi saçları... O nefis başını kaldırdığında, saçları zarif bir şekilde omuzlarına dökülüyordu. Gözleri, sizin görmemiş olduğunuz denizlerin rengindeydi. Öyle maviydiler ki onlara bakmak harika bir şeydi... Öyle harikaydılar ki onlara kendini kaptıran biri başka bir şey göremezdi. Babasının gözünde bu küçük kız kusursuzdu. Duvall, küçük kızının kusursuzluğuyla daha da güçlenmiş olan bir sevgiyle onu da Debra gibi çok seviyordu. Bu şahane yaratığın büyümesini görmek ona büyük bir zevk veriyordu.

Duvall'in kızı on dört yaşına geldiğinde çok zarif bir kadın olmuştu. Çünkü, kadınlık mevsimi bu yaşta başlamıştı. Göğüsleri olgunlaşmıştı, yanakları pembeydi, gözleri merak ve serüven arzusuyla doluydu. Duvall artık kızının kendi varlığının eşini, kocasını, arama fikrini geliştirme zamanının geldiğini biliyordu. Ama yine de, o erkek geldiğinde, daha önce hiç kıskançlık hırsını tatmamış olan Duvall kıskandı; kızını koruyacaktı, evlenmesini istemiyordu. Kızı, babasına güldü; onun ihtiraslı bir erkek olduğunu ve kendisi için de böyle bir erkek bulmak istediğini biliyordu.Ve kız şimdi bu erkeği bulmuştu.

Duvall adamın sevgili kızını evinden alıp götürmesini yasakladı. Eğer evlenirlerse, orada kendisi ve Debra ile oturmalıydılar. Ama bu muhteşem erkek, Duvall'in güzel kızını seven bu tanrı, onun için yeni bir alem hazırlamıştı bile. Ve bu "nazik" teklifi reddetti.

Duvall telaşa kapılarak adamı tehdit etti, kızını ko-

lundan tuttu ve çekti. Babasının gözlerine bakan kız, onda, yeni bir tutum, yeni bir davranış biçimi olduğunu fark etti ve bu onu çok şaşırttı. Babasının elinden narin kolunu yavaşça kurtardı ve dedi ki: "Baba, bu benim isteğimdir. Benim ait olduğum kişi odur. Bu benim yaşamım." Böyle diyen genç kadın sevgili erkeğine döndü ve ikisi birlikte Duvall'in evini terk ettiler.

Duvall'in kalbi kırılmıştı; acaba bir daha Debra'nın güzelliğini aksettiren sevgili kızını görebilecek miydi? Yaşamının en kıymetli mücevherini kendisinden uzaklaştıran kişiden nefret ediyor, onu küçük görüyordu. Debra, o harika Debra, kocasının tutkusunu ve ıstırabını anlıyor, ancak kızgınlığının nedenini anlayamıyordu. Onu sakin olmaya davet etti. Duvall ise ağlıyor, ağlıyor ağlıyordu...

Bu harika öykü gerçektir. Kendilerinden söz ettiğim varlıkların hepsi yaşadılar. Bu, kusursuz sevgi yoluyla insanoğlunun davranış biçimlerinin yaratılışının ve bunların yine insanoğlu tarafından sınırlanmasının öyküsüdür.

Duvall, Arius ve onun büyüleyici karısının oğlu olarak geri geldiğinde, gerçekten de başkalarına karşı "yukarıdan bakma" tutumunu değiştirmişti. Ama yaşamı kovalarken, kızına sahiplenmek ve onu kıskanmak gibi tutumları edinmek hatasına düşmüştü. Onun da bağımsız bir tanrı olduğunu unutmuştu.

Duvall ileri bir yaşta, bu yaşamını üzülerek bitirmişti; çünkü bir kez daha gelmesi gerekiyordu. Bütün sevdikleri, hatta sevgili kızı bile -ki o da kendi düşünce sürecinin yarattığı fiiller sonucu gitmişti- bu kattan gidene dek uzun bir süre beklemesi gerekti. Ve Duvall'in öyküsü ta bu zamana kadar süregeldi...

Duvall, sınırlayıcı tutumları üzerinde düşünmüş müydü? Denedi, gerçekten çaba gösterdi. Ama, değersiz illüzyonlara ve sınırlı arzulara kapılma lüksünü ken-

dine tanımıştı bir kez. Böylece, bu katta tam on bin otuz kez ölümü tattı.

Kıskançlık, nefret, haset, savaş, aşağılama ve yargılama... Bütün bunlar, insanoğlunun sınırlı eğilimleri, tutumları olarak özetlenebilirler. Bütün bunlara geçerlilik sağlayan şeye ise "sevgi" deniyor. Ama insanoğlu küçüklüğünü sevgi adının ardına sığınarak sürdürmeye devam ettikçe, Sabiteler Alanı'na geri dönmek ve oradan da öteye Düşünce'ye geçebilmek için erişmesi gereken "mutlak ve tam sevgi ve tanrılık" haline ulaşmak için en küçük bir şansı olmasını istiyorsa, on bin otuz kez ölümü tatmak zorunda kalacaktır.

Çocuklarınız *sizin* rahminizden ve tohumunuzdan yaratılmaz. Siz, sevgi -ya da şehvet- alışverişi yoluyla, büyük bir tanrının dünyaya gelerek, kendini kusursuzlaştırmak ve dünyaya bir ışık olabilmek için ihtiyacı olan deneyimleri yaratmasına fırsat verirsiniz. Ama, onun ruhunun *mülkiyeti* size ait değildir. Asla da olmayacak. Ya çocuklarınızı kaybetmeniz? Zamanınızın çok uzun bir süresi boyunca, birçok yaşamlar boyunca beraber oldunuz. Duvall, kızını hiçbir zaman kaybetmeyecektir. Gelecek yaşamlarında kızı, onun annesi, kızkardeşi, büyükannesi, büyükbabası, düşmanı, kralı, hizmetkârı ve arkadaşı olarak yeniden onunla birlikte olacaktır.

Hiçbir şeyi kaybetmezsiniz. Eğer özgürlük içinde severseniz, kendinizi Tanrı'dan ayırarak egonuzu geliştirme -sınırlı düşüncenin illüzyonlarını öğrenme- ve yeniden tüm güzelliğiyle Tanrı'ya dönme fırsatı da dahil olmak üzere her şeye sahip olabilirsiniz.

Siz her zaman Tanrı'sınız! Bu gerçektir. Siz her zaman Kaynak'sınız! Buna rağmen, varlıklarınızdaki küçüklükler vasıtasıyla yaşamlarınızı altüst ediyorsunuz . Böylece, yaşamlar boyu, daha iyi olmaya çalışmak gibi bir kısır döngüye sokuyorsunuz kendinizi. Asla daha iyi olmaya çalışmayın! Daha iyi olduğunuzu idrak edin! İkisi birbirinden farklı şeylerdir inanın.

Kendinize yargılarınızı, kararlarınızı, başkaları ile ilgili tutumlarınızı yeniden gözden geçirme fırsatı verin. Ve kendi kendinize, bu anın tutkusunun on bin kez daha yaşamaya değip değmediğini sorun. Değerse, sonsuzluğun tadını çıkarın.

Ben Ramtha'yım, aydınlanmış olanım, benzersiz öğretmenim, bilge varlığım ve sizleri seviyorum. Size bu duygulandırıcı anda neler verdiğimi düşünün ve bir şeyler öğrenin. Barış içinde, sıcak kalpli ve neşeli olun. Yeniden doğmanızın zamanıdır. Bunun için çok sevinin

***

RAMTHA

"Başlangıçta hepiniz eşruhunuzla birlikte yaratıldınız. Eşruhunuz sizin öteki yarınızdır. Herkesin bir eşruhu vardır. Siz ve eşruhunuz sonsuza dek birbirinize bağlısınız. Aslında ikiniz, olağanüstü bir yolculuğa çıkmış tek bir tanrısınız. Hem kadın hem de erkek olarak bedenlenmiş tek bir tanrı... İkiniz daima bu tekliği, bu bütünlüğü, ne kadın ne de erkek olmayan ama her ikisi de olan bu bütünlüğü temsil edersiniz. On milyon yıldan beri de bu alemi birlikte deneyimliyorsunuz.

Madde alemini deneyimlemek ve insan ırkını meydana getirmek üzere birlikte yaratılan eşruhlar, dini dogmaların oluşturduğu toplumsal bilincin kadını alçaltması ve cinsel olarak aşağılaması sonucu birbirlerinden ayrıldılar. Onların yeniden bir araya gelmelerini tek bir güç sağlayabilir..."

Ramtha engin bir bilgeliğe ve sergiye sahip olağanüstü bir zekâdır. Mesajını insanlığa sunabilmek için J.Z. Knight isimli Amerikalı bir kadını "kanal" olarak kullanmaktadır.Ramtha, J.Z. Knight'ın bedenini kullanarak 1978'den beri ABD'nin her yanında yüzlerce toplantı düzenlemiş, bu toplantılarda binlerce insanı derinden sarsan olağanüstü bilgiler vermiştir. Elinizdeki kitap bu toplantıların metinlerinden oluşmaktadır. Bu kitapta Ramtha ilk kez dünyaya "EŞRUHLAR"ın muhteşem gizemini açıklamaktadır.

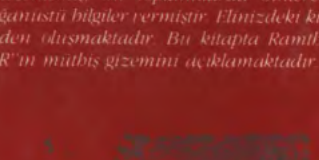

AKAŞA